ॐ [illegible]

ॐ [illegible]

(શેઠ ખ. રૂ. કામાવાળો ઈનામનો રેસાલો.

જરતોશ્તી જવાહિરે

યાને

અશો પેગામ્બર સપિતમાન જરતોસ્તની પવિત્ર ગાથાવાણીમાંથી, તેમજ પાક અવસ્તા વાણીમાંથી ચુંટી કહાડેલા

નેકી અને નીતિ શિખવનારા, ફિલસુફી અને વિદ્યાનું જ્ઞાન કરનારા, સંસાર વહેવારની શિખામણ આપનારા

ચુનંદા ફેકરાઓ,

તેમના તરજુમા સાથે

ભેગા કરનાર

પાહલનજી બરજોરજી દેશાઇ.

તે "તારીખે શાહાને ઇરાન" વગેરેના કર્તા.

રાહનુમાએ માજદયસ્નાન સભાની
મારફતે
શેઠ ખરશેદજી રૂસ્તમજી કામાજીએ
આપેલાં રૂ ૧૨૫) નાં ઇનામનો
આ નિબંધ
એ સભાની પરવાનગીથી છપાવી પ્રગટ કીધો છે.

મુંબઇ:
શ્રી જ. ન. પીતીત પારસી ઑરફનેજ કેપતન
પ્રિંટીંગ વર્કસ.

૧૯૦૧ ઇસ્વી. ૧૨૭૧ યજદેજર્દી.

આ રેસાલા વિશે ખોલાસો.

રાહનુમાએ માઝદયસ્નાન સભાની કારોબાર મંડળી હસ્તક શેઠ ખરશેદજી રૂસ્તમજી કામાએ નીચે જણાવેલાં નામ અને વિગત સાથનો એક ઇનામનો રેસાલો લખાવી માંગ્યો હતો:—

"અશો જરતોસ્તની શાગેર્દી : યાને પેગામ્બર સાહેબનાં ફરમાનોમાંનાં થોડાં થોડાં જરતોશ્તીઓને દરરોજ વાંચવાને તથા મનન કરવાને બની આવવા માટે વર્ષના ૩૬૫ દાહાડામાંના દરેક દાહાડાનાં નામની મતલબને વધતાં યા ઓછાં બંધબેસતાં આવે એવાં ફરમાનો અવસ્તાવાણીમાંથી ટાળવી કાહાડી, તેમને બારે મહિનાના દરેક રોજની નીચે લાગુ પડે એવી રીતે ગોઠવીને એક સંગ્રહ બનાવવો.

"મી૦ અર્નેસ્ટ એમ. બાઉડને 'The Imitation of Buddha, Quotations from Buddhist Literature for each day in the year"

એ નામનો એક નાનો ગ્રંથ ૧૮૯૧ નાં સાલમાં પ્રગટ કીધો છે તેની ધોરણ ઉપર આ રસાલો લખવો, પણ લખનારે અવસ્તાવાણીમાંના અસલ ફકરા ગુજરાતીમાં એક સફા ઉપર ઉતારી લઇ સામેના સફા ઉપર તેમના ઇંગ્રેજી અથવા ગુજરાતી તરજુમા આપવા.

"રસાલો આવતા માર્ચ માસની આખરી સુધીમાં ઉપલી સભાના આંનરરી સેક્રેટરી મી૦ પાહલનજી બરજોરજી દેસાઇ ઉપર મોકળી આપવો. અને ઠરાવેલી કમિટી જે નિબંધ પસંદ પડશે તે લખનારને રૂ. ૧૨૫ નું ઉપલું ઇનામ મળશે."

ઉપલી સભાની કારોબાર મંડળીને આ બાબતમાં બે રેસાલા મલ્યા હતા, જેમની તપાસ કરીને એરવદ કાવસજી એદલજી કાંગાએ રિપોર્ટ કરતાં નીચે મુજબના વિચારો જણાવ્યા હતાઃ—

"જત તા૦ ૩ જી આગસ્ટ સને ૧૯૦૦ ના પત્ર સાથ "અશો જરતોસ્તની શાગેર્દી" બાબે લખાઇ આવેલા બે રીસાલા તપાસવાને માટે તમો

સાહેબે મારી ઉપર મોકલીઆ હતા તે મેં બારીકીથી તપાસીઆછે અને તેનો રીપોર્ટ નીચે મુજબ લખી જણાવવાની રજા લેઉંછુંજી.

"એ બે રીસાળાઓમાં "અર્બુશ્ધો વાક્ષ યાહિ વેરેથ્રજાંસ્તેમો"વાળી નીશાનનો રીસાલો સરસ નીવડયો છે. એના લખનારે રીસાળાની બધી શરતો પુરી પાડીછે. શરતમાં જણાવીઆ મુજબ આપણા મહીનાઓના દરરોજના મથાલાં હેકલ, બની શકીઉચ તેમ, બંદબેસતા અવસ્તા તેના અર્થ સાથે આપીઆ છે. એથી ઉલટું એ રીસાળાના બીજા લખનારે અવસ્તાના ફકરા મુદલ આપીઆ નથી, તથા અંગ્રેજી બાર મહીનાની દરેક તારીખના મથાળાં હેકલ અવસ્તામાં આવેલા ફકરા તથા વાકયોના ફકત અંગ્રેજી તરજુમા આપીઆ છે. ધાર્યામેળે એ લખનારે માંગેલી શરત ઉપર ધેઆન આપીઉ નથી.

" અતુખ્યો વાક્ષ્ યાહિ વેરેથ્રજાસ્તેમો "ની નીશાનવાળા લખનારે, જોકે બની શકીઉ તેમ, દરરોજને મલતા તથા તેને બંધબેસતા અવસ્તા, તેના અર્થ સાથે આપવાની કોશેશ કીધીછે, તોપણ કેટલેક ઠેકાણે અવસ્તા તેના રોજને અનુસરતા નથી......સેવટે, એ રીસાળો ઠેરવેલાં ઈમાનને માટે લાએક જણાયોછે: પણ એલતેમાસ કરૂંછું કે, છપાવા આગમચ, લખનારે એક વખત ફરીથી, આખો રીસાળો બારીકીથી જોઇ જવો, કારણ કે, તેમાં સુધારો કરવાને માટે જગા નીકળશે એમાં તો શક નથી."[1]

મજકુર રિપોર્ટ મુજબ પરીક્ષકે પસંદ કરેલા રેસાલાવાળા તખલ્લુસનું પરબિડું ઉખેડતાં કારોબાર મંડળીને સભાના આનરરી સેક્રેટરી મી૦

---

૧ પરીક્ષકની આ ભલામણ મુજબ લખનારે પુરેપુરો અમલ કીધો છે.

પાહલનજી બરજોરજી દેસાઈનું નામ જણાયાથી તેમને ઉપલું રૂ. ૧૨૫) નું ઇનામ આપવામાં આવ્યું છે.

હાલમાં જરતોસ્તીઓમાં ધર્મ કેળવણી બાબે ચર્ચા ચાલુ છે તે દરમિયાન આ રેસાલો છાપી પ્રગટ કરવાનું દરૂસ્ત જણાયાથી તેમ કરવાની પરવાનગી મી૦ પાહલનજીને કારોબાર મંડળીએ ખુશીથી આપી છે.

ખ. રૂ. કામા,

રાહનુમાએ માજદયસ્નાન સભાની કારોબાર મંડળીના સરનશીન.

દીબાચો.

આજે સુધરેલી દુનિયાના ધર્મ સુધારકો સર્વથી ચઢતે દરજજેની નીતિનું શિક્ષણ લોકોને આપવાને આતુર જણાયછે. એ માટે ઉત્તમમાં ઉત્તમ શિક્ષણની શોધ ચાલેછે અને પુરાણા મઝહબોનાં દફતરોના સફા ઉથલાવવામાં આવેછે. વળી આ સુધરેલી પ્રજા ઉગમણુ ભણીના પુરાણા ધર્મોનાં ભાષણો પૈસા ખર્ચીને સાંભળવા લાગીછે. એવા એ ધર્મોનાં પુસ્તકો તેમને હાથ લાગ્યાં છે, જેમાંથી ઉત્તમ નીતિના અનેક સબકો મલી આવેલા મનાયછે. આ ઉંચે દરજજેનાં શિક્ષણને વધારે મોતેબર મરતબો એમ મલ્યો છે કે તેઓમાં માણુસજાતને બહુજ નમ્ર થવાની જાયજા તાકીદ ફરમાવી છે. જાતભાઇઓ તરફ સખી રીતે વર્તવાનાં આવાં કીમતી ફરમાનોને લીધેજ નહિ, પણ

માણુસજાતથી ઉતરતાં પ્રાણીઓ ભણી દયા દેખાડવાના હુકમો આપેલા છે તેથી પણ આ પુરાતન મજહબોને દયા અને સખાવતના ઉત્તમ કાનુન ઉપર રચાયલા ગણી માન આપવામાં આવેછે. આ બેમાંનો એક ધર્મ કાંઇપણ ચેતન શકિત ધરાવનારાં પ્રાણીઓ તર્ફે, ત્યારે બીજો તમામ જાનદાર પશુ, પંખી, જળચર અને જંતુ તર્ફે દયાળુ થવાનો બોધ કરેછે, અને તેમ કરવાની ઇનસાન જાતની ફરજ શિખવે છે.

હવે આવા ઉત્તમ બોધ શિખવનાર ધર્મો વિરૂધ બોલવાનું કાંઇ નથી. પણ સઘળે ઠેકાણે નમ્રતા વાપરવા અને બધીજ બાબતમાં દયા દેખાડવાનું શિક્ષણ આપનારા ધર્મો તર્ફેથી દુરઅંદેશ ઇનસાનનું દિલ ઉઠતું જાય છે. આ દુરઅંદેશીઓ કહેછે કે દયા અને સખાવત ઉપર રચાયલા ધર્મો આલમના હકમાં સઘળો ફાયદોજ કરતા હોય

એમ નથી. તેઓ, અને આજની વિદ્યા સાથ ધર્મને સરખાવી જોઇ અનુમાન બાંધનારાએ કહેવા માંગે છે કે ખરો ઉત્તમ ધર્મ તો તે કે જેનો પાયો દયા અને સખાવત જોડે ઇનસાફ ઉપર રચાયો હોય. જે મજહબમાં ઇનસાફનું શિક્ષણ પુરતું ન હોય તે ઝાઝો ફાવે નહિ. આ વાત ખરી છે કે સર્વથી શ્રેષ્ઠ અને સર્વથી નેક વિચારો અને ફરમાનો આપનાર મહા પુરૂષો તેવાજ ઉત્તમ ગુણો ધરાવનારા હોવા જોઇએ; અને ઉપલા બંને ધર્મોના સ્થાપકોના ઉત્તમ ગુણોની આજે સુધરેલી આલમ સ્તુતિ ગાય તેમાં નવાઇ નથી. પણ ઉત્તમમાં ઉત્તમ જો એકલી દયા અને સખાવતનો કાનુન હોય તો ઇનસાફના હિસ્સા વિના તે અધુરો સાબેત થશે. માણસને જો નેકીના રસ્તા ઉપર મુકવાની ધર્મની ફરજ હોય તો ઇનસાફ તર્ફના પ્યાર વિના નેકીના મેહલના દરવાજા ઉઘડવાના નથી. દયા અને

સખાવતનો અમલો ઇનસાફ વિના અધુરો છે. એટલામાટે ઉત્તમમાં ઉત્તમ ધર્મની શોધ કરવી હોય તો જેનો પાયો દયા અને સખાવત જોડે જોઇતા ઇનસાફ ઉપર રચાયો હોય તેવા ધર્મની તે થવી જોઇયે. ઉપલા સુધરેલી દુનિયાના દૂરઅ દેશીઓનું કહેવું એજ ભાવાર્થ ધરાવે છે અને ધર્મસુધારા માટે આતુર દરેક જીગ્નાસુ પણ એવાજ અભિપ્રાય ઉપર આવીને અટકવા માંગે તો તેમાં અજબ થવાનું નથી.

આમ છે ત્યારે ઇનસાફ ઉપર પોતાનો મુખ્ય પાયો બાંધનાર મજહબની શોધ થવી જોઇએ. અને એ શોધ કરવાનું કામ આજે મુશ્કેલ નથી. એ મજહબ મજદયસ્ની જરતોસ્તી છે. દુનિયાના એ હજારથી બાવીશ શો વરશ જેટલા પુરાણા ઉપર ઇશારો કરેલા દયા અને સખાવતનું શિક્ષણ આપનારા બંને મજહબો આગમજ જે વધારે

પુરાણો મજહબ સ્થાપીત થઇ ચુકયો' હતો તે જરતોશ્તી મજહબ છે, કે જે દુનિયાની અચરતી વચ્ચે પોતાની ઉપર ગુજરેલા અસંખ્યાત ગજબો છતાં હૈયાતી ભોગવતો આજ સુધી બચેલો છે. કેયાની પાદશાહ ગુશ્તાસ્પની મદદથી હજરત જરતોસ્તે સ્થાપેલો આ સર્વથી પુરાણો હયાત ધર્મ યુરોપ અને અમેરિકાના મજકુર દૂરઅંદેશીઓના માંગવા મુજબના ઇનસાફનાં કાનુન ઉપર રચાયલો છે. અગરજો એવા ઇનસાફી કાનુન ઉપર રચાયલા મજહબનીજ ખોળમાં નવી સદીની ધર્મસંબંધી ફિલસુફી માર્ગ લેવા માંગતી હશે તો તેને માટે કોઇ નવા પેગમ્બરે જન્મ લેવાની અગત્ય માલુમ પડવાની નથી, કેમકે તે અગત્ય જરતોસ્તનો ચારથી પાંચ હજાર વરસનો પુરાણો મજહબ પુરી પાડી શકે એમ છે. એમાં માણસ જાત તર્ફે સર્વદા દયા અને સખાવતથીજ વર્તવાનાં ફરમાનો શોધવા

જનારને મલનાર નથી, કેમકે તેવાંજ સઘળાં ફરમાન દુનિયાને ફાયદાને બદલે નુકસાન કર્તા થઇ પડવાનો સંભવ છે. પણ એમાં તો ઇનસાફ અને ઇનસાફ જાબજા નજર આવશે. ભલું વિચારો, ભલું બોલો, ભલું કરો—તેનો બદલો આ દુનિયાનાં સુખ અને પેલી દુનિયાનાં નિર્વાણમાં મળશે; બુરૂં વિચારે-બુરૂં બોલો, બુરૂં કરો—તેને બદલો આ જેહાના નાં સંકટ અને પેલી જેહાનનાં પશ્ચાતાપમાં મળશે. સારાં નરસાંનો ઇનસાફ થશે અને શેવટે નેકીની ફતેહ થશે. નેકી અને બદી વચ્ચે સર્વદા ઝગડો ચાલુ રહેશે, પણ અંતે નેકીજ ફાવશે. માણસ ગ્નાની છે; તેની આગળ બે રસ્તા ખુલ્લા છે: એક ભલો, બીજો બુરો. એ બેમાંથી જે તે પસંદ કરશે તે મુજબનો તેનો ઇનસાફ થશે; તે મુજબનું પરીણામ તેને હાંસેલ થશે. ભલાંનુ ભલું, બુરાંનુ બુરૂં.

આ સઘળું જરતોસ્તનો મજ્હબ શિખવે છે. પણ આ તો મરણ પછીના ઇનસાફની વાત થઇ. પણ જીંદગી દરમિયાન ઇનસાફ કયાં છે? બદ માણસને મારી બખ્શાવી કે સજાએ પુગાડવો? એ બાબે જરતોસ્ત આપણને એમ સમજાવવા માંગે છે કે જેબી કામ બને તેનો ઇનસાફથી તોલ થાય છે, અને દાદાર તે ઇનસાફ કરે છે. તે પોતાના એકજ ખોદા હોરમજદથી જાણવા માંગે છે કે જુઠા, ઠગારા, રાસ્તીથી નારાજ, અને નેકીના વધારાથી નાખુશ માણસોને હું કેવી રીતે દૂર કરૂં? (ઇજ૦ હા ૪૪, ફ૦ ૧૩). વળી તે જાણવા માંગે છે કે જુઠાઇને તોડવા, બદ માણસોને પાયમાલ કરવા, અને કાવત્રાં તથા દગાબાજીનો ફેલાવો અટકાવવા માટે ઠગાઇને રાસ્તીના હાથમાં તેની લાયક સજાને માટે કેવી રીતે આપું? (૪૪-૧૪). આ રીતે દુષ્ટ માણસોને મારી હટાડવા

અને સજા કરાવવાની ખાહેશ રાખીને જરતોશ્ત તે માટે હોરમજદની મદદ માગે છે.

પણ તેના માગેલા ઇનસાફની હદ એટલીજ દીસતી નથી. અગરજો કોઇ વધારે મોટો તકસીર-વાર હોય તો તેને તો તે જીંદગીથી ગગડાવી નાખવા માંગે છે (૪૬-૫); અને ખરેખર પોતાના એક મોટા દીન દુસ્મનની શેકસ્ત જરતોસ્ત પોતાની નેકીની ફતેહને માટે ઇચ્છે છે. તે અર્જ ગુજારે છે કે હું તો નેકીના તરીકાથી બેદિલ થયલાઓને રાસ્તીની મારફતે રાજી કરવા ઇચ્છું છું, તોપણ મારા સૌથી જોરેમંદ દુસ્મન (બે-૮) મારી સામે થયા કરે છે માટે મારી નેક મનશાનીથી હું તેની હાર શોધુંછું (૪૯-૧). અહીં ત્યારે બુરામાં બુરા માણસને થકી લાયક સજા અપાયલી આપણ જોઇએ છીએં, અને તે જરતોશ્તી ઇનસાફનો તરીકો દેખાડે છે.

એ રીતે આ તેમજ પેલી દુનિયામાં જરતોસ્તી દીન ઇનસાફથી નેકી અને બદીનો બદલો અપાવવા માંગે છે. જરતોસ્ત પોતાને થકી રાસ્તી અને નેક વિચારની બખ્શેશ માંગેછે (૨૯-૧૧), એવી મતલબથી કે દીનના ફેલાવાને થકી પોતે લાયક થઇ શકે. એક વાર હોરમજ્દની પસંદગી પોતાની ઉપર ઉતર્યાં પછી જરતોસ્ત તન મનથી દીનના ફેલાવાનાં કામ ઉપર મંડયો, કેજે દીનની સ્તુતિ તે ઘણાજ થોડા શબ્દોમાં કરે છે. પોતાના જમાનાની સઘળી મોજુદ દીનોમાં તે તેને સર્વોત્તમ ગણે છે, અને ખુબીમાં જણાવે છે કે એ દીનનો મદાર રાસ્તી ઉપર બાંધેલો હોવાથી તે માલ મિલ્કતને આબાદ કરે છે, અને સંપૂર્ણ મનશનીના કલાંમાથી ભરપુર હોવાને લીધે તે માણસ જાતને સદાચારી અને નીતિવાન કામો કરવાને શક્તિવાન બનાવેછે (૪૪-૧૦).

સદાચારી અને નીતિવાન માણુસનો સદા જય છે, એ સાચો સિધ્ધાંત આજ કાલનો નહિ પણ જરતોસ્તના જમાના જેટલો જુનો છે. એ અશો પેગામ્બર પોતે ઇનસાફની લગામ પરવરદેગારને સોંપતાં કહેછે. કે તું સાહેબે સદ્ગુણી માણુસને માટે સુખાકારી અને અમર્ગી મુકરર કીધાં છે, અને તેવા માણુસને તું હર વકતે શક્તિ અને જોર બખ્શે છે (૪૫–૧૦). સારાં નરસાંનો ઇનસાફ કરનાર હોરમજદ પોતે છે (૨૯–૪), એમ તો જરતોસ્ત જાબજા ફરમાવી જાયછે. સારાં નરસાં વચ્ચે તે કેવડો મોટો તફાવત સમજાવી જાયછે તે આ ઉપરથી જણાશેઃ—જે કોઈ દુષ્ટ માણુસને મદદ કરે તેને બુરો સમજવો; તથા જે નેકને મદદ કરે તેને નેક જાણવો (૪૬–૫). એજ ઉત્તમ નિયમને તે વળી તરતજ આ શબ્દોમાં પાછો સમજ પાડે છે કે—જે કોઈ દુષ્ટ ને માટે

ઘણો સારો તે પોતે દુષ્ટ છે; જેને માટે રાસ્ત પ્યારો તે પોતે રાસ્ત છે (૪૯-૬). એજ તરીકા ઉપર તે બાપોકાર જણાવે છે કે—દુષ્ટને માટે હું એક જોરાવર દુશ્મન અને રાસ્તને માટે એક જબરો ખુશંહાલી આપનાર થવા ઇચ્છુછું (૪૩-૮).

અહીં પાછો ઇનસાફનો કાનુન આવી ઉભો રહે છે; અહીં કાયદા મુકરર થાયછે. અને ઇનસાફના એ કાયદા ક્યાંથી આવ્યા? પેગામ્બર સાહેબના આ શબ્દો છે કે—"અએ હોરમજ્દ! એ પ્રમાણેના સૌથી પહેલા કાયદા તેં મુકરર કીધા છે (૪૬-૬). આ ઇનસાફી કાયદાઓમાં બુરા અને ભલા વચેના મોટા તફાવત વિશે વારંવાર સમજણ આપવાની જરતોસ્તે જરૂર વિચારી છે, કેમકે તે ફરીફરીથી ફરમાવે છે કે શેવટે "બુરાને માટે શિક્ષા છે," પણ "જે કોઈ રાસ્તીને ટેકો આપે છે તેને માટે સુખાકારી છે"

(૫૧-૮); વળી "અએ હોરમજદ! બંને દુનિયાઓમાં પાપીને તું શિક્ષા કરેછે અને નીતિવાનને તું સુખ આપેછે" (૫૧-૯).

આ રીતે ઇનસાફના કાનુનવાળો જરતોસ્તનો પુરાણો મજહબ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામનાં ત્રણ મૂળ પગથિયાંઓ ઉપર રચાયલો છે (હા ૧૦, ૧૨, ૬૦). સચાઈ અને નેક મનસ્નીને તેણે ઉત્તમમાં ઉત્તમ નેકી ગણી છે, અને તેમનેજ એખ્તિયાર કરીને બીજાઓને તે એખ્તિયાર કરવા ફરમાવ્યું છે (૨૮-૧૧; ૨૯-૧૧; ૪૮-૧૧; ૫૧-૨). જરતોસ્ત જેટલું ફરમાવી ગયો નથી તેટલું તે દાખલાથી સમજાવી ગયો છે. કુહેવું એક અને કરવું બીજું, એ તેનો તરીકો ન હતો; તેમજ કરવું કે નહિ, તે સવાલ બાજુએ રાખીને સઘળું ખાલી ફરમાવી જવાનો પણ તેનો તરીકો દીસતો નથી. તે જેટલું જબરદસ્તીથી માન્ય

કરાવતો નથી, તેટલું પોતાનો દાખલો આપીને તે મુજબ ચાલવાનું આડકતરી રીતે તે શિખવે છે. તે બાપુકાર રાસ્તી અને નેક મનસ્નીનું રણશિગડું ફુંકી ખાલી બકબકારો નહિ કરતાં પોતે રાસ્તી અને નેક મનસ્નીને પસંદ કરી એખ્તિયાર કરે છે, અને એ ઉત્તમ નીતિઓથી પોતાને અને આલમને ફાયદા હાંસેલ થતા જણાવે છે (૨૮–૨; ૪૯–૩). એથી ઉલટા ચાલિયે તો ઉલટું જ બને છે તેબી તે કહે છે; અને આમ કહીને પછી એ એમાંથી શું એખ્તિયાર કરવું તે પોતાનું સાંભળનારાઓની મુનસફી ઉપર તે રાખે છે (૩૦–૨). તોપણ તે તેમને જાબજા ચેતવે છે કે નેકનો અંજામ નેક અને બદનો બદ છે (૪૭–૧, ૪).

જરતોસ્ત પોતાની ઇરાની કોમનેજ સર્વોપરી ગણી જતો નથી. ન્યાત જાતના તફાવત જેવું તે સમજી કે સમજાવી ગયો નથી. તેણે

પોતાનો ધર્મ સમજાવ્યો ત્યારે નેકી અને બદીના જે બે રસ્તા બતાવ્યા તે એકલા ઇરાનીઓને માટેજ ન હતા. તેણે દરેકને પોતાની મર્જી ઉપર છોડી દીધોછે. ઇનસાનને હોરમજ્દે અકલ બક્ષેલી છે, માટે તેણે તે અકલનો ખર્ચ કરીને પોતાની મર્જી પડે તે માર્ગ એખ્તિયાર કરવાનું જરતોસ્તે ફરમાવ્યું તે એકલા ઇરાનીઓનેજ માટે ન હતું. તે તો અકલનો રૂડો ખર્ચ કરનારને પસંદ કરી ગયો છે, અને તેવા રૂડા અકલમંદો તેને તુરાન જેવા દેશના ફ્રિયાન જેવા ખાનદાનીઓ પણ જણાયા છે, જેમનું નામ દઇને તે તેમની રાસ્તીની સ્તુતિ કરી ગયો છે (૪૬–૧૨). આ ઉપરથી જણાય છે કે જેબી હમદીન કે જુદદીને ભલી મનસ્નીથી રાસ્તી એખ્તિયાર કીધી તે જરતો-સ્તી દીનના તરીકા મુજબ ચાલ્યો છે, અને તેટલા માટે તે ગોયા જરતોસ્તીજ છે, અને તેથી તે ભલાં ઇનામને લાયક થયો છે.

માણુસ જાત તર્ફની ખરી દયા તે આ છે. હમદીનને માટે બેહસ્ત અને જુદદીનને માટે દોજખ—એ જરતોસ્તના સખી મજહબનું ફરમાન નથી

રાસ્તીથી સર્વ નેકી છે; રાસ્તીની અંતે ફતેહ છે (૫૧–૧૩); માટે રાસ્તીની જરતોસ્તે જાબજા તારીફ કીધી છે. રાસ્તીની બખ્શેશ પોતે હર પળ માંગીને અંતે તે હાંસેલ કીધી છે: રાસ્તી હાંસેલ કરવાની બીજાઓને શિખામણ દીધી છે; રાસ્તીના પાયા ઉપર પોતાની દીન રચી છે, એટલુંજ નહી પણ હોરમજદની પાદશાહી પણ રાસ્તી અને નેક મનસ્નીને લીધેજ કાયમ રહેલી તે જણાવે છે (૪૮–૯; ૩૧–૬). તે ફરમાવે છે કે હોરમજદની પરસ્તેશ રાસ્તી ઉપરજ આધાર રાખે છે (૪૮–૧); અને નેક મનસ્નીનાં ફળ દાખલ સભ્યતા, ભક્તિ, સખાવત,

પવિત્રાઈ, ઉદ્યોગ, દિયાનતદારી, અને બીજા હજારો સદ્‌ગુણો જન્મ પામે છે, કે જે સર્વને જરતોસ્તે વખાણ્યા છે. એ રીતે જે મજહબનો પાયો રાસ્તી અને નેક મનસ્‌ની ઉપર હોય તે આ સર્વ સદ્‌ગુણોનાં જવાહિરોથી શણગાર પામેલો સાબેત થવો જોઇયે. તે જવાહિરોના મોટા ભાગનો આ પુસ્તકમાં સંગ્રહ કરેલો છે.

જરતોસ્તે સઘળીજ કિસમનાં માણુસ જાતને પસંદ કીધા નથી, તેમ તેણે સઘળી કિસમનાં ઉતરતાં પ્રાણીઓને કબૂલ રાખ્યાં નથી. જેમ નેકીના માર્ગ ઉપર ચાલનારાઓને તેણે ભલા બદલાનાં ઇનામથી પોતાની દીન તરફખેંચ્યા છે, તેમ જે પશુઓ માણુસ જાતનો વિશ્વાસ મેલવી તેને માટે ઉપયોગી સાબેત થયલાં છે તેવાં સર્વ ગોસ્પંદોને આબાદ રાખવાનું તે શિખવી ગયો છે, તેમની ખરાબી કરનારાઓને બુરા ગણી

ગયો છે (૪૮-૬), અને તેમનું પોષણ કરવા માટે માણુસે મહેનત કરવીજ જોઇયે એમ ખુલ્લું ફરમાન આપી ગયો છે (૪૮-૫). ઇજસ્નેમાં ગાય બળદ જોડે ઘોડાનું નામ પણ જોવામાં આવેછે, કે જેમની પરવશી કરવાની તેમના ધણીઓની ફર્જ બતાવેલી છે (૧૧-૧,૨). વળી વંદીદાદમાં જાતજાતના કુત્રાઓની પરવરશીની બિના આવી છે (પરગ૦ ૧૩). એ રીતે માણુસે પોતાથી ઉતરતાં ખરાં ઉપયોગી પ્રાણીઓ તર્ફે દયા કરવાનો કાનુન જરતોસ્તનો મજહબ શિખવી જાય છે; અને ખરેખર જે પ્રાણીઓ માણુસને ઉપયોગી ન હોય તેમની પરવરશી કેવી રીતે થઇ શકે? ફાડી ખાનારાં પ્રાણીઓ, જેઓ માણસનો જીવ લેછે તેમને તો જરતોસ્તે દુષ્ટ માણસો સાથ સરખાવ્યાં છે, અને બંનેથી નેક અને રાસ્ત માણુસે દૂર નાસવા

જણાવ્યું છે (ઇજ૦૩૪–૯). વળી બીજાં ઇનસાનને માટે નુકસાનકારક હોય એવાં જંતુઓનો માણસે પોતાના બચાવને ખાતંર નાશ કરવાનું જરતોસ્તી મજહબે ગુનાહભરેલું નહિ ગણતાં જરૂરનું જાહેર કીધું છે : એટલેજે જેઓ માણસને માટે, તેનાં વફાદાર ઉપયોગી પશુઓને માટે, ખેતીવાડી તથા ભલી સંસારી જીંદગીને માટે, નાશકારક હોય તેમને તેવો નાશ કરતાં અટકાવવા અને મારી કહાડવા અને નાબુદ કરવાનું જરતોસ્તી ધર્મનુ શિક્ષણ છે.

અહીં પાછો ઇનસાફનો કાનુન જળવાયોછે. પશુઓ અને જંતુઓ થયાં માટે તેઓ આપણી એકસરખી દયાને લાયક ઠરતાં નથી; પણ જેમ દુષ્ટ માણસો સજાને લાયક છે તેમ ફાડીખાનારાં પશુ અને નુકશાન કરનારાં ખરફસ્તરો પણ સજાને લાયક છે. એ રીતે જે ઇનસાન તેમજ

હેવાન હોરમજદની પેદાયશને ફાએદો કરનારાં હોય તેમને ભલાં ગણી ઇનામ અને પરવરશીને લાયકનાં ઠરાવ્યાં છે, અને તેમ કરીને દયાનો કાનુન જાળવ્યો છે; પણ તેજ વકતે જે ઇનસાન અને હેવાન પેદાયશની હાનિ કર્તા હોય તેમને બુરાં ઠરાવીને તેમનાં બુરાં કામથી વેગળાં કરવા સજાને લાયક ગણ્યાં છે, અને એમ કરીને ઇનસાફના વધારે મોટા કાનુનનેં જાળવ્યો છે.

અને ખરેખર આજના એલમ અને ફિલસુફી-ના જમાનામાં આ બેવડો કાનુન—ધર્મમાં ઇનસાફ અને દયાનો મેળ—વાસ્તવિક જણાયા વિના રહેશે નહિ. આંખ મીચીને બુરા તર્ફે ભલાઈ બતાવવામાં આયદેહ આલમને લાભ રશો નથી; પણ આંખ ઉઘાડી રાખીને ભલાને ભલાઇનો બદલો આપવાનું અને બુરાને બુરાઇની સજાએ પહોંચાડવાનું ફરમાન દુરસ્ત અને દરોબસ્ત દીસે છે. એમ હોવાથી

માણુસને બુરે માર્ગે જતાં મોટો અટકાવ નડેછે: ભય તેની સામે આવીને ઉભું રહેછે; પોતાનાં ફેલનાં ફળ આકેબત ખાવાં પડશે એવી ધાસ્તીથી કોઇની મદદ કે રોસ્તેગારી ઉપર મદાર બાંધવાનું તેને ફાવતું નથી. આજે મરાય એટલી બદીની મજાહ મારી લો, કેમકે કાલે તો આપણુને બચાવી લેવામાં આવનાર છે, એવા ખિયાલની ગેરહાજરીમાં માણુસને સુધરવાની ઘણી વકી રાખી શકાય છે; પણ મારૂં કીધેલુંજ મારી સાથે આવવાનું, અને તેજ મને ઉગારવાનું યા ડુબાડવાનું, એવી તાકીદનાં ફરમાન (૪૭-૨,૫; ૪૯-૧૧; ૫૧-૧૩) જોઇને માણસ એકદમ અને યાહોમ બદી તર્ફ દોરવાતો નથી, પણ આકેબતની સજાને થકી ઘણો ડરે છે. એ બીક તેની આ ગેતીની તેમજ આવતી મીનોઇ જીંદગીને થકી ઘણી ગુણકારી છે. એ બીકને લીધે તે આડો જતો

અટકે છે, ભલી મનસ્ની અને રાસ્તી એખ્તિયાર કરતાં શિખે છે, અને પોતાની આજની હાલત તથા આવતાં ભવિષને સમારે છે.

એ સઘળું જરતોસ્તનો મજહબ શિખવે છે, અને એટલાજ માટે જરતોસ્ત પોતાના જમાનાની મોજુદ દીનોમાં પોતાની દીનને સર્વથી ઉત્તમ જણાવી ગયો છે. બીજી દીનો વિશે ચુનોચેરાનો એક શબ્દ પણ આ ઠેકાણે બોલવાનો નથી ; માત્ર એટલીજ યાદ એકવાર ફરીથી આપીને આગળ ચાલવાનું છે કે ફકત દયાનાજ કાનુન ઉપર રચાયલી દીન તરફ નારાજ થનારાઓ ઇનસાફના કાનુનવાળી દીનની માંગણી કરવા નિકળ્યા છે તેમને કોઇ નવી દીનની શોધમાં જવું નહિ પડે એવી એક અતિ પુરાણી દીન તેમની આગળ જાહેર છે, અને તે જરતોસ્તની દીન છે, જેનો મદાર દયા અને દયાથી પણ વધારે ઇનસાફના મજબૂત પાયા ઉપર રચાયલો છે.

જરતોસ્તનો મજહબ બીજી વધારે અને જાતજાતની ખુબીઓ ધરાવે છે, પણ તે સર્વના સંબંધમાં લંબાણ કરવાની મારી મતલબ નથી. એ મજહબ ફિલસુફીનું તત્વ પણ ધરાવે છે. સપેનામીનો અને ગનામીનો નામની બે એકેકથી ઉલટી શક્તિઓની એકેકથી ઉલટી અસરો (૩૦—૩, ૪,—૫) છતાં બને શક્તિઓ એકેકને મદદ કરનારી છે, અને તોપણ એ બેમાંની જે દુનિયાની આબાદી કરનારી અને શેવટે નેકીની ફતેહ કરી આપનારી છે, તેનીજ તર્ફ મન લગાડવાનું જરતોશતનો મજહબ શિખવે છે. મર્જીનું છુટાપણું વાપરવાનો ઇનસાનનો હક તે ના પાડતો નથી, કેમકે સારૂં નરસું પસંદ કરવાનું માણસની મર્જી ઉપર રાખીને તે તેને ખોદાએ નિર્માન કીધેલાં સુખ દુખના વિચારથી દૂર રાખે છે.

વળી આ મજહબ નીતિથી ભરપુર છે.

જરતોસ્તની પવિત્ર ગાથાવાણી તમામ નીતિના શબ્દોથી ભરેલી છે. અવસ્તાવાણીમાં જાબજા નેક મનશ્ની, નેક ગવશ્ની અને નેક કુનશ્નીના કલામો મન ઉપર ભલાઇ અને પવિત્રાઇના છાપ બેસાડતાજ જાય છે. ગાથાનો આવો એક એક વાક્ય એક એક નીતિ-પાઠ શિખવે છે. દુનિયાનું તમામ ડહાપણ તેમાં સમાયલું છે. બંદગીને તેમાં અવસ્યની ગણેલી છે, અને તેબી વળી ગાયનરૂપી બંદગી છે (૩૪-૨; ૫૦-૮). આદમીજાદે પોતાના પેદા કરનારની બંદગી તો કરવીજ જોઇયે, કારણકે તે બંદો છે—પેદા કરનાર તર્ફે બંધાયલો છે; અને વળી બંદગીથી પોતાના કિર્તારને રાજી કર્યા બાદ તેણે તેનાથી કાંઇ બખ્શેશ પણ માંગવી જોઇયે—કાંઈ મોરાદ પણ ચાહવી જોઇયે—કાંઇ ફરિયાદની દાદની ખાહેશ પણ દેખાડવી જોઇયે. આદમ તે સઘળું માંગે છે; તે તમામ

સુખ, દોલત, ઇજ્જત, તનદુરૂસ્તી, ફરજંન્દ, સાહેબી, વગેરે માંગે છે. જરતોસ્તબી ખોદાની બંદગી કરવાને કબૂલ થાય છે, તે બંદગીનો પ્રકાર જાણવા અને શિખવા ચહાય છે, પોતાના તનમાં શકિત હોય ત્યાં સુધી તે તે સાહેબની બંદગીનાં ગાયનો ગાયા કરવાનું માથે લે છે; તે તો છેક ગરોથમાન બેહસ્ત સુધી ખોદાતાલાની કીર્ત્તિનાં ગાયનો ગાવા અને પુગાડવાનું જાહેર કરે છે (૪૯–૧૨; ૫૦–૪; ૭, ૧૧; ૫૧–૬). અને એ સઘળાંને થકી તે બખ્શેશ માંગે છે; પણ તે કેવી બખ્શેશ? ઉપર કહી તેવી તમામ જાતનાં સુખની તે બખ્શેશ નથી. તે તો પોતે માથે ઉઠાવેલાં સહાસ કર્મ (યાને દીનના ફેલાવા) માટે જોઇતાં કુવત અને મજબૂતીની બખ્શેશ છે; તે તો રાસ્તી અને નેક મનસ્ની હાંસેલ કરવાની બખ્શેશ છે; તે તો કુદ્રતની રૂચનાની ખબરદારી હાંસેલ કરવાની બખ્શેશ છે;

તે તો સૂર્ય મંડળ સંબંધી, દુનિયાની માયા સંબંધી, નેકી અને બદીની લડત સંબંધી સઘળું જ્ઞાન મેળવવા માંગે છે; તે તો પોતાની મુફલેસી વેળા હોરમજદનાં સ્મરણની, શત્રુના દોર વેળા કામ કરવાની શક્તિ અને હિમતની બખ્શેશ માંગે છે (૪૩-૧૦: ૫૦-૯, ૧૦; ૫૧-૧૮, ૨૧; ૫૩-૧), અને રાસ્તી અને નેક મનસ્નીનેજ પોતાની દોલત ગણે છે.

એટલુંજ નથી. જરતોસ્ત પોતાની નેક મનસ્ની અને રાસ્તીને લીધે હોરમજદ તર્ફથી બખ્શેશ દાખલ ખુશહાલી માંગેછે અને કહેછે કે મારાં મનમાં હોરમજદની ખુશહાલીછે (૩૨-૧). તે પોતાની નેક મનસ્નીથી પોતાનાં માથે ઉઠાવેલાં દીનના ફેલાવાનાં કામને પાર પાડવા માટે (૩૩-૬) લાંબી જીંદગી માંગેછે (૩૩-૫). વળી તે તો રાસ્તી અને નીતિના જે માર્ગમાં દાદાર હોરમજદ

રહેછે ત્યાં જવા, તેની ભેટ લેવા, તેની દોસ્તીમાં ભેળાવાની. બક્ષેશ માંગેછે (૩૩–૫).

અને આ કિસમની આદમજાદનું ભલું કરવા માટેની સર્વે બક્ષેશો માંગવા અને મેળવવા છતાં જરતોસ્ત ફુલી જતો નથી. તે મગરૂરીથી તદન ખાલી દીસેછે. તે નમ્રતાનું સ્વરૂપ માત્ર છે. તેને તેની માંગેલી મોરાદોમાંની બે સર્વોત્તમ મોરાદો તો મળેલી જણાયછે; જેવી કે—હમેશ સુધીની સારી સુખવાસી જીંદગી; અને પ્રથમ જેઓ તેના શત્રુ હતા તેઓએ શેવટે તેની દીન કબુલ રાખવી. (૫૩–૧.) અને એ રીતે પોતાની મોટાઇ સાબેત થયા છતાં જરતોસ્ત શેવટ સુધી નમનતાઇ અને સભ્યતા અખ્તેયાર કરી રાખેછે; તે શેવટ સુધી પોતાના પેદા કરનારનો પીછો છોડતો નથી; તેની પાસેથી કાંઇ ને કાંઇ ખબરદારી મેળવવાની આરજુ રાખે છે;

પોતાનાં દરેક કામને થકી તે હોરમજદની દયા માંગેછે (૩૩–૧૧). તે પવિત્રાઇ શોધેછે, પોતાની સભ્યતાને લીધે કુવત, અશોઇને લીધે હિમત અને જોર, અને નેક મનસ્નીને લીધે સરદારી માંગેછે (૩૩–૧૨). અનેક ઠેકાણે તે હોરમજદની મદદ અને દોસ્તી ઇછેછે, અને પોતાની રાસ્ની તથા નેક નૈયત ઉપર પોતાની માંગણીનો આધાર બાંધેછે. પોતાના આ અને બીજા એવાજ અનેક સદ્‌ગુણોથી હથિયાર બંધ થઇ તે હોરમજદના ગરીબોને આશ્રા આપવા માંગેછે (૩૪–૫). પોતે કોણ ઉપર પોતાનો મદાર બાંધી બાહેર પડયોછે તે તો તે અનેક ઠેકાણે કહી ચુકયોછે, અને તેમ એક ઠેકાણે એકવાર ફરીથી તે આ મુજબના સખુનોમાં પોતાનું રક્ષણ શોધેછે કે—"અએ રાસ્ત! તારા સિવાય બીજા કોઇને હું ઓળખતો નથી, માટે અમોને તું બચાવ! (૩૪–૭).

જરતોસ્ત ખગોળવિદ્યાનું કેટલેક દરજ્જે જ્ઞાન ધરાવતો હોવો જોઇએ. તે આ પૃથ્વીને અનેક ઠેકાણે ગોળી અને ફરતી જણાવેછે (૩૪–૧૪; ૪૪–૬); દાદર હોરમજ્દે સર્વ આકાશી ગોળાઓના માર્ગ (orbit) મુકરર કીધેલા તે સમજી શકયોછે; ખોરશેદની રોશની અને ગર્મીની ખુબી તેને માલુમ હોય એમ જણાય છે (૪૪–૫); ચંદ્રની વધઘટ બાબે પણ તે ખબરદારી ધરાવતો લાગે છે (૪૪–૩); અને આકાશમાં દેખાતા તારાઓ અને ગ્રહો, સૂર્ય અને ચંદ્ર, એ સર્વ ફરતા ગોળાઓ છે, એવી તેની માહિતગારી સાબેત થાયછે (૪૪–૫).

આ સઘળું ગાથાવાણી ઉપરથી જાહેર થાયછે. જરતોસ્તના બનાવેલા પાંચ ગાથાનાં પવિત્ર ભણતરો આજ સુધી જળવાઇ રહેલાં છે, તેમાં ઉપર દર્શાવ્યા મુજબનાં જવાહિરો પ્રકાશ

આપેછે. તે જવાહિરોનો મોટો સંગ્રહ આ નાની કેતાબમાં ભેગો કીધો છે. યજસ્ને (૫૭-૨૦) મુજબ ગાથા ઉપરાંત "પાપો" અને "પઇરિગાઓ" નામનાં ભણતરો હયાત હતાં. ખુદ હયાત ગાથા ઉપરથી, ખુદ પેગામ્બરના પોતાના શબ્દો ઉપરથી, આ અટકળને ટેકો મળેછે. તે પોતાના મૂળ આધાર અને એકના એક સાહેબને આ શબ્દોમાં વિનવે છે કે—"મારાં દિલના ઉભરાનાં કવિતારૂપી ગાયનો, જે પુરતી રીતે જણાયલાં છે, તે સાથે આજેજીથી મારા બંને હાથો ઉંચા કરીને, અએ હોરમજ્દ. તને હું મળવા ઇછું છું." (૫૦-૮). અહીં જરતોસ્ત એવું દેખાડે છે કે આજની બાકી રહેલી મોજુદ ગાથાવાણી ઉપરાંત તેનાં દિલના ઉભરા દર્શાવનારાં બીજાંબી ગાયનો હતાં, કે જે તેની હયાતીમાં સારી પેઠે જાણીતાં હતાં. બંદગીનાં તે ગાયનો આજે

હસ્તીમાં નથી. અગરજો તે સર્વ આજ હયાત હોત તો તે ઉભરાઓમાં બીજા કેવા કેવા નેકીના કીમતી નીતિ પાઠો આપણને શિખવાના મળત!

પણ તે નવા ખજાનાની ગેરહાજરીમાં આજે જે કાંઈ છે તે પોતેજ એટલું બધું કીમતી છે કે તેને આપણાં હૈડાંમાં સંઘરી રાખવાથી આપણી જીંદગીનું સાર્થક બરાબર થઇ ચુકેલું ગણાય. પણ મોજુદ ગાથાવાણીમાં એ ખજાનો એવો તો ગુંથા લીધો છે કે તે એકજ વકતે જોતાં નજર આગળ ખુલ્લો પડી શકતો નથી, અને ટુંકી જીંદગી દરમિયાન હજારો કામો અને રોકાણોને લીધે જંજાળમાં વિંટળાયલો જરતોસ્તી એ બેમૂળ ખજાનાની ખુબી જાણવા માટે ઘણો વકત ફાજલ પાડી શકે નહિ એ બનવાજોગ છે. એટલામાટે જો એ જવાહિરોને છુટા પાડી એવી રીતે રજુ કરવામાં આવે કે

જેથી ગમે એવો દુનિયાદાર માણુસ પણ તેમને એક નજરે જોઇ લઈ શકે, તેમની ખુબીઓ જાણી શકે, તેમના ફાયદા પોતાનાં જીગરમાં દાખલ કરી શકે, તો તે જરતોસ્તીઓને ભકિતભાવથી ભણવા, છાતીમાં ગોખવા અને મનમાં યાદ કરવાનાં કામમાં મોટી મદદનાં થઇ પડે તેમાં શક નથી.

સચાઇની સચાઈ યાને સર્વથી એક રાસ્તી ઉપર જેણે પોતાની દીનનો પાયો રચેલો તેવા મહાન પેગામ્બર સ્પિંતમાન જરતોસ્તના સત વચનો બાબે લખાયલા આ અદના નિબંધના સંબંધમાં હવે થોડાએક સખુનો લખવાની જરૂર છે. રેસાલા માટેની શર્તોને અનુસરીને અમલ કરવાની બનતાં સુધી તજવીજ કીધીછે. દર મહિના-ના ત્રીશ રોજનાં નામોવાળા ઇજદ અમશાસ્પંદોનાં નામ, કામ અને નીતિગુણોને મળતા આવે એવા ફકરાઓ ગાથા, ઇજશ્ને, વીસ્પરદ, વંદીદાદ, અને

ખોરદેહ અવસ્તામાંથી ચુંટી કહાડયા છે, અને તેમના તરજુમા એ ફકરાઓની નીચેજ આપ્યા છે. એમ છતાં ઇજદોના સંબંધમાં લાગુ પડતા ફકરાઓ જોઇતી સંખ્યામાં મળ્યા નથી, તેથી તે ખુટ નીતિને લાગતા અને ઉત્તમ બોધથી ભરપુર એવા બીજા કીમતી ફકરાઓથી પુરીછે.

૩૬૦ દહાડાને લગતા ફકરાઓ આ રીતે ટાળવી કહાડયા ઉપરાંત ગાથાના દિવસો માટેના પાંચ ફકરા વિશેષ આપીને આખાં વરસના ૩૬૫ દહાડા પુરા કીધા છે. પણ ચાર વરસે એક દિવસ વધેછે તેનેબી હવે જલદીથી પાર્સી આલમે ગણત્રીમાં લેવો પડશે, એમ સમજીને ૪ થે વરસના ૩૬૬ મા દિવસને લગતો ફકરોબી ગોઠવ્યો છે.

આ સઘળા ફકરાઓ અવસ્તાવાણીના જુદાજુદા ભાગો મધેથી ચુંટી કહાડયા છે, અને તેમને બનતાં સુધી ટુંકા લેવાની નેમ રાખી છે.

તેમ છતાં કેટલાક ફકરા લાંબા થયા છે, કેમકે તેમને તોડી નાખવામાં ખોટું થાય અને જોઇતી મતલબ પાર પડે નહિ. તોપણ કોઈ કોઈ ફકરાઓમાં એકનીએક વાત ફરીફરીથી આવેલી હોવાથી તુકતાં મુકીને તેમને ટુંકા કરવા પડ્યા છે, કે જેમ કીધાથી અર્થનો અનર્થ નહિ થતાં ઓર મતલબ ઝટ સમજ પડી જાયછે. આ ફકરાઓમાં બનતાં સુધી ગાથાના ફકરાઓને સર્વોપરી ગણીને તેમનો બની આવ્યો એટલો વધારે જથો લીધો છે. તોપણ અવસ્તાના બીજા ભાગો મધેના ઉત્તમ ફકરાઓને તેટલામાટે પડતા નાખવામાં આવ્યા નથી.

આ સર્વ કલામોના અર્થનો આધાર એરવદ કાવસજી એદલજી કાંગાએ બનાવેલા ગાથાના, યજશ્નને તથા વીસ્પરદના, વંદીદાદના અને ખોરદેહ અવસ્તાના તરજુમાઓ ઉપરથી લીધો છે. ખરેખર તરજુમો તો લગભગ એજ કાયેલ

શિક્ષાગુરૂના શબ્દોમાંજ ઉતારી લીધો છે, તોપણ ચોક્કસ ઠેકાણે ઇબારતબંદીના સુધારાને અર્થે અથવા શબ્દ રચના બેવડાઈ ગયાથી 'ગુચવાડો થતો દૂર કરવાને અર્થે, આ અદના કલમે કાંઇક છુટ લીધી છે, જેને માટે આ ઠેકાણે દરગુજર ચહાવામાં આવે છે. વળી કોઈ કોઈ ઠેકાણે તરજુમો બોલેબોલનો લેવા જતાં આપણી જબાનમાં તે સ્પષ્ટ નહિ સમજાતાં વાંચનારને અર્થરહિત લાગી જાય છે, માટે આપણા કાબેલ એરવદ સાહેબે પોતેજ આપેલા ખોલાસારૂપી મતલબ (para-phrase) ને અર્થની જગાએ ઉતારી લેવાનું દુરસ્ત લાગ્યું છે. લખનારે લીધેલી આ છુટ છતાં પણ દરેક તરજુમાનો આધાર મારા આ કાબેલ ઉસ્તાદના મજકુર ગ્રંથોનેજ આભારી હોવાથી દરેક પાને તેમની મદદનો સ્વિકાર કરવાની ફરજ અદા કરવામાં આવી છે.

એ રીતે આ ગ્રંથમાં મારો હિસ્સો ઘણો અદના છે. જે કાંઈ થયુંછે તે પવિત્ર અવસ્તા વાણીનાં તમામ ભણતરોનો ગુજરાતી ભાષામાં સહી અને શુદ્ધ તરજુમો કરનાર દાખલ પ્રખ્યાત થયલા મજકુર કાબેલ એરવદ સાહેબના કીમતી ગ્રંથોને આધારે તૈયાર થયુંછે. હું કાંઇ અવસ્તા ભાષાનો અભ્યાસી નથી, તો જોકે મારા એજ કાબેલ મિત્રની ઉસ્તાદગીરી હેઠલ મુલ્લાં ફીરોઝ મદ્રેસામાં થોડાંક વરસો સુધી અવસ્તા ભાષાનો થોડોક અભ્યાસ કરવાનું હું માન ધરાવું છું. આમ હોવાથી અગરજો આ ગ્રંથમાં કાંઇ ભૂલ-ચુક જણાય તો તે માટે આગમજથી દરગુજર ચાહું છું.

મુંબઇ, તા૦ ૨૯ મી ઑગસ્ટ ૧૯૦૧.

પાહલનજી બરજોરજી દેસાઇ.

હર રોજ અને હર પળે

ભણવાની તથા મનન કરવાની

સર્વથી ઉત્તમ બંદગીઓ.

સર્વથી ઉત્તમ બંદગીઓ:

૧ લી—અહુનવર.

અવસ્તા.

યથા અહૂ વઇર્યો અથા
 રતુશ અષાત્ ચીત્ હચા;
વંઘ્હેઉશ દજદા મનંઘ્હો
 શ્યઓથનનાંમ્ અંઘ્હેઉશ મઝદાઇ;
ખ્ષથ્રેમ્ચા અહુરાઇ આ યિમ્
 દ્રેગુબ્યો દદત્ વાસ્તારેમ્.

અર્થ.

જેવી હોરમજદની ઇછા છે તેવીજ ઇછા ભલું કામ કરનારે કોઇબી અશોઇનાં કામના સંબધમાં રાખવી;

ભલાં મનની બખ્શેશ આં દુનિયામાં હોરમજદને લગતાં કામો કરનારાઓને મળેછે;

જે ધણી ગરીબ લાચારોની પારઆની કરનાર થાયછે, તે હોરમજદને તમામ ખલ્કતનો પાદશાહ ગણીને તેમ કરેછે.

[ખોર૦ અ૧૦ બા માઅની, સફે ૨.

૨ જી—અષેમ.

અવસ્તા.

અષેમ્ વોહૂ વહિસ્તેમ્ અસ્તી;
ઉસ્તા અસ્તી; ઉસ્તા અહ્માઇ
હ્યત્ અષાઇ વહિસ્તાઇ અષેમ.

અર્થ.

રાસ્તી સૌથી સરસ નિયામત છે; રાસ્તી સુખ છે; રાસ્તીનું સુખ તે શખ્સને મળેછે, કે જે સૌથી સરસ રાસ્તીનાં કામો કરવામાં અશો (આગેવાન) છે.

[બારુ૦ અ૧૦ બા માઅેની, સર્ફ ૧.

૩ જી—ખ્શનઓથ.

અવસ્તા.

ખ્શ્નઓથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ !...હ્રહ્યાવ-સ્તાંમ્ ઋત્ વસ્ના ફ્રેરપોતેમેમ્; સ્તઓમિ અષેમ્.

અર્થ.

દાદાર હોરમઝ્દની ખુશનુદી થાઓ !..... રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની જે ખાહેશ છે તે બીજી સર્વ ખાહેશો કરતાં ઘણીજ ચહડતી છે. રાસ્તીને હું વખાણું છું.

[ખોર૦ અ૧૦ બા માહ્બોખ્તાર આહ્મેની, સ૦ ૮

જરતોશ્તી જવાહિરો.

ફરવરદીન મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

અત્ થ્વા મેન્ગહી પોઉર્વીમ્ મજ્દા યેજીમ્ સ્તોઇ મનંઘા,
વંઘેઉશ્ પતરેમ્ મનંઘો હ્યત થ્વા હેમ્ ચષ્મઇની હેન્ગ્રબેમ્
હઇથીમ્ અષહ્યા દાંમીમ્ અંઘેઉશ્ અહુરેમ્ શ્યઓથનએષૂ. [ઇજશને, હા ૩૧, ફકરો ૮

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જ્યારથી તને મારી આંખમાં મેં રાખ્યો છે ત્યારથી હમેશાં સર્વથી પહેલો, પાક મનસ્નીથી પરસ્તેશ કરવાને લાયકનો, ભલાં મનનો પિતા, રાસ્તીનું ખરૂં મૂળ, તથા આ દુનિયાનાં (તમામ) કામો ઉપર સાહેબી ભોગવનાર તરીકે તને મેં ગણ્યો છે.

[માથા બા માઅની, સફે ૩૯.

ફેરવરદીન મહિનો—બહમન રોજ.

અવસ્તા.

વંઘેઉશ્ મન્ચેઉશ્ બ્યઓથનાઇશ્ મજ્દાઓ અહુરો.

[ઈ૦, હા ૪૫, ફ૦ ૫.

વંઘ્હેઉથ. દજ્દા મનંઘ્હો બ્યઓથનનાંમ્ અંઘ્હેઉથ. મજ્દાઈ.

[ખોરદેહ અવસ્તા.

અર્થ.

નેક મનસ્નીતાં (યાને નીતિવાન) કામોને લીધે દાદાર હોરમજદ હાંસેલ થશે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૩૬.

ભલાં મનની બખ્શેશ આ દુનિયામાં હોરમજદને પસંદ પડતાં કામો કરનારાઓને મળેછે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સફે ૩

ફ્રરવરદીન મહિનો—અર્દીબેહેશ્ત રોજ.

અવસ્તા.

વહિસ્તા ઇસ્તિશ સ્રાવી જરથુસ્ત્રહે
સ્પિતામહ્યા યેઝી હોઇ દાત આયસ્રા,
અષાત હચા અહુરો મઝદાઓ
યવોઇ વીસ્પાઇ આ હ્વંઘેવીમ,
યએચા હોઇ દબેન સસ્કેન્ચા દએનયાઓ
વંઘુયાઓ ઉખ્ધા શ્યઓથનાચા.

[ઇજ૦, હા ૫૩, ફ૦ ૧.

અર્થ.

સપેતમાન જરતોસ્તને દાદાર હોરમજ્દે જ્યારે તેની રાસ્તીને લીધે નીચલી બે બખ્શેશો આપી ત્યારે તેની સર્વે મુરાદ પાર પડી:—(૧) હમેશ સુધીની સુખી જીંદગી, અને (૨) જેઓ તેને પહેલાં દુખ દેતા હતા તેઓ તેની ભલી દીનના વચનો અને કામો જાણવાની ખાહેશ બતાવવા લાગ્યા.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૨૬.

ફરવરદીન મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યે વાએ અષા ઉફ્યાની મનસ્ચા વોહૂ અપઓઉર્વીમ્ મજદાંમ્ચા અહુરેમ્ યએઇબ્યો ખ્ષથ્રેમ્ચા અઘ્ઝ-
ઓન્-વમ્નેમ્
વરેદઇતી આર્મઇતિશ્ આ-મોઇ રફ્નાઇ જવેંગ્
જસતા.

[ઈજ૦, હા ૨૮, ફ૦ ૩.

અર્થ.

જેની પૂર્વે બીજો કોઇ નહિ એવા અએ તું અહુરમજદ! તારી કીર્તિનાં ગાયન હું ગાઉં છું, કે જેનાથી રાસ્તી અને ભલું મન તથા આબાદી આપનારી સંપૂર્ણ મનશ્ની અને બેહસ્તનું સુખ મળે છે. અએ સાહેબ! મારી ખુશહાલીને માટે મારી આરાધનાઓ તરફ તું આવ!

[માઝા બા માઝની, સ૦ ૫—૬.

ફરવરદીન મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

ફ્રો સ્પેન્તા આર્મઇતે અષા દએનાઓ ફ્રદખ્‍ષયા.

[ઇજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૧૩.

યત્ નેમો વોહૂ અધવીમ્ અત્બએષેમ્ નઇરે હાંમ-વરેતિશ, હુજો વારેથ્મ દારેસ્ત.

[સરોશ યશ્ત હાદોખ્ત, ફ૦

અર્થ.

અએ સંપૂર્ણ મનસ્ની! રાસ્તીની મારફતે તું મને દીનનાં ફરમાનો શીખવ.

[માથા બા માઅની, સ૦ ૮૦.

જે બંદગી ભલી, ખરાં દિલથી કીધેલી, તથા બદ નિશાથી દૂર છે, તે બંદગી માણસને માટે એક બંચાવ છે, અને દરૂજને મારી હટાવવા માટે એક ઢાલ છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સ૦ ૨૨૪.

ફ્રરવરદીન મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

ઉસ્તા અહ્માઇ યહ્માઇ ઉસ્તા કહ્માઇચીત વસે-ખ્ષયાંસ મઝ્દાઓ દાયાત અહુરો ઉતયૂઇતી તેવીષી.

[ઇજ૦ હા ૪૩, ફ૦ ૧.

અર્થ.

સુખાકારી તે શખ્સને હોજો કે જેનાથી બીજાઓને સુખ પહોંચે છે! પોતાની મરજી પ્રમાણે રાજ્ય કરનાર હોરમજદ તેને તનદુરસ્તી અને કુવત બખ્શજો!

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૯૯.

ફ્રવરદીન મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

મજદાઓ દદાત્ અહુરો હઉર્વતો અમેરેતાતસ્યા,
બૂરોઇશ આ અષષ્યાચ્યા ખાપઇથ્યાત્ ક્ષથ્રહ્યા
સરો,
વંઘેઉશ વજ્દ્રે મનંઘો યે હોઇ મઇન્યૂ ષ્યઓથ-
નાઇશ્યા ઉર્વથો. [ઇજ૰, હા ૩૧, ક૰ ૨૧.

અર્થ.

જે શખ્સ પોતાના ભલા વિચારથી તથા ભલાં કામોથી હોરમજ્દનો દોસ્ત બનેછે તેને તે સાહેબ પોતાની ખુશીથી તનદુરૂસ્તી અને અમરપણું બખ્શશે, તેમજ આબાદીની, અશોઇની, અને હકુમતની સરદારી તથા ભલાં મનનું સુખ આપશે.

[ગાથા બા માએની, સ૰ ૫૦.

ફ્રરવરદીન મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

પઇરિ ગએથે ખ્શ્માવતો વહ્મે મઝ્દા ગરોબ્નીશ્ સ્તુતાંમ્. [ઈજ૦, હા ૩૪, ફ૦ ૨.

વસસ્ચ તૂ અહુરમઝ્દ! ઉસ્તાચ ખ્શ્એશા હુવનાંમ્ દામનાંમ્.......ખ્શયમ્નેમ્ આવનેમ્ દાયત; અખ્શયમ્નેમ્ દ્રૂવન્તેમ્. [ખોરદેહ અવસ્તા.

અર્થ.

અએ હોરમઝ્દ! તારે લાયકની બંદગીની મારફતે તથા તારી કીર્ત્તિ ગાનારાંઓનાં ઈશ્વરી ગાયનોની મારફતે. હું (એવું ઇચ્છું છું કે) તારી નજદીક પહોંચું! [ગાથા બા માઅની, સ૦ ૮૩

અએ હોરમઝ્દ! તું તારી પેદાયશો ઉપર તારી મરજી પ્રમાણે તથા સુખથી રાજ્ય ચલાવ.... તું અશો માણસને રાજ્ય કરનારો ઠેરવ; પાપી માણસને નાહે રાજ્ય કરનારો કર.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સ૦ ૪૨.

ફરવરદીન મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

આતર્શ્ વોઇ મઝ્દાઓ અહુરહ્યા અહી મઇન્યેઉશ્ વોઇ અહ્યા સ્પેનિસ્તો અહી.

[ઈજ્૦, હા ૩૬, ફ૦ ૩.

હુઝ્વરેનાઇશ્ વએપો રાસ્તી તોઇ નરેપીશ રઝીશ્, અએપસા દેઝીત-અરેતા પેશો-તનવો. કુ અષવા અહુરો, યે ઇશ જ્યાતે ઉશ હેમિથ્યાત્ વસે-ઈતોઇશ્ચા.

[ઈજ્૦, હા ૫૩, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અએ આતશ! હોરમઝ્દની તું એક નિશાન છે. તું તે મીનો સાહેબની સૌથી સરસ વૃધ્ધિ કરનાર નિશાન છે.

[ઈજ્શને તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સ૦ ૧૧૩—૪.

અએ હોરમઝ્દ! ખોટા એતકાદવાળાઓને લીધે દીન ઉપર ફિદા થયલા તારા ધર્મગુરૂઓને સંકટ વેઠવું પડેછે. રાસ્તીની હાની કરનારાઓ જાણી જોઇને ગુનેહગાર થાય છે. એવો રાસ્ત સરદાર કયાં છે કેજે તેવા બદ શખ્સોનાં છુટાપણાંનો તેમજ જીંદગાનો નાશ કરી શકે? [ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૩૬—૩૭.

ફ્રરવરદીન મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યાંમ્ અરેદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પેરેથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્,.....ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંહ્‌હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્. [અર્દ્વીસૂર નિયાએશ, ફ૦ ૨.

અર્થ.

અર્દ્વીસૂર નામની નદી, જે નિર્મળ, બહોળી વહેતી, તનદુરસ્તી આપનારી, ગલીચી તથા રોગને દૂર કરનારી, દુનિયાને સ્વચ્છ રાખવાની હોરમજદની નેમને બર લાવનારી,...દુનિયાને આબાદ કરનારી અશો, માલ મિલ્કતને વધાર-નારી અશો, તથા દેશોને આબાદ કરનારી અશો છે તેને હું વખાણું છું.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૬૩.

ફરવરદીન મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

અએસ્તાંમ્ અત્ તોઇ કેહર્પેમ કેહર્પામ્ આત્રએ-દયમહી મજદા અહુરા ઇમા રઓચાઓ બરેજિસ્તેમ્ બરેજેમનાંમ્ અવત્ યાત્ હ્વરે અવાચી.

[ઇજ૦, હા ૩૬, ફ. ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! બુલંદ રોશનીઓમાંની આ સર્વથી બુલંદ રોશની, જેને ખોરશેદ કહેછે, તેને શરીરોમાંનાં તારાં સૌથી સોહામણું શરીર દાખલ અમો જાહેર કરિયે છિયે.

[ઇજ. તથા વીસ્પ. નો તરજુમો, સ. ૧૧૪.

ફેરવરદીન મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

નેમો માઓંઘ્હાઈ ગઓ ચિથ્રાઇ !
કે યા માઓ ઉખ્ષ્યેઇતિ નેરેફ્સઇતિ થ્વત ?

[માહ બોખ્તાર નિયાએશ, ફકરો ૧ તથા ૪.

અર્થ.

ગાય ગોસ્પંદોનું તોખમ રાખનાર માહતાબને નમાજ હોજો !

અય દાદાર ! તારા સિવાય બીજો કોણ છે કે જેનાથી માહતાબ વધે છે તથા ઘટે છે?

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સફે ૫૬ તથા ૫૭.

ફરવરદીન મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

યજાઇ પોઇથ્રહેબખ્તારેમ્ તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ્.

[તીર યશ્ત, ફકરો ૧ લો.

હનએમાચા જએમાચા મઝ્દા અહુરા, શ્યહ્મી રપ્નહી દરેગાય્ અએપાચા થ્વા એમ-વન્તસ્ચા બુયમા, રપોઇસ્ચા તૂ ને દરેગેમ્ચ, ઉસ્તાચા, હાતાંમ હુદાસ્તેમા.

અર્થ.

ખેતરોમાં વરસાદની બખ્શેશ કરનાર તેસ્તર સેતારાને હું યાદ કરૂં છું.

[ખોરદ અવ. બા માંઅની, સ. ૨૧૬.

અએ હોરમજદ, તારી યાદમાં ખુશહાલી મેળવવામાં લાંબી જીંદગીને અમો લાયક થઇયે તથા (અમારી એ નેક મોરાદમાં) અમો ફતેહ પામિયે! તારી ઉપર પ્રીતિ રાખનારા તથા હિમત બાંધનારા અમો થઇયે! હયાતી ભોગવનારાઓમાં અય સૌથી ડહાપણવાળા સાહેબ! લાંબી મુદત સુધી તુંએ અમોને આબાદીથી ખુશહાલ કરવા જોઇયે.

(ખોરદ અવ. બા માઅની, સ. ૧૮૫.

ફ્રવરદીન મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

દ્રવાસ્પાંમ્ સુરાંમ મજ્દધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે; દ્રવોપસ્વાંમ્, દ્રવો-સ્તઓરાંમ્, દ્રવો ઉર્વથાંમ્, દ્રવો-અંપેરેનાયુકાંમ્, પોઉરૂ-સ્પખ્તીમ્ દૂરાત્, પથન ખાથ્રવન દરેઘો-હખેદ્રયન.

[ગોશ યશ્ત, ફકરો ૧ લો.

અર્થ.

પશુઓને તનદુરૂસ્તી આપનાર, ભાર બરદારી જાનવરોને તનદુરૂસ્તી આપનાર, દોસ્તોને તનદુરૂસ્તી આપનાર, બચ્ચાંને તનદુરૂસ્તી આપનાર, દૂર વેરથી પુરતી રીતે નેગેહેબાની રાખનાર, બહોળી રીતે સુખાકારી આપનાર, તથા લાંબા વક્ત સુધી દોસ્તી ધરાવનાર, હોરમજદના પેદા કીધેલા શૂરા તથા અશો દ્રવાસ્પ (યાને ગોશ ઈજદ) ને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સફે ૨૪૮.

ફરવરદીન મહિનો—હપ્તમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

કથા થ્વા મજ્દા ખ્શ્નઓષાઇ અહુરા?

[ઈજા૦ હા ૪૬, ફ૦ ૧

હુખ્ત્રચ્યો તેમાઈ બાત ખ્ત્રેમ, અશ્વત હ્યત અઇબી-દદેમહિચા, ચીથ્રમહિચા, ઉરુનમહિચા હ્યત મજ્દાઇ અહુરાઈ, આપાઇચા વહિસ્તાઇ.

[મોટી હપ્તન યશ્ત, કર્દો ૧, ફકરો ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! કેવી રીતે હું તને ખુશહાલ કરૂં?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૪૩

પાદશાહી સર્વોત્તમ પાદશાહ હોરમજ્દને ખચીત હોજો! હોરમજ્દ જે પોતે સૌથી ઉત્તમ અશોઇજ છે તેની તરફ અમો મન લગાડયે છિયે, તેને પાદશાહ દાખલ કબુલ રાખિયે છિયે, તથા તેને અમો પોતાનો પેદા કરનાર કરીને ગણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સફે ૧૭૫

ફરવરદીન મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

મિથ્રેમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઈદે... અહુરેમ્ ગુફ્રેમ અમવન્તેમ્ દાતો-સઓકેમ વ્યાખનેમ્ વહ્યો સેંદેંઘૂહેમ્ બેરેજન્તેમ અપ-હ્રુન્રેમ્ તનુ-માંથ્રેમ્ બાજુશ-અઓજંઘૂહેમ્ રથ-એસ્તાંમ્.

[મેહર યશ્ત, ફકરો ૨૫.

અર્થ.

સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર, મેહર ઇઝદ કે જે સાહેબી ભોગવનાર, વખાણાયલો, હિમતવાન, ઇનસાફનો ફાયદો આપનાર, અન્જુમનમાં બેસનાર, આરાધનાથી રાજી થનાર, બુલંદ દરજ્જાનો, રાસ્તીનો નેક માર્ગ બતલાવનાર, માંથ્રના તન-વાળો, જોરેમંદ બાજુવાળો અને લડવૈયો છે તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[યશ્ત બા માએની, સફે ૭૦

ફ્રવરદીન મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

યસ્તે વીસ્પે-મઝિસ્તેમ્ સેરઓશેમ્ જબયા અવંઘાને. [ઇજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૫.

ઇમા આત્ ઉખ્ધા વચાઓ, અહુરા મઝ્દા, અષેમ્ મનયા વહેહ્યા ફ્રવઓચામા; થ્વાંમ્ અત્ અએષાંમ્ પઇત્યાસ્તારેમ્ચા ફ્રદખ્ષ્તારેમ્ચા દદેમઇદે. [મોટી હફ્તન યશ્ત, ફ૦ ૯

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! બધાંમાં સૌથી શ્રેષ્ટ તારા સરોશને મારી મદદને માટે હું અર્જ કરીને બોલાવું છું. [ગાથા બા માએની, સ. ૭૨

અએ હોરમજ્દ ! અશોઇને ધ્યાનમાં રાખીને આ (માથ્રવાણીના) વખણાયલા કલામોને વધારે સારી રીતે અમો જાહેર કરિયે છિયે. તે કલામોના સાંભળનાર તથા શિખવનાર તરીકે તને અમો મુકરર કરિયે છિયે.

[બાર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૧૭૬.

ફ્રરવરદીન મહિનો—૧૯ને રોજ.

અવસ્તા.

આતર્શ્ મિથ્રેસ્ય રષ્નુશ યજમઇદે.

[વીસ્પરદ, હા ૧૬, ફ૦ ૬.

આઅત પએઇરીમ્ ફ્રઓમિ નરેમ્ અષવનેમ; યેજિ પએઇરીમ્ ફ્રઓમિ નરેમ્ અષવનેમ્ ઇમત્ રષ્નવો રઝિસ્ત, ઇમત્ અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, યો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્, નઇર્યો-નામનાઓ તાઓ બૂજત નરેમ્ અષવનેમ્. [ખોરદાદ યશ્ત, ફ. ૩.

અર્થ.

આતશના જેવા નૂરમંદ રશ્નને ઇઝદને અમો વખાણિયે છિયે. [ઇઝશને બા માએની, સ૦ ૨૧૦.

સૌથી પહેલાં રાસ્ત માણસને હું પસંદ કરૂંછું; રાસ્ત માણસને એટલામાટે હું પસંદ કરૂંછું કે તેને સૌથી સાચ્ચો રશ્ને ઇઝદ, તથા અમશાસ્પંદો અને મીનો ઇઝદો બંચાવે છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સફે ૨૦૪.

ફ્રરવરદીન મહિનો—ફ્રરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

જરથુસ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અષઓનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે; વીસ્પએચ ઇધ અષઓનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે; વીસ્પાઓ ફ્રવષયો અષઓનાંમ્ યજમઇદે.

[વીસ્પરદ, હા ૧૬, ફ૦ ૨

અર્થ.

સપેતમાન અશો જરતોસ્તની અશોઇને તથા તેનાં ફ્રરોહરને આ જગાએ અમો યાદ કરિયે છિયે. દરેક અશો માણસની અશોઇને તથા તેનાં ફ્રરોહરને આ જગાએ અમો યાદ કરિયે છિયે. અશો લોકોનાં તમામ ફ્રરોહરોને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૧૧

ફરવરદીન અહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ્ જયોતેમો ?......વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો.

[બેહરામ યશત, કરદો ૧.

અષહ્યા આઅત્ સરદરી, અષહ્યા વેરેજેને, ફ્શાઇચીત્ હાતાંમ્ જીજિષાંમ્ વહિસ્તાંમ્ આદા ઉબોઇબ્યા અહુબ્યા.

[હપ્તન યશ્ત, ક૦ ૧, ફ૦ ૮.

અર્થ.

મીનો ઇજદોમાં સૌથી ઘણો ફતેહમંદ કોણ છે ?......હોરમજદનો પેદા કીધેલો બેહરામ ઇજદ.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૨૯૬.

રાસ્તીની સરદારીમાં તથા રાસ્તીના અમલમાં રહીને હયાતી ભોગવનારાઓમાંનો કોઇ શખ્સ અગરજો બેઉ દુન્યામાં સૌથી ઉત્તમ જીંદગી ગુજારવા ચાહતો હોય તો તેણે સખી થવું.

[ખોર૦ અ૦ બા માએની, સ૦ ૧૭૫.

ફ્રવરદીન મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ મોઇ દાઇદી અહુરા હ્યત્ મઝદા રપેન્ તવા.

[ઇજ૦, હા ૫૧, ફ૦ ૮.

પઇતિ-અસ્તી ગેઉશ વચહ્યેહેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિં હમેરેથનાંમ્, વહિસ્તેમ્ યઝતેમ્ યઝમઇદે.

[રામ યશ્ત, ફકરો ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જે કાંઈ તને ખુશહાલી આપનાર હોય તે તું મને આપ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૧૯.

તે સર્વોત્તમ વાએ અથવા રામ ઇઝદને અમો માન સાથ યાદ કરિયે છિયે, એવી મકસદથી કે તે અમારી તરફની જીવામ તથા બંદગીની ભેટ કબૂલ રાખીને, તેના બદલામાં દુશ્મનોને એકદમ દાબી નાખવાનું કુવત તે અમોને બખ્શે. [યશ્ત બા માએની, સફે ૨૬૮.

ફરવરદીન મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

વાતેમ્ સ્પેન્તેમ્ હુધાઓંથ્રેમ યઝમઇદે.

[ખોરશેદ નિયાએશ.

વોહૂ થ્વા મનંઘ્રૂહા, વોહૂ થ્વા અષા, વંઘ્‌હુયાઓ થ્વા ચિસ્તોઇશ ષ્યઓથનાઇસ્ચા, વચેબીસ્ચા પઇરિ-જસામઇદે.

[મોટી હપ્તન યશ્ત, ક૦ ૨, ફ૦ ૪.

અર્થ.

વૃદ્ધિ કરનાર સારી પેદાયશના પવનને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૩૨.

અય હોરમજદ! ભલાં મનની મારફતે, ભલી અશોઇની મારફતે, ભલાં ડહાપણનાં કામો તથા.સખુનોની મારફતે અમો તેને પહોંચિયે છિયે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ. ૧૭૭.

ફ્રેરવરદીન મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

મઇવ્યો થ્વાં સાંસ્‍આઇ વેરેને અહુરા !

[ઈજ૦, હા ૪૬, ક૦ ૩.

કસેઉશ્ચીત્ ના અષાઉને કાથે અંઘત્
ઇસ્વાચીત્ હાંસ્ પરએ:શ્ અકો દ્રેગ્વાઈતે.

[ઈજ૦, હા ૪૭, ક૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ ! મને બોધ દેનાર તરીકે હું તને પસંદ કરૂં છું.

[ગાથા બા માની, સ૦ ૧૪૫

અએ હોરમજ્દ! અશો માણુસને રાજી રાખવા સારૂ કોઇબી શખ્સ થોડીજ ચીજની હાજતમાં હોય છે, પણ દુષ્ટ માણુસને રાજી રાખવા સારૂ એક બુરો માણુસ શક્તિવાન હોવા છતાં તેને ઘણી ચીજની જરૂર પડેછે.

[ગાથા બા માની, સદ્ ૧૬૭.

ફ્રરવરદીન મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

આસ્તુયે દએનાંમ્ માઝ્દયસ્નીમ્ ફ્રસ્પાયો એઘ્રાંમ્ નિધાસ્નઇથિષેમ્ ખએત્વદથાંમ્ અષઓનીમ્ યા હાઇતિનાંમ્ચા બૂષ્યેઇંતિનાંમ્ચા મઝિસ્તાચા વહિસ્તાચા સ્રએસ્તાચા યા આહૂઇરિશ જરથુસ્ત્રિશ.

[ઈજ. હા ૧૨, ક. ૯

અર્થ.

ભલી માઝદયસ્ની દીન, કે જે તકરારને દૂર કરનારી. હથિયારનો ઉપયોગ નહિ કરાવનારી, દોસ્તી અને સલાહ સાથે રહેવાને શિખવનારી, અને રાસ્ત છે તેની હું વખાણ કરૂં છું. હાલમાં જેટલી દીનો મોજુદ છે, અને હવે પછી જેટલી થશે, તેઓમાં સૌથી મોટી, સૌથી સરસ, અને સૌથી શ્રેષ્ટ જે છે તે હોરમજદી જરતોસ્તી દીન છે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સફે ૭૮.

ફરવરદીન મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

અષીમ્ વંઘુહીમ્ યજમઇદે, ખ્શોઇથ્નીમ્ બેરેજઇતીમ્ હુરઓધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખ્નત-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ્ દાતો-સ્રઓકાંમ્ બએષ-જયાંમ્ પેરેથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્. [અશીશવંઘ યશ્ત, કરો ૧

ન્માનહે ન્માનો-પથ્નીમ્ આષવનેમ્ આષહે રતૂમ્ યજમઈદે. [અવેસરૂથરેમ ગેહ.

અર્થ.

ઝળકાટવાળી, બુલંદ દરજ્જાની, ખુબસુરત, ઘણી આરાધનાને લાયક, ખણખણ કરતાં પૈડાંની ગાડીમાં સવાર થનારી, હિંમત આપનારી, સુખાકારી બખ્શનારી, તનદુરસ્તી બખ્શનારી, પેહલવાનના જેવું પુરતું કુવત આપનારી તથા બહાદૂર અશીશવંઘને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[યશ્ત બા માઅની, સફે ૩૦૭

ઘરની અશો ઘરઘણિયાણી જે અશોઈની સરદાર છે તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સફે ૧૦૨.

ફરવરદીન મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા—વીસ્પચ વૂર્સ્તં સ્યઓથ્ન યજમઇદે વર્સ્તંચ વરેષ્યમ્નચ.

[ઇજ૦, હા ૭૦, ફ૦ ૭.

વંધુહીસ્ચ અધાઓ વંધુહીસ્ચ આપયો, હુપઉર્વાઓ વહેહીશ અપરાઓ રાસેન્તીશ દરેઘો-વારેથ્મનો, યથનો મજિસ્તાઓસ્ચ વહિસ્તાઓ-સ્ચ સ્રએસ્તાઓસ્ચ આપયો એરેન્વન્તે.

[ઇજ૦ હા ૫૨, ફ૦ ૩.

અર્થ—તમામ સારાં કીધેલાં કામો જે આગળ કરવામાં આવેલાં છે અને હવે પછી કરવામાં આવશે તેમને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઇજ. તથા વીસ્પ. નો તરજુમો, સ૦ ૧૭૧.

સારાં સખાવતનાં કામો, સારાં રાસ્તીનાં કામો, કેજે ઘણાંજ ચઢતે દરજ્જેનાં તથા વધારે ભલાં છે, તથા જે પાછલથી મદદે પહોંચનારાં અને લાંબો વકત સુધી બંચાવ કરનારાં છે, તેઓને અમો વખાણિયે છિયે, એવી મતલબથી કે તેઓથી સૌથી મોટી, સૌથી સરસ અને સૌથી શ્રેષ્ટ અશોઇ અમોને મળે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૨૪.

ફ્રૅરવરદીન મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

તાઇશ ઇ્-નાઓ બ્યઓથનાઇશ ખ્યેન્તે યએષ્
અસ્ પઇરી પોઉરૂબ્યો" ઇથ્યેજો,
હ્યત્ અસ્ અઓજ્યાઓ નાઇધ્યાઓંઘેમ્ થ્વહ્મા
મજ્દા આંસ્તા ઉર્વાતહ્યા
યોઇ નોઇત્ અષેમ્ મઇન્યન્તા, અઐઇબ્યો
દૂઇરે વોહૂ અસ્ મનો.

[ઈજ઼૦, હા ૩૪, ફ઼૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજ઼્દ! તારી દીનનાં ફ્રરમાનોનો ઇનકાર કરનાર શખ્સ પોતાના કરતાં વધારે નબળા ઉપર ફાવી શકેછે, કારણકે તે ઇનકાર કરનાર પોતાનાં તે કામોથી અમોને બિવાડે છે, કેજે કામોમાં ઘણાઓનો નાશ સમાયલો છે. એવા બિધેલા શખ્સો રાસ્તી ઉપર ધ્યાન આપતા નથી, અને તેઓથી નેક મનસ્ની વેગળી રહેછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૮–૮૯.

ફ્રરવરદીન મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

ઇમાંમ્ આઅત્ જાંમ્ .....યજમઇદે, યા નાઓ બરઇતી.

[મોટી હફ્તન યશ્ત, કરદો ૪.

નેમખ્યામહી, ઇષૂઇધામહી, થ્વા મજ્દા અહુરા; વીસ્પાઇશ થ્વા હુમતાઇશ, વીસ્પાઇશ હૂખ્તાઇશ, વીસ્પાઇશ હ્વૅર્શ્તાઇશ પઇરિ-જસામઇદે.

[મોટી હફ્તન યશ્ત, ક૦ ૨, ફ૦ ૫.

અર્થ.

આ જમીન, જે આપણને પોષણ આપે-છ, તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅેની, સ૦ ૧૭૭

અય હોરમજદ! તને અમો નમિયે છિયે; અમો તારા કર્જદાર છિયે. તમામ નેક વિચારો-થી, તમામ નેક સખુનોથી, તથા તમામ નેક નેક કામોથી અમો તારી નજદીક પહોંચિયે છિયે.

[ખોર૦ અ૦ બા માઅેની, સ૦ ૧૭૮

ફ્રવરદીન મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

મઝિસ્ત માંથ, મઝિસ્ત વેરેઝ્જય, મઝિસ્ત ઉર્વઇથ્ય, મઝિસ્ત હ્વઇથ્યા-વેરેઝ્જય, મઝિસ્ત વીન્દઇથ્ય, દએનયાઓ માઝદયસ્નોઈશ યઝમઇદે.

[રપિથ્વન ગેહ.

અર્થ.

માઝદયસ્ની દીનના સૌથી ચઢતા માંથ, જે અસર કરવામાં સૌથી શ્રેષ્ટ, કામ બજાવવામાં સૌથી શ્રેષ્ટ, રાસ્ત કામ કરવામાં સૌથી શ્રેષ્ટ, તથા મતલબ હાંસેલ કરવામાં સૌથી શ્રેષ્ટ છે તેમને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૧૧૧.

ફ્રરવરદીન મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

વીસ્પેમ્ય અસ્મનેમ્ યજમઇદે, વીસ્પેમ્ય સ્ત્રેઉસ્ય માઓંઘેમ્ય હ્વરેચ યજમઇદે, વીસ્પ અનઘ રઓચાઓ યઝંમઈદે.

[ઈજ૦, હા ૭૧, ફ૦ ૯.

અર્થ.

તમામ આસ્માનને.....તમામ સેતારાઓને, માહતાબને તથા ખોરશેદને.....તમામ બેહદ રોશનીઓને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૭૪.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

આષાઅત્યા હચા વંધેઉસ્ચા મનંધો, વંધેઉસ્ચા ખ્ષથ્રાત્ સ્તઓતાઇશ થ્વા અહુરા સ્તઓતોઇબ્યો અઇમી ઉખ્ધ્ના થ્વા ઉખ્ધોઇબ્યો યસ્ના થ્વા યસ્નોઇબ્યો.

[ઈજ૦ હા ૩૫, ક૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તારી અશોઇ, ભલી મનસ્ની, તથા સારી પાદશાહીને લીધે તારી સ્તુતિ બીજી બધી સ્તુતિઓમાં વધારે ચઢતી છે, તારી કીર્તિનાં ગાયનો બીજાં બધાં ગાયનો કરતાં વધારે ચઢતાં છે, તથા તારી આરાધના બીજી બધી આરાધના કરતાં વધારે ચઢતી છે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો. સ૦ ૧૧૨.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—બહમન રોજ.

અવસ્તા.

મઝ્દા અષા ખ્શ્માકેમ્ વારેમ્ ખ્શ્નઓશેમ્નો
તત્ મોઇ ફ્રતેઉશ્ મનંઘસ્ચા વીચિથેમ્.

[ઇજ૦ હા ૪૬, ફ૦ ૧૮

અર્થ.

અએ હોરમજદ! રાસ્તીની મારફતે તારી ખાહેશ તૃપ્ત કરવા હું ઇચ્છું છું. મારી અકલ તથા મનશ્નીનો ઠરાવ એજ છે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૫૯—૬.

અર્દીબેહેશ્ત મહિનો—અર્દીબેહેશ્ત રોજ.

અવસ્તા.

અષેમ્ વોહૂ વહિસ્તેમ્ અસ્તી, ઉસ્તા અસ્તી, ઉસ્તા અહ્માઇ હ્યત્ અષાઈ વહિસ્તાઈ અષેમ્.

[અષેમ વોહુ.

અષેમ્ અત્ વહિસ્તેમ્ યજમઈદે, હ્યત્ સ્રએસ્તેમ્, હ્યત્ સ્પેન્તેમ્ અમેષેમ્, હ્યત્ રએોચંધ્વત્, હ્યત્ વીસ્પા વોહૂ.

[ઇજ૦, હા ૩૭, ફ૦ ૪.

અર્થ.

રાસ્તી સૌથી સરસ નિયામત છે; તે સુખ છે: સુખ તે શખ્સને માટે છે, કેજે સૌથી સરસ રાસ્તીને વાસ્તે અશો છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૧

અર્દીબેહસ્ત, કેજે સર્વેથી સોહામણો તથા નૂરમંદ અમશાસ્પંદ છે, તથા વળી જે સઘળી નિયામત છે, તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૫.

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

અત્ તેંગ્ દ્રેગ્વાઓ યેંગ્ અષહ્યા વજ્દ્રેંગ્ પાત્ ગાઓ ફ્રોરેતોઇશ્ પોઇથ્રહ્યા વા દખ્યેઉશ વા' દુજ્જોઆઓ હાંસ્ ખ્ષાઇશ્ ખ્યઓથનાઇશ્ અહેમુસ્તો યસ્તેમ્ ખ્ષથ્રાત્ મજ્દા મોઇથત્ જ્યાતેઉશ વા, હ્વો તેંગ્ ફ્રો-ગાઓ પથ્મેંગ્ હુચિસ્તોઇશ્ ચરાત્.

[ઈજ૦, હા ૪૬, ફ૦ ૪.

અર્થ.

ખરાબ કુવતવાળો તથા પોતાનાં બદ કામો-થી જીંદગીને પાયમાલ કરનારો પાપી શખ્સ સચાઇના મદદગારોને તથા શેહેરનાં તેમજ દેશનાં ગાય ઢોરોને ફરવા હરવાથી અડચણ કરે છે; માટે તેવા દુષ્ટ માણસને જે કોઇ તેની સત્તા ઉપરથી યા જીંદગીથીજ ગંગડાવી નાખે છે, તે શખ્સ ગાય ઢોરોને તથા સારાં ડહાપણના માર્ગોને મોકળાં કરેછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૪૫—૪૬.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

...હુખ્રતુશ સ્પેન્તાંમ્યાં આર્મઇતીમ દાંમીમ વીદ્વાઓ હિથાંગ અષહ્યા.

[ઈજ૦, હા ૩૪, ક૦ ૧૦.

ઇજાઓ, યઓસ્તયો ફ્રેરસ્તયો, આર્મતયો, વંઘુહીમ આબીશ અપીમ, વંઘુહીમ ઈષેમ, વંઘુહીમ આઝઇતીમ, વંઘુહીમ ફ્રસસ્તીમ, વંઘુહીમ પરેન્દીમ યઝમઇદે.

[મોટી હફતન યશ્ત, ક૦ ૪, ફ૦ ૨.

અર્થ.

સારી દાનેશવાળો શખ્સ સંપૂર્ણ મનસ્નીને રાસ્તીનું ખરૂં મૂળ જાણે છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૯૦.

સુખાકારી, પવિત્રાઇ, વૃદ્ધિ, સંપૂર્ણ મનસ્ની, તેની સાથે વળી ભલી ઇચ્છા, ભલી આબાદી, ભલી શિખામણ તથા ભલી ચંચળાઇને અમો વખાણિયે છિયે. [ખોર૦ અવ૦ બા માયની, સ૦ ૧૭૯.

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

હઉર્વતાતો રથ્વો યાઓંયયાઓ હુખિતોઇશ.

[ખોરદાદ યશ્ત.

અત્ ફ્રો વંઘેઉશ વહ્યોના અઇબી-જમ્યાત્
યે નાઓ એરેજૂશ સવંઘો પથો સીશોઇત
અહ્યા અંઘેઉશ અસ્ત્વતો મનંઘસ્ચા
હઇથ્યેંગ આ-સ્તીશ યેંગ આપઍતી અહુરો.

[ઇજ૦, હા ૪૩, ફ. ૩.

અર્થ.

ખોરદાદ ફસલને બરાબર વકત ઉપર લાવનારો સરદાર છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅેની, સફે ૨૦૨.

જે શખ્સ આ હાડમંદ અને પેલી મીનોઇ દુનિયા—કેજે મોજુદ દુનિયા તર્ફે હોરમજ્દ રહે છે તે—ના ફાયદાના રાસ્ત માર્ગો બતાવી શકે તે માણુસ પોતે કીધેલાં ભલાંના કરતાં વધારે ભલું હાંસેલ કરો !

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૦૦—૧૦૧.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

યેઙ્હા સવા ઈષાઓન્તી રાદંઘો
યોઇ-જી જવા અઓંઘરેચાં બ્વન્તિચા;
અમેરેતાઇતી અષાઉનો ઉર્વા અએષો;
ઉતયૂતા યા નેરાંશ સાદ્રા દ્રેગ્વતો.

[ઈજ૦ હા ૪૫, ફ૦ ૭.

અર્થ.

સખાવત કરનારા અશો માણસો જેઓ હાલ હયાત છે, જેઓ આગળ થઇ ગયા, અને જેઓ હવે પછી થશે તેઓ તે (હોરમજદ)થી ખચીત ફાયદો ઇચ્છે છે. તેવા અશો માણસનું રવાન બેહસ્તનાં સુખની ખાહેશ રાખનારૂં હોયછે, પણ પાપી માણસોને તો સખ્ત પિડા ખમવી પડે છે.

[ગાથા બા માઐની, સ૦ ૧૩.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

યે વહ્યો વંઘેઉશ વજ્દે યસ્ચા હોઇ વારાઇ રાદત્
અહુરો ખ્ષથ્રા મજ્દાઓ અત અહ્માઇ અકાત્ અષ્યો,
યે હોઇ નોઇત્ વીદાઇતી અપેમે અંઘેઉશ ઉર્વએસે.

[ઇજ૦, હા ૫૧, ક. ૬.

અર્થ.

જે કોઇ હોરમઝ્દને ખુશહાલ કરવા થકી તેને ભેટ સાથે આરાધે છે તેને તે સાહેબ પોતાની સર્વશક્તિથી સારાંના કરતાં વધારે સારૂં આપે છે. વળી જે કોઇ તેની ભક્તિ કરતો નથી તેને દુનિયાની છેક આખેરીમાં (યાને કેયામતને દહાડે) ખરાબના કરતાં વધારે ખરાબ ખચીત આપશે.

[ગાથા બા માઅની, સ. ૨૦૭.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

આતરેમ્ સ્પેન્તેમ્ યજમઇદે તખ્મેમ્ હુન્તેમ્ રથએસ્તારેમ્.

[ઈજ૦, હા ૬૨, ફ. ૮.

અષા થ્વા આથ્રો વેરેજેના પઓઉરૂયે પઇરિજસામઇદે, મજદા અહુરા થ્વા થ્વા મઇન્યૂ સ્પેનિસ્તા.

[મોટી હફ્તન યશ્ત, ક૦ ૨, ફ૦ ૧

અર્થ.

વૃદ્ધિ કરનાર, જોરાવર, રોશન તથા બદીની સામે લડનાર આતશને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઈજશ્ને તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સ. ૧૫૨.

અય સૌથી વૃદ્ધિ કરનાર મીનો હોરમજદ! આ આતશના મારફતે સૌથી પહેલાં તુંને અને તુંનેજ અમો પહોંચિયે છિયે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅની, સ૦ ૧૭૬.

અર્દીબેહેશ્ત મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

અત્‌ હ્વૉ મઝ્દા ઇઝાચ્યા આઝૂઇતિસ્ચા,
યે દએનાંમ્‌ વોહૂ સાર્સ્તા મનંઘા.

[ઈજ૦, હા ૪૯, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ, જે કોઇ માઝદયસ્નની દીનને નેક મનસ્નીથી શ્રેષ્ટ ગણે છે તે પોતેજ મુકુળપાણું અને આબાદી છે.

[ગાથા બા માએની, સ. ૧૮૪.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

ઉઝયર ઉજિર હ્વૈરેખ્ષએત અઉર્વંત્ અસ્પ... રઓખ્ષ્નેમ્ કેરેનઆહિ દામબ્યૈ.

[વંદીદાદ, પરગરદ ૨૧, ફ૦ ૫

અર્થ.

અએ તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદ,.....તું ઉગ! કે પેદાયશોમાં તું રોશની કરે!

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૩૦

અર્દીબેહશ્ત મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

તત્ માઓંઘ્રૂહેમ્ પઇતિવએનેમ્, તત્ માંઓંઘ્રૂહેમ્ પઇતિ-વીસેમ્, રઓખ્ષ્નેમ્ માઓંઘ્રૂહેમ્ અઇવિ-વએનેમ્ રઓખ્ષ્નેમ્ માઓંઘ્રૂહેમ્ અઇવિવીસેમ, હિસ્તેન્તિ અમેષાઓસ્પેન્ત ખ્વરેનો દારયેઇન્તિ, હિસ્તેન્તિ અમેષાઓસ્પેન્ત ખ્વરેનો બખ્ષેન્તિ, ઝામ્ પઇતિ અહુરધાતાંમ્.

[માહબોખ્તાર નિયાએશ.

અર્થ.

જ્યારે તે અંધારીના ચંદ્રને હું જોઉં છું તથા તે અંધારીના ચંદ્રને કબૂલ રાખુંછું, જ્યારે રોશન ચંદ્રને હું જોઉં છું તથા તે રોશન ચંદ્રને હું કબૂલ કરૂં છું, ત્યારે અમશાસ્પંદો ઉભા રહે છે, તેનાં ખોરેહને ટકાવી રાખે છે; ત્યારે અમશાસ્પંદો ઉભા રહે છે, અને હોરમજ્દની પેદા કીધેલી જમીન ઉપર તે ખોરેહને પાંથરી નાખે છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ.૭૭.

અર્દીબેહશ્ત મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

જઓથ્રાબ્યો તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંધુહન્તેમ્ યજમઇદે, રામપયનેમ્ હુપયનેમ્, અઉરપેમ્ રઓખ્ષ્નેમ્ ફ્રાદેરેસ્રેમ્ બ્યાવન્તેમ્, બઓપજીમ્ રવોફ્રઓથ્મનેમ્ બેરેજન્તેમ્, દૂરાત બ્યાવન્તેમ બાનુબ્યો રઓખ્ષ્નબ્યો અનાહિતએઇબ્યો.

[તીર યશ્ત, ફ૦ ૨.

અર્થ.

ચળકાટવાળા, નૂરમંદ, રામશનીની બેઠક રાખનાર, સારી બેઠક રાખનાર, કિર્મજી રંગના, પ્રકાશતા, તરત નજરમાં આવી જાય તેવા, મદદ કરનાર, તનદુરસ્તી આપનાર, ફરાખીથી આગળ વધનાર, બુલંદ દરજ્જાના, પોતાના ચળકાટવાળા તથા સાફ કિરણો મારફતે રાહદારીને દૂર વેરથી મદદ કરનાર તેશ્તર સેતારાને ક્રિયાની ભેટોથી અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅેની, સ. ૧૨૬.

અર્દીબેહુસ્ત મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

ચોઇ દુશ-ખ્રથ્વા અએષેમેમ્ વરેદેન્ રામેમ્યા,
ખ્વાઇશ હિઝ્વાબીશ ફ્શુયસૂ અફ્શુયન્તો.

[ઇજ્ન, હા ૪૯, ફ. ૪.

અર્થ.

જેઓ બુરી અકલથી તથા પોતાની બુરી જબાનથી ગુસ્સા તથા અદેખાઇને વધારે છે, તેઓ ઉદ્યોગી માણસોમાં નકામાં હોયછે.

[ગાથા બા માએની, સ. ૬૮૩.

અર્દીબેહેશ્ત મહિનો—દેપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

દથા આત્ યજમઇદે અહુરેમ્ મજદાંમ યે ગાંમ્ચા અષેમ્ચા દાત્, અપસ્ચા દાત્, ઉર્વેરાઓસ્ચા વંઘુહીશ્, રઓચાઓસ્ચાં દાત્, બૂમીમ્ચા વીસ્પાચા વોહૂ.

[ઇજ૦, હા ૩૭, ફ૦ ૧.

અર્થ.

હોરમજદ, કેજેણે જાનવર તથા અનાજ પેદા કીધાં, તથા પાણી અને સારાં ઝાડપાન પેદા કીધાં, તથા (આસ્માનની) રોશનીઓ અને જમીન તથા તમામ નિયામતો પેદા કીધી છે તેને અમો આ પ્રમાણે આ જગાએ યાદ કરિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ં નો તરજુમો, સફે ૧૧૪.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

નિજબયેમિ મિથ્રેમ વોઉરૂગઓયઓઈતીમ હુજએનેમ્ ખરેનંઘસ્તેમેમ જયનાંમ્ વેરેથ્રવસ્તેમેમ જયનાંમ્ [વંદી૦, પરગ૦ ૧૯, ફ૦ ૧૫

મેરેન્ચઇતે વીસ્પાંમ્ દઇંઘૂહઓમ્ મઇર્યો મિથ્રો-દ્રુખ્શ, સ્પિતમ, યથ સતેમ્ કયધનાંમ્ અવવત અષવ-જચિત [મેહર યશ્ત, ફ૦ ૨.

અર્થ.

મેહેર ઇજદ, કે જે સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર, સારાં હથિયાર ધરાવનાર, ફતેહમાં સૌથી કીર્તિવાન, તથા ફતેહમાં દુશ્મનને ઘણોજ મારનાર છે, તેની હું તારીફ કરૂં છું. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૦૮.

અય સપેતમાન જરથોસ્ત! ઘાતકી કોલ તોડનાર શખ્સ તમામ દેશને ખરાબ કરે છે, તથા એકશો દુષ્ટ માણસોના જેટલી તે અશો માણસને હાનિ પહોંચાડનારો થાય છે.

[યશ્ત બા માએની, સ૦ ૫૭.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

તખ્મહે હાંમ્ વરેતિવતો બાઝુશ-અઓજંઘો રથએસ્તાઓ કમેરેઘોજનો દએવનાંમ્ વનતો વનઇતીશ વનઇતિવતો અપઓનો વનતો વનઇતીશ વનઇન્તીમ્ચ ઉપરતાતેમ યઝમઇદે, યાંમ્ચ સ્રઓષહે અષ્યેહે...

[ઇજ઼ા, હા ૫૭, ફ૦ ૩૪.

અર્થ.

જ઼ોરાવર, બચાવ કરનાર, બાઝુની કુવતવાળા, લડવૈયા, તથા દેવોનાં માથાં ભાંજનાર સરોશ ઇજ઼દને, ફતેહથી ફટકો મારનાર સરોશની ફતેહને, અને સૌથી મોટી ફતેહ જે અશો સરોશ ઇજ઼દની છે તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઇજ઼૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૩૮

અર્દીબેહુસ્ત મહિનો—૨૨ને રોજ.

અવસ્તા.

રષ્નૂમ રજિશ્તેમ્ યઝમઇદે.

(ઈજ૦ હા, ૬ ક૦ ૬

અસ્ત્વત્ અષેમ્ ખ્યાત્ ઉસ્તાના અઓજો-ઘ્વત્.

(ઈજ૦, હા૦ ૪૩, ક૦ ૧૬.

અર્થ.

સૌથી સાચા રશ્નુ ઈજદને અમો યાદ કરિયે છિયે.

(ઈજ૦ તથા મીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૩૭

રાસ્તી પૂર તેજ સાથ જોરાવર અને ફતેહ-મંદ થાઓ!

(ગાથા બા માએની, સફે ૧૧૨

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

.આયેસે યેસ્તિ આફ્રવખિ અહુરહે મઝ્દાઓ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્ મત્ વીસ્પાઐયો અષઓનિબ્યો ફ્રવષિબ્યો યાઓ મઘ્નયવનાંમ યઝતનાંમ્. આયેસે યેસ્તિ આફ્રવખિ ગયેહે મરથ્નો જરથુસ્ત્રહે સ્પિતામહે કવોઈશ. વીસ્તાસ્પહે ઇસત-વાસ્ત્રહે જરથુસ્ત્રોઇશ મત વીસ્પાઐયો અશઑનિબ્યો ફ્રવષિબ્યો યાઓ પઓઇર્યનાંમ દ્કએષનાંમ્.

(ઈજ૦ હા ૨૩, ફ૦ ૨.

અર્થ.

.હોરમજદ્દનાં તથા અમશાસ્પંદોનાં ફરોહરોને, તથા સાથે મીનો ઇજદોનાં તમામ અશો ફરોહરોને ઇજશનેમાં હું યાદ કરૂં છું. ગયોમર્દનાં, સપેતમાન જરતોશ્તના વડા બેટા એસદવાસ્તરનાં ફરોહરોને, તેમજ પોર્યોદકેશી લોકોનાં તમામ અશો ફરોહરોને ઈજશ્નેમાં હું યાદ કરૂં છું.

(ઈજ૦ તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સફે ૧૦૧.

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—બેહેરામ રોજ.

અવસ્તા.

વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ્ યજમઇદે, અર્ષા-કરેમ્, મર્ષા-કરેમ્, ફ્રષો-કરેમ્, હુઁ-ઘ્નતેમ્, હુઁાયઓનેમ્

(બેહેરામ યશ્ત, ફ૦ ૨૮.

અર્થ.

હોરમજદનો પેદા કીધેલો બેહેરામ ઇજદ, કે જે મર્દાન્ગી આપનાર, મોત લાવનાર, વધારે, (કયામત) કરનાર, મજબૂત વિચારનો, તથા સારાં કુવતવાળો છે, તેને અમો યાદ કરિયે છિયે.

(ખોરદેહ અવસ્તા બાં માઅેની, સફે ૩૧૦

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

તા વે મજ્દા પઓઉર્વીમ્ અહુરા આઆઇયેચા
......દોઇપા—મોઈ ઇસ્તોઈશ ખ્ષથ્રેમ્
ખ્માકેમ્ વોહુ મનંઘા વહ્માઇ દાઇદી સવંઘો.

[ઇજ૦ હા ૫૧, ફ૦ ૨.

અવત આયપ્તેમ્ દઝિદ-મે વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો, યથ અજેમ્ નિજનાનિ અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ દાંમનાંમ્, નએચિશ અવત યો સ્પેન્તહે.

[રામ યશ્ત, ફ૦ ૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! રાસ્તીને માટે તને સૌથી પહેલા દરજ્જાનો હું ગણું છું. મારી મુરાદનું હાંસેલ થવું તું મને બક્ષ! નેક મનસ્નીવાળી અમારી ભકિતના ફાયદાની પ્રાપ્તિ તું આપ!

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૨૦૩—૪.

અય જોરેમંદ વાએ ઇજદ, મને તું આ મુરાદ બખ્શ કે હું ગનામિનોની પેદાયશોને મારૂં. પણ સપેનામિનોની પેદાયશને કોઇ નહિ મારે,

[યશ્ત બા માઅેની, સ૦ ૨૬૯.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

અએતત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પેન્તો મઇન્યઓમ. [રામ યશત ૬

સ્પેન્તાંમ્ આર્મઇતીમ્ વંઘુહીમ્ વરેને હામોઇ અસ્તુ. ઉસ ગેઉશ્ સ્તુયે તાયાઅત્યા હજંઘ્રુહત્યા. ઉસ્ માઝ્દયેસ્નિનાંમ્ વીસાંમ્ જયાના-એસ્રા વીવાપત્યા. [ઇજ૦ હા ૧૨, ફ૦ ૨.

અર્થ.

અએ વાએ ઈજદ ! તારો તે પવન કે જે સપેનામિનોને લગતો છે તેને અમો યાદ કરિયે છિયે. [યશત બા માએની, સફે ૨૬૯.

ભલી અને વૃદ્ધિ કરનાર સભ્યતાને હું પસંદ કરૂં છું; તે મારી થાઓ ! ચોરથી તથા લુટારાથી ગાય ગોસ્પંદોને, અને નુકસાનથી તથા પાણીની ટીપણીથી માજદયસ્નાનોના મહોલ્લા-ઓને દાદાર હોરમજદના બંદગી કરીને હું બંચાવું, એવો હું એકરાર કરૂં છું.

(ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૭૫.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—દેપદિન રોજ.

અવસ્તા.

યાંમ્ દાઓ મઇન્યૂ આથ્રાચા અષાચા ચોઇશ્ રાનોઇબ્યા ખ્શ્નુતેમ્ હ્વત્ ઉર્વતેમ ચઝ્દોન્ઘ્વદેબ્યો.

[ઈજ૦ હા ૩૧, ફ૦ ૩.

અર્થ.

અએ મીનો હોરમજદ ! દીન આધાર દાનેશ્વરો અને દીનના લડવૈયાઓને જે સંપૂર્ણ ખુશહાલી તેં બક્ષીછે તે અમારી તેજી તથા રાસ્તીને લીધે તું અમોનેઅી બક્ષ !

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૩૫.

અર્દાબેહુશ્ત મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

અર્શ્તાતેમ્ યજમઇદે, વંધ્વિમ ફ્રાદત ગએથાંમ્ વરેદત ગએથાંમ સવોગએથાંમ્ યાંમ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્ .

[વીસ્પરદ, હા ૭, ક૦ ૨

અર્થ.

દુનિયાની આબાદી કરનાર, દુનિયાની વૃદ્ધિ કરનાર, અને દુનિયાને ફાયદો કરનાર સત્યતા, જે ભલી માજદયસ્ની દીન છે, તેને અમો વખાણિયે છિયે.

(ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦નો તરજુમો, સ૦ ૧૯૪.

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—અશોશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

અહ્ય જઍાશ્રે બરેસ્મનચ આપીમ્ વંઘુહીમ્ આયેસે યેસ્તિ, ખ્શોઇશ્નીમ્, બેરેજઇતીમ્, અમવઇતીમ્, હુરઑાધાંમ્, ખાપરાંમ્.

[ઈજ૦, હા ૨, ક૦ ૧૪.

અર્થ.

આ જોર તથા બરસમે કરીને નૂરમંદ, બુલંદ, હિમતવાન, ખુબસુર્ત અને બરદાશ્ત કરનાર અશિશવંઘને ઇજશ્નેમાં હું યાદ કરૂં છું.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સફે ૨૨.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—આરતાદ રોજ.

અવસ્તા.

મઇબ્યો જબયા અષેમ વંધુયા અપી ગત તે.

[ઈજ૦, હા ૫૧, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! મારે માટે તો હું રાસ્તીને વખાણું છું. તારી નેક દુઆથી મને રાસ્તી હાંસેલ થાઓ!

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૨૧૦.

અર્દ્‌િબેહુશ્ત મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

અસ્મનેમ્ ખ્‌ન્વન્તેમ્ યજમઇદે, પઓઇર્યો-દાતેમ, પઓઇર્યો-ક્રથ્વરૂસ્તેમ્ ગએથીમ ગએથ્યયાઓ સ્તોઇશ.

[વીસ્પરદ, કરદો ૭, ફ૦ ૪.

અર્થ.

સૌથી પહેલાં પેદા કીધેલો અને સૌથી પહેલાં બનાવેલો ચળકતો આસ્માન, જે ગેતીની પેદાયશોમાં ગેતીને લગતો છે, તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સફે. ૧૯૫.

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

નેમસેતે ગઓસ્પેન્ત, નેમસેતે ગઓશ હુધાઓ, નેમસેતે ફ્રાધેન્તે, નેમસેતે વરેધેન્તે, નેમસેતે દાથ્રો બખ્તેમ્ વહિસ્તાઇ અપઓને અનજાંથાઇ અપઓને.

[વંદી, પરગ૦ ૨૧, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ વૃદ્ધિ કરનારી,...સારી પેદાયશની,... આબાદ કરનારી,...સૌથી સરસ, અને અશો લોકોને તથા હવે પછી જન્મ પામનારાઓને બક્ષેશ આપનારી જમીન! તને નેમાજ હોજો!

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૨૮.

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ

અવસ્તા.

વે અસ્ના વએદા ખરઇથ્યા વ્ઇન્ત્ય, સ્રવાઓ યે આઇશ અપેમ્ નિપાઓંઘે મનસ્યા વોહૂ યવએ તાઇતે.

(ઈજ૦ હા ૨૮, ફ૦ ૧૦—૧૧.

અર્થ.

અએ સાહેબ! મેં જાણ્યું છે કે તારા ફતેહમંદ કલામો એજમતથી ભરપૂર છે. એ કલામોની મદદથી રાસ્તીને તથા નેક વિચારને મારી જીંદગીના છેડા સુધી હું નેગાહમાં રાખીશ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૧

અર્દીબેહશ્ત મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા—વીસ્પેમ્ચ અસ્મનેમ્ યજમઇદે વીસ્પેમ્ચ સ્તેઉશ્ચ માઓંઘ્હેમ્ચ હ્વરેચ યજમઇદે વીસ્પ અનઘ્ર રઓચાઓ યજમઇદે.

[ઈજ૦ હા ૭૧, ફ૦ ૯.

અષા મન્યેઉશ સ્પેનિસ્તષા વહિસ્તેમ્ હિજ્વા ઉખ્ધાઈશ. શ્યેઉશ એએઆનૂ મનંઘો આર્મતોઇશ જસ્તોઇબ્યા શ્યઓથના વેરેજ્યત્

[ઈજ૦ હા ૪૭, ફ૦ ૨.

અર્થ—તમામ આસ્માનને અમો વખાણિયે છિયે; તમામ સેતારાઓને, માહતાબને તથા ખોરશેદને અમો વખાણિયે છિયે. તમામ બેહદ રોશનીને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૭૪.

કોઇબી શખ્સ પોતાની જબાન મારફતે બોલેલા નેક સખુનોને લીધે, તથા બંને હાથો વડે કીધેલાં ભલી મનસ્નીનાં અને સભ્યતાનાં નેક કામોને લીધે, તે સૌથી આબાદી કરનાર મીનો હોરમજદનાં સર્વોત્તમ બેહસ્તનું સુખ મેળવી શકે છે. [ગાથા બા માએની, સ. ૧૬૫—૬૬.

ખોરદાદ મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

મજ્ઞા મનોઇ અહુરહ્યા ઉર્વાજેમા મજ઼્દાઓ.

(ઈજ૦, હા ૩૨, ક્૦ ૧.

ફ્રોઈત્ મે તત્ નામ ફ્રઋુઇધિ, અષાઉમ્ અહુર મજ્દ! યત્ તે અસ્તી મજિસ્તેમ્ચ, વહિસ્તેમ્ચ, સ્ત્રએસ્તેમ્ચ, ચારકેરેસ્તેમેમ્ચ, વારેથ્રધ્ન-યોતેમેમ્ચ, બએશજયોતેમેમ્ચ, ત્બએષો-તઉર્વયાંસ્તેમેમ્ચ, દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ.....યત્ માંમ્ નએ ચિશ તઉર્વયાત્, નોઈત્ દએવો, નએધ મષ્યો, નોઈત્ યાતવો, નએધ પઇરિકાઓ. [હોરમજદ યશ્ત, ક્૦ ૫.

અર્થ—મારાં મનમાં હોરમજ઼્દની ખુશહાલી છે.

(ગાથા બા માઅની, સ૦ પર.

અએ અશો હોરમજ઼્દ! તારૂં તે નામ કે જે સૌથી મોહ્તું, સૌથી સરસ, સૌથી શ્રેષ્ઠ, સૌથી વધારે અસ[illegible]ારક, ઘણુંજ ફતેહથી મારનાર, ઘણુંજ તનદુરસ્તી આપનાર, તથા દેવો અને માણસોની ખરાબીઓને ઘણુંજ તોડનાર છે તે નામ મને ખચીત કહે... કે જેથી કરીને મને કોઈબી દુખ નહિ દે;—નહિ દેવ કે નહિ માણસ, નહિ જાદુગર કે નહિ પરી.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅની, સ૦ ૧૫૨.

ખોરદાદ મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

અત્ રાતાંમ્ જરથુસ્ત્રો તન્વસ્ચીત્ ખ્ખ્યાઓ
ઉશ્તનેમ્
દદાઇતી પઉર્વતાતેમ્ મનંઘ્હ્‌હસ્ચા વંઘ્હેઉશ્ મજદાઇ
ષ્યઓથનહ્યા અષાઇ યાચા ઉખ્ધખ્ખ્યાચા સેરઓષેમ્
ખ્ષથ્રેમ્ચા.

[ઇજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૧૪.

અર્થ.

જરતોસ્ત પોતાનાં તનનો જાન તથા નેક મનશ્નીની ઉત્તમતા હોરમજદને માટે ફિદા કરેછે, તેમજ પોતાનાં કામની સત્તા તથા દીનનાં કલામ માટેની તાબેદારી રાસ્તીને ખાતર ફિદા કરેછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૬.

ખોરદાદ મહિનો—અર્દીબેહસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

સ્પેન્તા મઇન્યૂ વહિસ્તાચા મનંઘ્હા
હચા અષાત્ ષ્યઓથનાચા વચંઘ્હાચા
અહ્માઇ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા
મઝ્દાઓ ખ્ષથ્રા આર્મઇતી અહુરો.

[ઈજ૦ હા ૪૭, ફ૦ ૧.

અર્થ.

રાસ્તીથી ઉત્પંન થતા સૌથી નેક વિચાર, વચન અને કર્મને લીધે, હોરમઝદ આપણને આબાદી કરનાર મીનોની મારફતે સુખ તથા અમરપણું તથા સંપત્તિ અને સંપૂર્ણ મનસ્ની બખ્શે છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૬૫.

ખોરદાદ મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યે વા ખષયાંસ્ અદાંસ્ દ્રીવા અયન્તેમ્
ઉર્વાતોઇશ્ વા હુજેન્તુશ્ મિથ્રોઇબ્યો વા
રષ્ના જ્યાંસ્ યે અષવા દ્રેગ્વન્તેમ્
વીચિરો હાંસ્ તત્ ફ્રો ખએતવે શ્રુયાત્
ઉજાઇથ્યોઈ ઈમ્ મજદા ષ્રૂન્યાત્ અહુરા

[ઈજ૦ હા ૪૬, ફ૦ ૫.

અર્થ.

જેઓ શકિતવાળા હોય તેઓએ બુરા માણસોને કદીપણ મદદ કરવી નહિ, યા તેઓ તરફ કોઇ પણ રીતની દયા દેખાડવી નહિ. નેક માણસોને પોતાના ખેશી તરીકે ગણવા. જે કોઇ દુષ્ટ માણસને મદદ કરે છે તેને બુરો સમજવો, પણ જે કોઈ સદગુણી પુરૂષને મદદ આપે છે તેને નેક જાણવો.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૪૭.

ખોરદાદ મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

વધૂ઼ડ્રેઉશ. ખ્પથ્રા મનંધ્હ઼ેહા અષા મત્ આર્મઇતિશ
વખ્શ્ત્;
ઉતયૂઇતી તેવીષી તાઇશ.

[ઈજ૦ હા ૩૪, ફ૦ ૧૧.

અર્થ.

ભલું મન અને રાસ્તી એખ્તિયાર કરવાથી સંપૂર્ણ મનસ્નીનો વધારો થાયછે; અને તેઓને લીધેજ કુવત અને શકિત પણ હાંસેલ થાયછે.

[ગાથા બાં માઅની, સ૦ ૯૧.

ખોરદાદ મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

અહ્માઇ અંઘૂહત્ વહિસ્તેમ્ યે મોઇ વીદ્વાઓ
વઓચાત્ હઇથીમ
માંથ્રેમ્ ઇમ્ હઉર્વતાતો અમેરેતાતસ્ચા,

[ઇજ્ઞ, હા ૩૧, ક૦ ૬.

અર્થ.

જે વિદ્વાન મને ખુલ્લી રીતે તનદુરૂસ્તી. રાસ્તી, તથા અમરપણાંના માંથ્ર કહે તેને સૌથી સારૂ થજો!

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૩૭.

ખોરદાદ મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

દાઇદી-મોઇ યે ગાંમ તષો અપસ્ચા ઉર્વરાઓસ્ચા અમેરેતાતા હઉર્વાતા સ્પેનિસ્તા મઇન્યૂ મઝદા તેવીષી ઉતયૂઇતી મનંઘ્હા વોહૂસે ઘ્હે.

[ઈજ૦, હા ૫૧, ક૦ ૭.

અર્થ.

અએ ઘણીજ આબાદી કરનાર મીનો હોરમજદ ! તું કે જેણે જાનવર, પાણી તથા ઝાડપાન પેદા કીધાં છે, તે તું મારી નેક મનસ્નીને લીધે તનદુરસ્તી તથા અમરપણું, શકિત, જોર તથા ધર્મજ્ઞાન મને બખ્શ !

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૨૦૭—૮.

ખોરદાદ મહિનો—દેપાદર્ રોજ.

અવસ્તા.

અહ્યા યાસા નેમંઘ્હા ઉસ્તા નજસ્તો રફેધ્રહ્યા
મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પોઉર્વીમ્ સ્પેન્તહ્યા અ'શા
વીસ્પેંગ્ ખ્યઓથના
વંઘ્હેઉશ્ ખ્રતુમ મનંઘ્હો યા ખ્શ્નેવીષા ગેઉશ્ચા
ઉર્વાનેમ્.

[ઈજ૦ હા ૨૮. ફ. ૧.

અર્થ.

નમનતાઈથી ઉંચા હાથ કરીને સૌથી પહેલાં અણદીઠ તથા આબાદી કરનાર હોરમજદનાં તમામ રાસ્તી ભરેલાં કામોને તથા ભલાં મનની અકલને આ ખુશહાલીમાં હું માંગું છું, કે જેથી કરીને દુનિયાના આત્માને હું ખુશહાલ કરૂં.

[ગાથા બા માઅની, સ. ૪.

ખોરદાદ મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ.....એરેદ્‌ત્રોઝ ગાંમ્ અખ્ફ્‌ન્યાંમ્ થ્રિશુમ્ અસ્નાંમ્ચ ખ્શફ્‌નાંમ્ચ આસિતોગાતૂમ્ જધાઉરૂમ્ તુથ્રુપાંમ્ આસ્નાંમ્ ફ્રજન્તીમ કર્ષોરાજાંમ્ વ્યાખ્નાંમ્ હાંમ્ રઓધ્વાંમ્ હૂપાંમ્ આઝોઅુઝેમ્ વીરાંમ્ યા મે ફ્રાધયાત્ ન્માનેમ્ચ વીસેમ્ચ ઝન્તૂમ્ચ દખ્યૂમ્ચ દંધ્‌યુ સસ્તીમ્ચ.

[ઈઝ. હા ૬૨, ક. ૫.

અર્થ.

હોરમજ્દની તર્ફના અએ પાક કરનાર આતશ! તું મને ખડે પગે ઉભા રહેવાની શક્તિ, દહાડો તથા રાત મલીને એક તૃત્યાંસ ભાગ ઉંઘ, પોતાનાં કામ ઉપર ઉસ્તવારી, અને ખબરદારી બખ્શ; તથા વળી પોષણ કરનારૂં, જાતી અકલવાળું, દુનિયામાં સાહેબી ભોગવનારૂં, અનજુમનમાં બેસનારૂં, સારી ઇજ્જતવાળું, સંકટમાંથી છુટકારો બખ્શનારૂં, પેહલવાનોના જેવું જોરેમંદ, તથા ઘેરને, ખાનદાનને, કરબાને, દેશને, તથા દેશના મજ્હબને આબાદ કરે એવું ફર્જન્દ મને આપ!

[ઈઝ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ. ૧૫૦-૫૧.

ખોરદાદ મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યત્ હીશ અવિ ફ્રતચ્યઇતિ યત્ હીશ અવિ ફ્રજગરઇતિ અર્દ્વીસૂર અનાહિત.

[અર્દ્વીસૂર નિયાએશ.

દએનાંમ્ વંઘુહીમ્ માઝદયસ્નીમ્ યજમઇદે, ઝરઝદાઇતીમ્ માંથ્રેમ્ સ્પેન્તેમ્ યજમઇદે, ઉષિ—દરેથ્રેમ્ દએનાંમ્ માઝદયસ્નીમ્ યજમઇદે, વએધીમ્ માંથ્રેમ્ સ્પેન્તેમ્ યજમઇદે.

[ઈજ૦, હા ૨૫, ૨૦૬.

અર્થ.

જે જે ભાગો તર્ફ નિર્મળ અર્દ્વીસૂર વહેછે તે તે ભાગોને તે આબાદ કરેછે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ. ૮૬.

ભલી માઝદયસ્ની દીનને અમો વખાણિયેછિયે; માંથ્રસ્પેન્ત તર્ફની મોહબતને અમો વખાણિયેછિયે; માંઝદયસ્ની દીનને હુશિયારીથી સમજવાનાં કામને અમો વખાણિયેછિયે; માંથ્રસ્પેન્તની વિદ્યાને અમો વખાણિયેછિયે. [ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો. સ. ૧૦૫.

ખોરદાદ મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

યો યજઇતે હ્વરે યત અમેષેમ રએમ અઉર્વંત-અસ્પેમ, પઈતિસ્તાતેએ તેમ ધ્રૂહામ, પઇતિસ્તાતેએ તેમસ ચિથ્રનાંમ દએવનાંમ, પઇતિસ્તાતેએ તાયુનાંમ્ચ હજસ્નાંમ્ચ, પઇતિ-સ્તાતેએ યાતુનાંમ્ચ પઈરિકનાંમ્ચ, પઇતિસ્તાતેએ ઇથ્યેજ ધ્રૂહો મર્ષઓનહે, યજતે અહુરેમ મજ્દાંમ.

[ખોરશેદ નિયાએશ.

અર્થ.

અંધારાંની,......અંધારાંની તોખમના દેવોની,...ચોરો તથાં લૂટારાઓની,...જાદુગરો તથા પરીઓની,...અને મોતકારક નાશની સાંએ થવા માટે જે ધણી અમર, નૂરમંદ, અને તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદને વખાણે છે તે ગોયા દાદાર હોરમજદને વખાણે છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ. ૫૪.

ખોરદાદ મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

ઉઝ્‌યર ઉજિર માઓંઘ્રુહ ગઓચિથ્ર...
રઓખ્ષ્નેમ કેરેનવાહિ દામહ્‌વ.

[વંદી. ફરગ. ૨૧, ક. ૯.

અર્થ.

અએ ગાયબળદનાં તોખમના માહતાબ !...
તું ઉગ ! અને પેદાયશોમાં તું રોશની કર !

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૩૨.

ખોરદાદ મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઘુહન્તેમ્ યજંમઇદે, યો પઇરિકાઓ તઉર્વયેઇતિ, યો પઇરિકાઓ તિતારયેઇતિ. [તીર યશ્ત, ક. ૮.

વીવારેન્તિ વીવારાહુ નવ આપ્શ નવ જાઓ નવ ઉર્વરાઓ નવ બએષજાઓ નવત બએષજ દેશ. [વંદીદાદ, પરગ. ૨૧ ક. ૩.

અર્થ.

"ચળકતા તથા નૂરમંદ તેસ્તર સેતારાને અમો યાદ કરિયે છિયે, કે જે (તારા રૂપી) પરીઓને તોડેછે, કે જે (તારા રૂપી) પરીઓને ટાળેછે. [ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ. ૨૨૦.

વર્સાદની જગામાં વર્સાદ વર્સેછે તેથી તાજું પાણી, નવી જમીન, નવાં ઓરવરો, નવા તનદુરસ્તી આપનારા ઉપાયો, તથા નવા તંનદુરસ્તી આપનારા રોપાઓની ખેતી થાયછે. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ. ૩૨૯

ખોરદાદ મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા—વીસ્પ હુમત, વીસ્પ હૂખ્ત, વીસ્પ હ્વર્સ્તં, બઓધો વર્સ્તં; વીસ્પ દુસ્મત, વીસ્પ દુઝૂખ્ત, વીસ્પ દુઝ્વર્સ્તં, નોઇત બઓધો વર્સ્તં. વીસ્પ હુમત, વીસ્પ હૂખ્ત, વીસ્પ હ્વર્સ્તં, વહિસ્તેમ અંઘુહુઇમ્ અપએત; વીસ્પ દુસ્મત, વીસ્પ દુઝૂખ્ત, વીસ્પ દુઝ્વર્સ્તં અચિસ્તેમ અંઘુહુઇમ અપએત. વીસ્પનાંમ્ચ હુમતનાંમ્ હૂખ્તનાંમ્ હ્વર્સ્તનાંમ્ વહિસ્ત અંઘુહુઇ. [ખોરદેહ અવસ્તા.

અર્થ—તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો, અને નેક કામો બુદ્ધિથી ઉત્પંન થયલાં હોય છે; તમામ બદ વિચારો, બદ સખુનો, અને બદ કામો બુદ્ધિથી ઉત્પંન થયલાં નથી હોતાં.

તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો, અને નેક કામો તે કરનારને બેહસ્ત તર્ફ લઇ જાયછે; તમામ બદ વિચારો, બદ સખુનો, અને બદ કામો તે કરનારને દોઝખ તર્ફ લઇ જાયછે.

તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો અને નેક કામોનો બદલો બેહસ્ત છે. [ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સ૦ ૬૮.

ખોરદાદ મહિનો—દેપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

હુખ્પથ્રો તેમાઇ બાઅત્ ખ્પથ્રેમ્ અંહ્રત્ હ્યત્ અઇબ્ધી દદેમહિચા ચિશ મહિચા હ્વાંન્ મહિ-ચા હ્યત્ મઝ્દાઇ અહુરાઇ અપાઇચા વહિસ્તાઈ.

[ઈજ૦ હા ૩૫, ફ૦ ૫

અર્થ.

પાદશાહી સૌથી સરસ પાદશાહ દાદાર હોરમજ્દને ખચીત હોજો ! હોરમજદ કે જે સર્વેત્તમ અશોઇજ છે, તેની તરફ અમો મન લગાડિયે છિયે, તથા તેને અમારા પાદશાહ તરીકે કબુલ રાખિયે છિયે, તથા તેને અમારો પોતાનો કરીને ગણિયે છિયે.

[ઈજશ્ને તથા વીસ્પેરદનો તરજુમો, સં૦ ૧૧૧.

ખોરદાદ મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

મજદાઓ વએદા યે ઇમ દાત્........
નોઇત દીવ્‌જ્‌ઇંધાઇ વીસ્પા-હિપસ અહુરો:

[ઈજ૦ હા ૪૫, ફ૦ ૪.

મિથ્રેમ મા જન્યાઓ, સ્પિતમ, માયિમ્ દ્‌વતત્ પેરેસાઓંઘ્‌હે માયિમ્ ખાદએનાત્ અષ-ઓનત્ વયાઓ જી અસ્તિ મિથ્રો, દ્‌વતએચ અપઓનએચ.

[મેહેર યશ્ત, ફ૦ ૨.

અર્થ.

હોરમજદ, કે જે તમામ બાબતો જાણુનારો છે, તથા દરેક ચીજ જોનારો છે, તે કોઈથી ઠગાતો નથી.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૩૫.

અય સપેતમાન જરતોસ્ત! તું હરગેજ કોલ તોડતો ના, પછી તે કોલ તું બુરા માણુસ સાથે કરે કે અશો હમદીન સાથે કરે; કારણ કે બુરા માણુસ અને રાસ્ત માણુસ, એ બંને સાથનો કોલ એક સરખોજ છે.

[યશ્ત બા માઅની, સ૦ ૫૭.

ખોરદાદ મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

સ્રઓષેમ અષીમ્ હુરઓધેમ્ વેરેથ્રાજનેમ્ ફ્રાદત્ ગએથેમ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઈદે યો વનનો કયધહે, યો વનનો કાઇધ્યેહે, યે. જન્ત દએવયાઓ દ્રુજો અશ-અઓજંઘ્રુહો અહ્મ મેરેન્ચો; યો હરેત અઈબ્યાખ્તચ વીસ્પ-યાઓ ફ્રવોઇશ ગએથયાઓ.

[સરોશ હાદોખ્ત, કરદો ૨, ફ૦ ૧૦

અર્થ.

ખુબસુંર્ત, ફતેહમંદ, દુનિયાની વૃદ્ધિ કરનાર તથા પવિત્ર અશો સરોશ ઇજદને અમો યાદ કરિયે છિયે, કે જે દુષ્ટ માણસને મારનારો છે, જે દુષ્ટ માણસને લગતાઓને મારનારો છે, જે દુનિયાને ખરાબ કરનાર દેવી દરૂજને મારનારો છે, તથા જે દુનિયાના તમામ વધારાની આબાદી કરનાર તથા ચોકસી કરનાર છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સફે ૨૬૯.

ખોરદાદ મહિનો—૨૬ને રોજ.

અવસ્તા.

અશ્‌-હ્કએશેમ્‌ બત્રાહિ યથ રશ્નુશ્‌.

[આફ્રીને પેગામ્બર જરતોશ્ત.

વચ અર્ષુખ્ધ યજમઇદે; સ્રઓશેમ્‌ યજમઇદે; અર્ષીમ્‌ વંધુહીમ્‌ યજમઇદે; નઇરીમ્‌ સંઘ્રેહેમ્‌ યજમઇદે; આખ્સ્તીમ હાંમ-વઇન્તીમ્‌ યજમઇદે; અસ્તરેતચ અમુયમ્ન યજમઇદે.

[વીસ્પરદ, ક૦ ૭, ફ૦ ૧.

અર્થ.

રશ્નેં ઇજદના જેવા સાચા તરીકા પ્રમાણે ચાલનારા થજો! [ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૩૩૧.

સાચા બોલાયલા સખુનોને અમો વખાણિયે છિયે; અશો તાબેદારીને અમો વખાણિયે છિયે; ભલી પવિત્રાઇને અમો વખાણિયે છિયે; હિમત આપનારી શિખામણને અમો વખાણિયે છિયે; ફતેહમંદ દોસ્તીને અમો વખાણિયે છિયે; દૃઢ હિમતને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૯૩—૯૪.

ખોરદાદ મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવરતા.

અષઓનાંમ્ વંઘૂહુઇંશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે.

[ખોરશેદ નિયાએશ.

નેમો ગેઉશ, નેમો ગયેહે, નેમો જરથુસ્ત્રહે સ્પિતામહે અષઓનો ફ્રવષેએ.

[ખોરશેદ નિયાએશ.

અર્થ.

અશો લોકોનાં ભલાં, જોરાવર, તથા વૃધ્ધિ કરનાર ફરોહરોને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૫૦.

ગાવ્યોદાદનાં ફરોહરને નમાજ હોજો! ગયોમર્દનાં ફરોહરને નમાજ હોજો! અશો સપેતમાન જરતોસ્તનાં ફરોહરને નમાજ હોજો!

[તેજ, સ૦ ૪૭.

ખોરદાદ મહિનો—બેહેરામ રોજ.

અવસ્તા.

વસો ખ્ષથ્રો ખ્યાત અષવ, અવસો ખ્ષથ્રો ખ્યાત દ્રવાઓ, ગતો હમિસ્તો નિજ બેરેતો, હચ સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ દાંમબ્યો વરતો અવસો ખ્ષથ્રો.

[ઈજ૰, હા ૮, ફ૰ ૬

અર્થ.

અશો માણુસ પોતાની મરજી પ્રમાણે રાજ્ય કરનાર થાઓ! પાપી માણુસ દુખમાં પડેલો, સપેનામીનોની પેદાયશોમાંથી બહાર કહાડી મુકેલો, નિષ્ફળ થયલો, તથા પોતાની મરજી પ્રમાણે હકુમત નહિ ચલાવનારો થાઓ!

[ઈજશ્ને તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સ૰ ૪૭.

ખોરદાદ મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

યે ઉર્વાનેમ્ મેન્ ગઇરે વોહૂ. દદે હથ્રા મનંઘ્રહા
અષીમ્ચા ષ્યઓથનનાંમ્ વીદુશ મઝદાઓ અહુરહ્યા
યવત્ ઇસાઇ તવાચા અવત્ ખ્સાઇ અએષે અષહ્યા

[ઇજ૦ હા ૨૮, ફ૦ ૪.

અર્થ.

દાદાર હોરમજદને પસંદ પડતાં કામો કીધાથી જે ઉત્તમ ફાયદા હાંસેલ થાયછે, તેથી જાણીતો થઇને ભલાં મનની મારફતે મારાં રવાનને ગરોથમાન બેહસ્ત તરફ લઇ જવા, અને જ્યાંસુધી હું શકિત ધરાવું છું અને કુવત રાખુ છું ત્યાં સુધી રાસ્તીની ખાહેશમાં રહેવાને બીજાઓને શિખવવા ઈચ્છું છુ.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૬.

ખોરદાદ મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

નેમો વોહૂ, નેમો વહિસ્તેમ , જરથુસ્ત્ર ગએથાબ્યો ...... યત્ નેમો વોહૂ અધવીમ્ અત્બએષેમ્ નઇરે હાંમ્-વરેતિશ , દ્રુજો વારેથ્મ દારેસ્ત.

[સરોશ હાદોખ્ત, કરદો ૧.

અર્થ.

અય જરતોસ્ત! દુનિયાનાં લોકોને માટે બંદગી સારી છે, બંદગી સૌથી સરસ છે......જે બંદગી ભલી, ખરાં દિલથી કીધેલી તથા બદ નિષ્ટાથી દૂર છે તે માણુસને માટે એક બંચાવ છે, અને તે દરૂજને હટાવનારી એક ઢાલ છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સં૦ ૨૨૪.

ખોરદાદ મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

ફ્રો વાઓ ફ્રએષ્યા મજદા અષેમ્ચા સ્રુઇતે યા વે ખ્રતેઉશ ખ્શ્માકશ્ના આ-મંનઘ્રૂડા એરેશ વીચિધાઇ.

[યજ૦, હા ૪૯, ફ૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તને હું ઘણોજ પસંદ કરૂંછું, કારણકે તારી હરવેરપ આશાઉ અકલના વિચારની મારફતે રાસ્તી ફરમાવે છે કે ખરૂંજ એખ્તિયાર કરવું.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૮૫

ખોરદાદ મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

હુખ્ષય અજેમચિત્ યો જરથુસ્ત્રો ફ્રતેમાં ન્મનનાંમ્ચ, વીસાંમ્ચ, જન્તુનાંમ્ચ, દયુખ્નાંમ્ચ, અંધૂહાઓ દએનયાઓ અનુમતયએચ અનુખ્તયએચ અન્વર્સ્તયએચ, યા આહૂઈરિશ જરથુસ્ત્રિશ.

[ઈજ૰ હા ૮, ક૰ ૭.

અર્થ.

આ દીન કેજે હોરમજદી જરતોસ્તી છે તેના મત પ્રમાણે, તેના કલામ પ્રમાણે, તથા તેનાં કામો પ્રમાણે ધરોના, મહોલ્લાઓના, કસ્બાઓના, તથા દેશોના આગેવાનોને હું જરતોસ્ત રેહનુમાઈ કરીશ.

[ઈજ૰ તથા વીસ્પ૰ નો તરજુમો, સ૰ ૪૦૭

ખોરદાદ મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

નાઇરિકાંમ્ચ અષઓનીમ્ યજમઇદે, ફ્રાયો-હુમતાંમ્, ફ્રાયો-હૂખ્તાંમ, ફ્રાયો-હ્વૅર્સ્તાંમ્, હુશ-હાંમ સાસ્તાંમ્,રતુ-ખ્વથ્રાંમ્, અષઓનીમ્.

[અઇવિસરૂથરંમ ગેહ.

અર્થ.

તે અશો નારીને અમો વખાણિયે છિયે, કે જે વધારે નેક મનસ્નીવાળી, વધારે નેક બોલ-નારી, વધારે નેક કામો કરનારી, પુરતી રીતે સારી પેઠે શિખેલી, પોતાના ખાવંદની તાબેદાર, અને સાચું બોલનારી છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૧૨૮

ખોરદાદ મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

હઇથ્યાવર્સ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રષોતેમેમ્.

[ઈજ૦, હા ૬૫, ફ૦ ૧૪.

અનાઇશ વાઓ નોઇત્ અહુરા મજ્દા
અષેમ્ચા યા નાઈશ્ જરનએમા
મનસ્ચા હ્યત્ વહિસ્તેમ્ યોઇ
વે યોઇથેંમા દસેમે સ્તૂતાંમ્
યૂજેમ્.

[ઈજ૦, હા ૨૮, ફ૦ ૯.

અર્થ.

રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની જે ખાએશ તે ઘણીજ ચઢતે દરજજેની છે.

[ઇજશ્ને તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સ૦ ૧૬૦.

અએ હોરમજદ! ભલાં મનની બખ્શેશ મળવાથી તને, રાસ્તીને તથા સર્વોત્તમ વિચારને અમો કે જેઓએ તમારી સ્તુતિની તાલીમમાં કોશેશ કીધી છે તેઓ આજોર્દે કરીશું નહિ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦

ખોરદાદ મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

.....દોઇથા-મોઇ ઇસ્તોઇશ. ખ્વથ્રેમ. ખ્શ્માકેમ્ વોહૂ મનંઘહા વહ્યાઇ દાઇદી સવંઘહો.

[ઈજ૦, હા ૫૧, ક૦ ૨.

અર્થ.

અએ હોરમઝ્દ! અમોએ નેક મનસ્નીથી કીધેલી આરાધના માટેના ફાયદાની પ્રાપ્તિ તું મને આપ; મારી મુરાદનું હાંસેલ થવું તું મને બક્ષ!

[ગાથા બા મ.એની, સ૦ ૨૦૪.

ખોરદાદ મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અત્રસ્તા—યો ઇમાંમ ઝાંમ અઇવિ વેરેઝયે. ઇતિ સ્પિતમ જરથુસ્ત્ર! હાવોય બાજવો દષિનચ દષિન બાજવો હાવયચ આંઅત અઓખ્ત ઇમ ઝાઓ નરે યો માંમ અઇવિ વેરેઝયેહિ હાવોય બાજવો દષિનચ દષિન બાજવો હાવયચ. બાધ ઇધ આક્રસાનિ દંધુહુચ્યો બાધ ઇધ ચઓનિ બેરેથે વીસ્પાઓ ખરેન્તીશ પર-બરાંન હાંમ બેરેથ્વાંમ ચરો યવહે. [વંદી૦ ફરગ૦ ૩. ફ૦ ૨૬—૨૭.

અર્થ—જ્યારે કોઇ શખ્સ ડાબી તથા જમણી બાજુથી, અને જમણી તથા ડાબી બાજુથી યાને બંને હાથે કોશેશ કરીને આ જમીનને ખેડે છે ત્યારે એ જમીન તે શખ્સને કહે છે કે “ અએ માણુસ, તું કે જે ડાબીથી જમણી અને જમણીથી ડાબી બાજુએ મને ખેડેછે, તેથી ખચીત અહીં તારા દેશમાં હું વધારો કરીશ; ખચીત અહીં ફળના આકારમાં હું આવીશ અને તમામ મેવા સાથનો તથા અનાજનો ખોરાક હું ઉપંન કરી આપીશ.” [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૨-૮૩.

ઓરદાદ અહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

તેમ આઝૂતોઇશ અહુરો માંથ્રેમ તાશત અષા હજઓષો મજદાઓ ગવોઇ ખ્વીદેમ્યા હ્વો ઉરૂપઓઇબ્યો સ્પેન્તો સારન્યા.

[ઇ૰, હા ૨૯, ક૦ ૭.

અર્થ.

આબાદીના ચાહનાર હોરમજદે અશોઇની મારફતે આ માંથ્રવાણી બનાવી. વૃદ્ધિ કરનાર હોરમજદે પોતે ખલ્કતને માટે આબાદી અને સાચા માણુસોને માટે નસીહતના કલામો બનાવ્યા.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૮—૧૯.

ખોરદાદ મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

તત્ મજ્દા તવા ખ્ષથ્રેમ્ એરેજેજ્યોઇ દાહી દ્રિગ્ઓવે વહ્યો.

[ઇજ૦ હા ૫૩, ક૦ ૯.

અર્થ.

અય હોરમજ્દ! ખચીત તારી પાદશાહી એવી છે કે જેથી નેક જીંદગી ગુજારનાર ગરીબ માણસને તેની નેકીના બદલામાં તું બુલંદ દરજ્જો બક્ષે છે.

[ગાથા બા માઅનિ, સ૦ ૨૩૭.

તીર મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

આઅત્ યથા તૂઈ અહુરમઝ્દા મેંધ્રૂહાચા વઓચસ્ચા દાઓસ્ચા વરેસ્ચા યા વોહૂ અથા તોઈ દદેમહી અથા ચીશ્મહી અથા થ્વા આદશ યજમઈદે અથા નેમખ્યામહી અથા ઈષૂઈધામહી થ્વા મઝ્દા અહુરા!

[ઈજ૦. હા ૧૩, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જે કાંઇ સારૂં છે તે જે મુજબ તેં વિચાર્યું, તું બોલ્યો, તેં પેદા કીધું, તથા તેં બનાવ્યું તેજ પ્રમાણે અમો તને ગણિયે છિયે, તેમજ તારી ખુબી પિછાનિયે છિયે, અને તેમજ તને યાદ કરિયે છિયે. અએ સાહેબ! એ પ્રમાણે અમો તને નમિયે છિયે, એ પ્રમાણે અમો તારા કરજદાર છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૮૦.

તીર મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

...વોહૂ ઉખ્ધા ફ્રવી મનંઘ્હા

...આથ્રા અંઘ્હેઉષ્ અરેમ્ વચ્ચેઘાઇ.

[હ્રજ૦, હા ૪૪, ક૦ ૮.

અર્થ.

વળી મનસ્નીને માટે બંદગીની જરૂર છે; આ દુનિયાનું સુખ રાસ્તીની મારફતે હાંસેલ કરવા થકી બંદગી જરૂરની છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૧૯.

તીર મહિનો—અર્દીબહેસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

અત્ યેંગ્ અષાઅત્ચા વોઇસ્તા વંઘ્હેઉશ્ચા દાથેંગ્
મનંઘ્હો.
એરેથ્વેંગ્ મઝ્દા અહુરા અએઇબ્યો પેરેના
આપનાઇશ્ કામેમ્
[ઈજ્૦, હા ૨૮, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જેઓને ભલાં મનની ખરી પેદાયશ તરીકે તેં પિછાન્યા છે તેઓની રાસ્તીનાં બદલા તરીકે તેમની ખાહેશ તું પુરે-પુરી બર લાવં.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૯-૦.

તીર મહિનો—શોહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યે વા મોઇના ગેના વા મઝ્દા અહુરા !
દાયાત્ અંધૂહેઉશ્ યા તૂ વોઇસ્તા વહિસ્તા,
અષીમ્ અષાઇ વોહૂ ખ્ષથ્રેમ મનંઘહા,
યાંસ્ચા હખ્ષાઈ ખ્શ્માવતાંમ વહ્માઈ આ,
ફ્રો તાઇશ્ વીસ્પાઇશ્ ચિન્વતો ફ્રફ્રા પેરેતૂમ્.

[ઈજ૦, હા ૪૬, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અય હોરમજદ, જે કોઇ મર્દ યા ઓરત આ જીંદગીની સર્વોત્તમ બખ્શેશ જે ખચીત તેં જાણેલીછે તે મને આપે, તથા જે કોઇ રાસ્તીને ખાતરજ રાસ્તી એખ્તિયાર કરે, તેમજ ભલી મનસ્નીથી પોતાની સત્તા ચલાવે, તેઓને તારી કીર્ત્તિ ગાવા તર્ફ હું માર્ગ બતાવીશ, અને તે સઘળાંઓને ચિન્વતપુલ પસાર કરાવી લઇ જઈશ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૫૧—૫૨

તીર મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા,

નેમો વોહુ, નેમો વહિસ્તેમ, જરથુસ્ત્ર! ગએથાબ્યો; તત્ દ્રવતો દ્રવતાંમ્ ઉર્વ્નતો પઇતિ-દારેસ્ત; તત્ દ્રવતો દ્રવઇત્યાઓસ્ચ અષિ, ઉષિ, કરેન, ગવ, ઝરેથ, જફ્ર, દેરેજ્વાન, પઇરિ ત્રિવ્એસ્તેમ [સરોશ યશ્ત હાદોખ્ત, કરદો ૧.

અર્થ.

અએ જરતોસ્ત! દુનિયાનાં લોકોને માટે બંદગી સારી છે; બંદગી સૌથી સરસ છે; તે બંદગી દુર્વંદોમાંનાં જોરાવર દુર્વંદની સામે એક બચાવ છે; તે નર તથા માદા દુર્વંદ (યાને દુષ્ટ માણસ અને બાયડી) ની આંખ, હુશિયારી, તથા કાનને આસપાસથી ઢાંકી નાખનારી, તથા તેમના હાથ, પગ અને મોહોડાં બાંધી લેનારી છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની; સ૦ ૨૨૪.

તીર મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

જ્વાનેમ્ અકરનેમ યજમઇદે, જ્વાનેમ્
દરેઘો-ખધાતેમ્ યજમઇદે. [ખોરશેદ નિયાએશ.
અત હી અયાઓ ફ્રવરેતા
વાસ્ત્રીમ્ અખ્યાઇ ફ્રષુયન્તેમ્,
અશ્રુરેમ્ અષવનેમ્ વંધૂહેઉશ
ફ્રયેન્અહીમ્ મનંઘ્રહો. [ઇજ૦ હા૦ ૩૧, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

બેકિનાર વકતને,......લાંબી મુદત સુધીના ઠરાવેલા વકતને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૫૦.

ભલો ઉઘમ કરનાર તથા આળસુ જીંદગી ગુજારનાર એ બેમાંથી હોરમજદની સંપૂર્ણ મનશ્નીએ આ દુનયાના ફાયદાને સારૂ આબાદી કરનાર ખેડુતને રાસ્ત સાહેબ અને ભલી મનશ્નીનો વધારો કરનાર તરીકે પસંદ કીધો છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૪૦-૪૧.

તીર મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

દાતા વે અમેરેતાઓસ્ચા ઉતયૂઈતી હઉર્વતાસ દ્રઓનો.

[ઇજ૰, હા ૩૩, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અએ દાદાર! તારી મેહરબાનીની ભેટ તરીકે આ દુનિયાનાં સુખની તથા પેલી દુનિયાનાં અમરપણાંની જાથુકની બખ્શેશ તું મને આપ!

[ગાથા બા માઅનીની, સ૦ ૭૬.

તીર મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

અએષાબ્યો સસ્તે અહુરા યોઈ અશાઇ દદેન
જસ્તયો દ્રુજેમ.

[ઈજ૦ હા ૩૦, ફ૦ ૮.

અર્થ.

જેઓ જુદાઇને રાસ્તીના હાથમાં આપી દે છે તેઓને તેમ કરવાની રૂડી બુદ્ધિ તું જ શિખવેછે, અએ સાહેબ!

[ગાથા બા માએની સ૦ ૩૦-

તીર મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

યે વા મોઇ યાઓ ગએથાઓ દજદે અગ્એનંઘ્રહે,
નોઇત્ અહ્યા મા આથ્રીશ ઘ્યઓથનાઇશ ફ્રેરયાત્;
પઇત્યઓગેત્ તા અહ્માઈ જસોઇત્ ઢ્એષે ઘ્બ્બા,
તન્વેમ્ આ યા ઈમ્ હુજ્યાતોઈશ પાયાત્
નોઈત્ દુજ્જ્યાતોઇશ કાચીત્ મજદા ઢ્એષ ઘ્બ્બા.

[ઇ૭૦, હા ૪૬, ફ૦ ૮

અર્થ.

જે કોઇ મારાં માલ મિલ્કતને હાનિ પહોંચાડવા માંગેછે, તેના ગુસ્સાનો આતશ તેનાં ખરાબ કામોને લીધે મને તો નુકસાન કરી શકશે નહિ, પણ તેની કરણીનું ફળ દ્વેષથી તેનેજ ચાખવું પડશે, કે જે તેનાં તનને દુખથી તો નહિજ પણ સુખથી પસ્તાવા સાથે પાછું રાખસે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૪૯—૫૦.

તીર મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

માનયેન અહે.......દએન માઝ્દયસ્નીશ નરોઁ અપઓનો ક્રમેરેઞ્ઈતિ વીસ્પેમ્ દુશ્મતેમ્ચ, દુઝૂખ્તેમ્ચ દુઝ્વર્સ્તેમ્ચ યથ વાતો દેરેજિ તઃશ્રે થ્વાષેમ્ દષિનાત્ પઈરિ ક્રમેરેઞ્જોઈત્.

[વંદી૦, ફરગ૦ ૩. ક૦ ૪૨.

અર્થ.

જે પ્રમાણે દક્ષિણ તરફથી ફુંકતો સખ્ત પવન વાતાવરણને બધી તર્ફથી સાફ કરી નાખેછે, તે પ્રમાણે માઝ્દયસ્ની દીન અશો માણુસનાં તમામ ખરાબ વિચાર, વચન અને કામોને સાફ કરેછે

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૮.

તીર મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

રઓચાઓ ખેંગ્ અસ્નાંમ ઉખ્પા અએઉરૂશ.
ખ્ષ્માકાઈ આપા વહ્યાઇ મજદા અહુરા.

[ઈજ૦, હા ૫૦, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ અશો હોરમઝ્દ! સેતારા, ખોરશેદ તથા દિવસ થવાની ખબર આપનાર, એ સઘળા રોશની આપનારા ગોળાઓ તારી કીર્તિ ગાવાને માટે પોતપોતાની ગિર્દેશ ફરે છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૮.

તીર માહનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

યઝાઈ માઓંઘ્રુહેમ, ગઓચિથ્રેમ, બઘેમ, રએવન્તેમ ખરેનંઘ્રુહન્તેમ અપ્નંઘ્રુહન્તેમં તક્નંઘ્રુહન્તેમ વરેચંઘ્રુહન્તેમ, ખ્શતાવન્તેમ, ઇસ્તિવન્તેમ યઓખ્શ્તવન્તેમ, સઓકવન્તેમ, જંઇરિમ્યાવન્તેમ, વોહુંવન્તેમ, બઘેમ બઓપજેમ.

[માહબોખ્તાર નિઆએશ.

અર્થ.

ગાય ગોસ્પંદાનું તોખમ રાખનાર માહતાબ, કેજે બખ્શેશ કરનાર, ચળકાટવાળો, નૂરમંદ, પાણીવાળો, ગર્મીવાળો, રોશનીવાળો, મદદ કરનાર, સંપત્તિ બખ્શનાર, જોરાવર, ફાયદા કરનાર, લીલોત્રી આપનાર, આબાદી બખ્શનાર, અને તનદુરસ્તી આપનાર ઇજદ છે, તેને હું વખાણું છું.

[ખોરદેહ અવસ્તા.બા માએની, સ૦ ૭૮.

તીર મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

વી આઓ્રૂઁ યત્ જસઇતિ, સ્તીરો હિસ્તઇતિ રામઇબ્રિવાઓ હુયાઇર્યાઓ અવ્રિ દંધૂહુશ: કઘ અઇર્યાઓ દંધૂહાવો હુયાઇર્યાઓ બવાઓન્તિ.

[તીર યશ્ત, ફ૦ ૯.

અર્થ.

તેસ્તર સેતારો હફ્ત કેસ્વર જમીનમાં ફરી વળેછે, અને ફળદુપ દેશોને આબાદ કરતો તથા ખુશહાલી બખ્શતો ઉભો રહેછે, અને બોલેછે કે 'ઇરાન સરજમીનના મુલકો કયારે ફળદુપ થશે!'

[ખોર૦ અ૧૦ બા માએની, સ૦ ૨૨૧.

તીર મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

ની અએશેમો ની-ઘાતાંમ્, પઇતી રેમેમ
પઇતી-સ્યોદુમ્.
યોઇ આ વંઘ્હેઉશ મનંઘ્હો દીદ્રઘ્ઝોદુયે
અષા વ્યાંમ્.

[ઈજ૦, હા ૪૮, ફ૦ ૭.

અર્થ.

જેઓ નેક વિચારના માર્ગને રાસ્તીની મારફતે મજબૂતીથી પકડવા ઈચ્છેછે તેઓએ ગુસ્સાના દેવને દાબેલો રાખવો જોઇયે, તથા મારામારીને નાબુદ કરવી જોઇયે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૨૭૪-૭૫.

તીર મહિનો—દપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

કેમ્ ના મઝદા! મવઇતે પાયૂમ્ દદાત
હ્યત મા દ્રેગ્વાઓ દીદરેશતા અએનંઘેહે
અન્યેમ્ થ્વહ્માત્ આથ્રસ્ચા મનંઘહસ્ચા?
યયાઓ શ્યોથનાઇશ અષેમ્ થ્રઓસ્તા અહુરા!
તાંમ્ મોઇ દાંસ્ત્વાંમ્ દએનયાઈ ફ્રાવઓચા.

[ઈજ૦, હા ૪૬, ફ૦ ૭.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જ્યારે કોઈ દુષ્ટ માણસ કીનો લેવાને મારી ઉપર ડોળા કડડાવે ત્યારે મને તથા મારા લગતાઓને ઘરબારનાં સુખ અને મનની શાંતિને લગતો બચાવ તું સિવાય બીજો કયો શખ્સ આપશે? એ સુખ અને શાંતિથી અય સાહેબ! રાસ્તી વધેછે. તું સિવાય બીજો કોઈજ પારસાનો કરનાર નથી એવું જ્ઞાન અએ હોરમજદ! દીનને માટે તું મને જાહેર કર.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૪૮—૪૯.

તીર મહિનો—મેહેર રોજ.

અવરતા.

અકા વરના દ્રેગ્વાઓ હિઝવા આવેરેતો.

[ઈજ૦ હા ૪૫, ફ૦ ૧.

અહ્માઇ નએમાઇ ઉઝ-જસાઇતિ મિથ્રો ચન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો, યહ્માઇ નએમનાંમ્ મિથ્રો. દ્રુખ્ષ, નએથ મઇન્યુ પઈતિ-પાઇતે.

[મેહેર યશ્ત, ફ૦ ૧૯.

અર્થ.

દુષ્ટ માણસ પોતાના ખરાબ તરીકા તથા જબાનને લીધે આડે માર્ગે ગયલો હોય છે-

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૩૩.

જે તર્ફ કોલ તોડનાર શખ્સ હોયછે તે તર્ફ ગુસ્સે થયલો તથા દુખી થયલો મેહર ઇઝદ તેને શિક્ષા કરવા માટે જઇ પહોંચેછે, પણ તેને પોતાનો મીનોઇ બચાવ આપતો નથી.

[યશ્ત બા માએની, સ૦ ૬૬.

તીર મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

સ્રઓષેમ અષીમ હુરઓધેમ વેરેથ્રાજનેમ ફ્રાદત-ગએથેમ અષવનેમ અષહે રતુમ યજમઇદે. ...યો હરેત અઇ-યાખ્ષ્તચ વીસ્પયાઓ ફ્રવોઇશ ગએથયાઓ; યો અનવંઘ્રુહુમ્હેન્મો જઅનંઘુહ નિપાઇતિ મજદાઓ દામાંન્.

[સરોશ હાદોખ્ત, કરદો ૨.

અર્થ.

ખુબસુર્ત, ફતેહમંદ, વૃદ્ધિ કરનાર તથા પવિત્ર અશોઇના સરદાર અશો સરોશ ઇજદને અમો વખાણિયે છિયે,...કેજે દુનિયાના તમામ વધારાની આબાદી કરનાર તથા ચોકાસી રાખનાર છે; જે ઉંઘાયા વગર જાગૃતપણાંથી હોરમજદની પેદાયશોનું રક્ષણ કરેછે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, ૨૩૦.

તીર મંહિનો—રશને રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા અહ્માઇ વીસ્પનાંમ્ વાહિસ્તેમ્
ખાથ્રોયા ના ખાથ્રેમ્ દઇદીતા.

[ઈજા૦ હા ૪૩, ફ૦ ૨.

નોઇત્ એરેઝેજ્યોઇ ષ્ઝ્યાઇતિ; નોઇત્ ષ્નુ-
યેન્તે દ્રેગ્વસ્. પઇરિ.

(ઈજા૦ હા ૨૯, ફ૦ ૫.

અર્થ.

જે કીર્ત્તિવાળો માણસ પોતાની કીર્તિને જાળવી રાખી શકેછે, તેને સર્વમાં ખચીત ઘણો ભાગ્યશાળી જાણવો.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૯૯.

પ્રમાણિકપણાંથી જીંદગી ગુજારવામાં હાનિ નથી; મહેનતુ માણસને બુરા લોકની નજદીક જવું પડતું નથી.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૭.

તીર મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

આયેસે યેસ્તિ અશઓનાંમ્ વંગુહીનાંમ્ સુરાનાંમ્ સ્પેન્તાનાંમ્ ફ્રવષયો...યાઓ અસ્મનેમ્ વીધારયેન્, યાઓ આપેમ્ વીધારયેન્, યાઓ ઝાંમ્ વીધારયેન્, યાઓ ગાંમ્ વીધારયેન્, યાઓ બરેથ્રિસ્વ પુથ્રે વીધારયેન, પઇતિ વેરેતેએ અપર ઇરિથ્યેન્તો.

[ફર૦ કા ૨૩, ક૦ ૧.

અર્થ.

જે ફરોહરો આસ્માનને, પાણીને, જમીનને ગાય ઢોરને અને માતાનાં પેટમાં બચાંને ટકાવી રાખે છે, જેથી તે બચાં મરી જતાં બચે છે, તે ફરોહરોને હું વખાણું છું.

[ફર૦. બા માઅની, સ૦ ૧૦૦.

તીર મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

અહ્માત મન્યેઉશ રારેષ્યેઇન્તી દ્રેગ્વન્તો,
મજ્દા સ્પેન્તાત નોઈત ઈથા અષાઉનો.

[ઈજા૦, હા ૪૭, ફ૦ ૪.

યદા અષોઇશ મષ્યાઓ વસે ખ્યાયા
આત હુદાનાઉશ ઈષયાંસ ગેરેઝ્દાખ્યેમ.

[ઈજા૦ હા ૫૦, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! સપેનામીનોની બરકતને લીધે રાસ્ત માણસો નહિ પણ પાપી માણસો દુખી થાય છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૬૭.

અએ હોરમજ્દ! જ્યારે મારી સત્યતાની ખાહેશ ઉપર હું ઉસ્તવાર છું ત્યારે હું એવું ઇચ્છું છું કે એક નેક બુદ્ધિવાળા માણસની માફક તારી તલબ કરનાર તથા તાબેદારીથી અર્જ ગુજારનાર હું થાઉં!

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૭.

તીર મહિનો—રામ રોજ

અવસ્તા.

અત્ યે અકેમ્ દ્રેગ્વાઇતે વચંઘ્હા વા અત વા મનંઘ્હા.
જસ્તોઇબ્યા વા વરેશ્ઇતી, વંઘુહાઉ વા ચોઇશ થ્ઇતે અસ્તીમ.
તોઇ વારાઇ રાદેન્તી અહુરહ્યા જઓશે મઝ્દાઓ.
[ઇજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૨.

અર્થ.

જે કોઇ પોતાના સખુનથી, વિચારથી, યા બે હાથો વડે કીધેલાં કામથી દુષ્ટ માણસનું બુરૂ કરે છે, અથવા જે કોઇ બીજા ધણીને તેના ભલાંને માટે નસીહત આપે છે, તે શખ્સ હોરમજદની મોહબતમાં પોતાના ધર્મસંબધી એતેકાદને માટે ગોયા ભેટ આપે છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૬૯.

તીર મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

તેમ્ ને વોહૂ મત્ મનંઘ્હા ચિખ્નુષો,
યે-ને ઉસેન્ યોરેત્ સ્પેન્ત્યા અસ્પેન્ત્યા.

[ઇજ૦, હા ૪૫, ફ. ૯.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત યસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓં-ઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યઝમઇદે.

[ઇજ૦ હા ૧૮, ફ૦ ૯.

અર્થ.

નેક મનસ્ની સાથે હોરમજ્દને અમો રાજી રાખવા ઇચ્છિયે છિયે, કે જેણે અમારૂં ભલું ચાહીને સુખ દુખ પેદા કીધાં છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૩૯.

હસ્તી ભોગવનારાઓ મધેથી જે કોઇ આરાધના કરવામાં વધારે ભલો છે, તેનો જાણુ-નાર અશોઇને લીધે હોરમજ્દ પોતે છે, તેઓ-માંના નર તથા નારીઓને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોર૦ અ૧૦ બા માઅની, સ૦ ૧૨.

તીર મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

અહુરા!...અહ્મા અષા પોઇ મત્ ખ્ષથ્રેહી.

(ઈજ૦. હા૦ ૪૪, ફ૦ ૧૫.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા અહુરા!

... ...

કા-મે ઉર્વા વોહૂ ઉર્યાપત્ આગેમત્ તા.

[ઇજ૦ હા ૪૪, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! આ દુનિયામાં સઘળાંઓની પાસબાની કરનાર તરીકે રાસ્તી સાથે તુંજ રાજ્ય કરે છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૨૫.

અએ હોરમજદ! હું તને પુછું તેનો તું મને ખરો ઉત્તર દેજે, કે—મારૂં રવાન કઇ ભલાઇ અથવા નેકીથી ખુશહાલી પામશે, કે જે કીધાથી તે પોતાની મુરાદ હાંસલ કરે?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૧૯

તીર મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

સ્પયેઇતિ જી...દએન માઝદયસ્નિશ નર્શ આસ્તવનહે બન્દેમ્ સ્પયેઇતિ દ્રઓજેમ્ સ્પયેઇતિ યાતુ ધ્રીમ્ સ્પયેઇતિ આપત્ર ધ્રીમ્ સ્પયેઇતિ નસુસ પચમ્ સ્પયેઇતિ. અનાપેરેથેમ્ સ્કુયઓથ્નેમ્ સ્પયેઇતિ દેરેજાનો પેરેથેમ્ પારેમ્ સ્પયેઇતિ વીસ્પ તા ષ્યૂઓથ્ન યા ચિચ વેરેજયેઇતિ.

[વંદી૦, પરગ૦ ૩, ફ૦ ૪૧.

અર્થ.

માઝદયસ્ની દીન પોતાની ઉપર એકીન રાખનારા માણુસની બેડીને તોડી નાખે છે; તે દગાઇ, જાદુઇ, અશોને મારવું, નસો દાટવો, માફ નહિ થઇ શકે એવા ગુંનાહનાં કામો, મુસ્કેલીથી અદા થાય એવું કર્જ, તથા તમામ ગુનાહ ભરેલાં કામોને કહાડી નાખી દૂર કરે છે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૮.

તીર મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા—રજ્જિસ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષ્‌ઓનીમ્ યજમઇદે.

[ખોરશેદ નિયાએશ.

વંઘુહીસ્ચ અષાઓ વંઘુહીસ્ચ અપચો, હુપઉર્વાઓ વહેહીશ, અપરાઓ રાસેન્તીશ દરેઘો-વારેથ્મનો યથનો મજ્જિસ્તાઓસ્ચ વહિસ્તાઓસ્ચ સ્રએસ્તાઓસ્ચ અષચો એરેન્વન્તે.

[યજ૦, હા ૫૨, ક૦

અર્થ—હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં અશો તથા સૌથી સાચાં જ્ઞાનને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૫૦.

સારાં સખાવતનાં કામો તથા સારાં રાસ્તીનાં કામો કેજે ઘણાંજ ચઢતે દરજજેનાં તથા વધારે ભલાં છે, અને જે પાછલથી મદદે પહોંચનારાં તેમજ લાંબો વકત સુધી બચાવ કરનારાં છે, તેમને હું વખાણું છું, કેજે કીધાથી સૌથી મોટી, સૌથી સરસ અને સૌથી શ્રેષ્ટ અશોઇ અમોને મળે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૨૩.

તીર મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

આઓસ્ચા હુદાઓંઘો એરેશ વીષ્યાતા,
નોઇત દુઝદાઓંઘ્હે.

[ઈજ૦ હા ૩૦, ફ૦ ૩.

અર્થ.

ખરાબ અકલ્લવાળાઓએ નહિ પણ જેઓ સારાં ડહાપણવાળા છે તેઓએજ રાસ્તી એખ્તિયાર કીધી છે.

[ગાથા બા માઍની, સ૦ ૨૬.

તીર મહિનો—આસ્માન રોજ

અવસ્તા.

ઇવીઝ યથા મગેમ્ તેમ્ અત્ વે વયોઇ
અંગ્રહ્યતી અપેમેમ્ વચો.

[ઈજ૦ હા ૫૩, ફ૦ ૭.

અર્થ.

(પાપી વિચારની નાબુદીનાં) સહાસિક કામને માટે (અએ જરતોસ્તીઓ!) તમો કમર બાંધો; નહિ તો અફસોસ! અફસોસ! એ પ્રમાણે આખર તમારૂં બોલવું થશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૩૫.

તીર મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા:

યો ઇમાંમ્ જાંમ્ નોઇત અઇવિ વેરેજયેઇતિ ...હાવોયં બાજવોં દષિનચ દષિન બાજવો હાવયચ આઅત્ અઓખ્ત ઇમ જાઓ નર યો માંમ્ નોઇત અઇવિવેરેજયેહિ હાવોય બાજવો દષિનચ દષિન બાજવો હાવયચ બાધ ઇધ હિસ્તહિ અન્યેહે દૂરે સ્ત્રયનો ખરેન્તીશ પેરેસ્મનઓધ્રુચ બાધ સ્ત્વાંમ્ તરસ્ય .આઓંથ્રુહાનો સરસ્યન્ત.શ ખરેથાઓ બઇર્યેઇન્તે તે આખ્ય બઇર્યેઇન્તે યઓષાંમ્ .દિમ ફ્રાયો વોહૂનાંમ. [વંદી૦, ૫રગ૦ ૩, ફ૦ ૨૮–૨૯

અર્થ—જ્યારે કોઈ શખ્સ આ જમીનને બંને હાથે મહેનત કરીને ખેડતો નથી ત્યારે એ જમીન તે શખ્સને આ પ્રમાણે કહેછે:—અએ માણસ! તું કે જે મને ..નથી ખેડતો તો તું ખચીત ખોરાકની ભીખ માગનારાઓમાં ભટકતો બીજાંઓને બારણે ઉભો રહેશે, તથા લોકોનાં બારણાં આગળ જ્યારે તું બેઠેલો હશે ત્યારે ખંચીત તને બાહેર ઉભો રાખીને પોતાની પુષ્કળ નિયામતમાંથી તારે માટે વાસી ખોરાક લાવી આપશે. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૩.

તીર મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા—નિજબયેમિ માંથ્રો સ્પેન્તો યો અશ્ખરેનાઓ. [વંદી૦, પરગ૦ ૧૯, ફ૦ ૧૬.

યે ઝી આઇશ નોઇત્ ઉર્વાને
 અવ્દાઓ અઇબી-દેરેશ્તા વખ્યાઓ
અત વાઓ વીસ્પેંગ્ આયોઇ
 યથા રતૂમ્ અહુરો વએદા
મજ્દાઓ અયાઓ આંસયાઓ
 યા અપાત્ હચા જવામહી.

[ઇજ૦ હા ૩૧, ફ૦ ૨.

અર્થ—વૃદ્ધિ કરનાર માંથ્રવાણી જે પુરતી રીતે નૂર ભરેલી છે તેની હું તારીફ કરૂં છું.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૦૮.

અગરજો પહેલી નજરે કોઇ માણસ દીનની બાબત નહિ માને તો પાછલથી દેખદતી સાબેતીઓથી તેનો એતેકાદ વધારે મજબુત થશેજ, અને અએ હોરમજ્દ! તને બધાઓનો[1] ખાવંદ જાણીને હરેક જણ તારી આગળ આવશેજ.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૩૪.

---

૧ દેવપરસ્તોના દેવતાઓનો.

તીર મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

કતારેમ્ અષવા યા દ્રુગ્વાઓ વા વેરેન્વૈઇતે
મજ્યો......

જદી ને મજદા અહુરા વંઘ્હેઉશ ફ્રદખ્શ્તા
મનંઘ્હો.

[ઈજ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૧૭.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! ભલાં મનંની નિશાનીઓ તું અમોને જાહેર કર. આ બેમાનું કયું વધારે ચઢતે દરજજેનું છેઃ— રાસ્ત માણસ જે પસંદ કરેછે તે, કે દુષ્ટ માણસ જે પસંદ કરેછે તે?

[ગાથા બા માઅની, સ. ૪૬.

અમરદાદ મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

અત્ થ્વા મેંઘ્રુહાઇ તખ્મેમ્ચા સ્પેન્તેમ્ મઝ્દા
હ્યત્ તા ઝસ્તા યા -તૂ હફ્શી અવાઓ
યાઓ દાઓ અપીશ દ્રેગ્વાહતે આષાઉનએચા.

[ઈજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમઝ્દ ! હું તને ખચીત સર્વ-શક્તિવાન તથા આબાદી કરનાર ગણતો રહીશ, કારણકે તારા જે હાથથી પાપી તેમજ અશો માણસને તું મદદ આપેછે તેજ હાથથી હું તેઓ ઉપર આશીર્વાદ પાથરેછે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૦૧.

અમરદાદ મહિનો— બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

અદા ઞ્જી અવા હુજો બવઈતી સ્કેન્દો સ્પયથ્રહ્યા,
અત્ અસિશ્તા યઓજન્તે આહુવિતોઇશ્ વંઘુહેઉશ
મનંઘુહો
મઝ્દાઓ અશ્ખ્યાચા, યોઇ ઝઝેન્તી વંઘુહાઉ
સ્રવહી.

[ઈજ્ર૦, હા ૩૦, ફ. ૧૦.

અર્થ.

જેઓ ભલી કીર્તિમાં જન્મેલા છે, તેઓ જ્યારે ભલાં મન અને રાસ્તીને લગતાં હોરમજદનાં સારાં મુકામમાં શામેલ થાયછે, ત્યારે તાબડતોબ નાશ કરનાર દરૂજનું જોર ખચીત તૂટી જાયછે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૩૧.

અરમદાદ મહિનો—અર્દીબેહેસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

મઇઝ્યો દાવોઇ અહ્વાઓ અસ્ત્વતસ્ચા યત્ચા મનંઘ્હો
આયપ્તા અપાત્ હચા યાઇશ્ રપન્તો દઇદીત ખાથ્રે.

[ઇજ૦, હા૨૮, ફ. ૨.

અર્થ.

ઓ મહાજ્ઞાની સાહેબ! હાડમંદ અને મીનો એ બંને દુનિયાના તે ફાયદાઓ તું મને આપ કેજે રાસ્તીથી મેળવી શકાયછે, અને જેઓની મારફતે ખુશહાલી આપનારૂં સુખ હાંસેલ થાયછે.

[ગાથા બા માની, સ૦ ૫.

અમરદાદ મહિનો—શહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યદા અષેમ્ જેવીમ્ અંઘૂહેન્ મઝદાઓસ્ચા
અહુરાઓંઘૂહો,
અષિચા આર્મઇતી વહિસ્તા ઇષસા મનંઘુહા
મઇઅ્યો ખષથ્રેમ્ અઓજોંઘ્વત્ યેહ્યા વેરેદા વનએમા
દ્રુજેમ્.

[ઈજ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૪.

અર્થ.

જ્યારે હોરમજદ અને તેના હાથ હેઠલના સરદારો પુરતી રીતે મેહરબાન હોય ત્યારે મારી રાસ્તી, નમનતાઇ તથા સૌથી નેક મનસ્નીની મારફતે મારે માટે એવી મજબૂત સત્તા હું માંગુ છું કે જેની કુમકથી નારાસ્તીને અમો તોડી શકિયે.

[ગાથા બા માએન, સ૦ ૩૬.

અમરદાદ મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ વો -ને ..... દઇધાઇ સવો,
અંષેમ્ વોહૂ મનંઘ્હા ઉખ્ધા યાઇશ્ આમેઇતિશ્ .

[ઇજ૦, હા ૫૧, ફ૦ ૨.

અર્થ.

અએ હોરમઝદ! અમારી રાસ્તી, બંદગી, તથા નેક નૈયત, જેથી સંપૂર્ણ મનસ્ની હાંસેલ થાયછે, તેને લીધે તું અમોને આબાદી બખ્શ!

[યશાવ બા માએની, સ૦ ૨૨૦.

અમરદાદ મહિનો—ઓરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

હ્યત્ તા ઉર્વાતા સષથા યા મજ્દાઓ દદાત્,
મષ્યાઓંઘ્હો !
ખ્વીતિચા એનેઇતિ હ્યત્યા દરેગેમ્ દ્રેગ્વો-
દેબ્યો રશ્નો
સવચા અષવબ્યો અત્ અઇપી તાઇશ
અંઘ્હઇતી ઉશ્તા.
[ઈજ઼ા૰, હા ૩૦, ફ઼૰ ૧૧.

અર્થ.

અએ માણસો ! તમે જાણો કે સુખ દુખ બાએના જે નિયમો હોરમજદે મુકરર કીધાછે તે આ છે કે દુષ્ટ માણસોને લાંબા વકત સુધી દુખ ખમવું પડશે, અને રાસ્ત માણસોને તે ફ઼ાયદા મળશે કે જેમને લીધે તેઓને સુખ હાંસેલ થાયછે.

[ગાથા બા માએની, સ૰ ૩૨.

અમરદાદ મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

કદા વએદા યેઝી અશા ખ્ષયથા
મઝદા અપા યેઘા -મા આંઇથિશ દ્વએથા
એરેશ-મોઇ એરેઝૂચાંમ વ'ધ્રહેઉશ વહુશ મનંઘ્હો
વીદાત્ સઓષ્યાંસ યથા હોઇ અષિશ અંહત.

(ઇજ૦, હા ૪૮, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અએ આબાદી કરનાર હોરમજદ! અગરજો રાસ્તીને લીધે સર્વ પેદાયશો ઉપર તું સત્તા ભોગવે છે તો જે બાબતમાં મને શક છે તે બાબે હું કયારે જાણીતો થઇશ? તું મને ખરૂં કહે કે નેક મનસ્નીથી રાસ્ત જીંદગી ગુજારનારાઓનું શેવટ કેવું આવશે? જો એ બિના તારી દીનનો માર્ગ બતાવનાર જાણે તો તેથી તેને ફાયદો હાંસેલ થાય.

(ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૭૭.

અમરદાદ મહિનો—દપાદર રોજ.

અવસ્તા.

યેઝી અદાઇશ અષા દ્રુજેમ્ વેંઘ્રહઇતી,
હત્ આંસ્રુતા યા દઇબિતાના ફ્રઓખ્તા
અમેરેતાઇતી દએવાઇશ્યા મષ્યાઇશ્યા,
અત તોઇ સવાઇશ વહ્મેમ વખ્ષત્ અહુરા.

[યઝ૦, હા ૪૮, ૬૦૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જ્યારે સદગુણી માણસ પોતાનાં પરોપકારી કામોથી તથા રાસ્ત વર્તણુકથી ઠગાઇને મારશે, તથા જે ચીજને દેવોથી અને બુરા માણસોથી ઠગાઇ તરીકે જાહેર થયલીછે તે જ્યારે પોતાના ખરા આકારમાં બાહેર આવશે ત્યારે તારી પરસ્તેશ તેથી ઉપજતા ફાયદાઓ સાથે ફેલાવો પામશે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૯૦.

અમરદાદ મહિનો—આદર રોજ

અવસ્તા.

આથ્રે અહુરહે મઝદાઓ પુથ્રેતુશ તેમાઈ.

[યજ્ન૦ હા ૧., ફ૦ ૨.

ઉખ્શ્યો નપાત ઈઝ્યેનો યુથ્ય; પઈતિ જમ્યાઓ આતરે મઝદાઓ અહુરહ્યા, ઉખ્શ્યો નપાત ઉર્વાઝ્યા નાંમિસ્તહ્યા નેમઙ્હા નાઓ; મઝિસ્તાઈ યાઓંઘ્રહાંમ પઈતિ જમ્યાઓ.

[આતશ નીઆએશ, કં૦ ૨, ફ૦ ૨.

અર્થ.

(આતશની મારફતે હોરમજદને પહોંચનાર) માણસ પોતે એ શક્તિથી ઘણોજ ખુશહાલ રહે છે. અય હોરમજદના આતશ! એવા ઘણીજ ખુશહાલીવાળાની ખુશહાલીથી તથા ઘણોજ નામાંકિત બંદગી કરનારની બંદગીથી તું અમોને પહોંચ; કામોમાંનાં સૌથી મોટાં સહાસિક કામને માટે તું અમારો મદદગાર થા.

[ખાર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૧૭૭.

અમરદાદ મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યઓઝ્દાઓ મષ્યાઇ અઇપી જાંથેમ્ વહિસ્તા. હા યઓઝ્દાઓ...યા દએન માઝ્દયસ્નિશ, યો ક્ષ્‌વાંમ્ દએનાંમ્ યઓઝ્દાથ્‌તિ હુમતાઇસ્ચ હૂખ્તાઇસ્ચ હ્‌વર્સ્તાઇસ્ચ.

[વંદી૦, ૫રગ૦ ૧૦, ફ૦ ૧૮.

અર્થ.

પવિત્રાઈ માણસને માટે જન્મથીજ સૌથી સરસ ચીજ છે...તે પવિત્રાઈ આ માઝદયસ્ની દીન છે. કોઇબી શખ્સ પોતાનાં અંતઃકરણને નેક વિચાર. નેક વચન અને નેક કામથી પાક કરી શકેછે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૨૧૫.

અમરદાદ મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

વીસ્પાઓ -સ્તોઈ હુજીતયો યાઓ-જી આઓંઘૂહરે,
યાઓસ્ચા હેન્તી.
યાઓસ્ચા મજ્દા બવઇન્તી, થ્વહ્મી હીશ્ જ્ઓષે
આબખ્શો વૉ
વોહૂ ઉખ્ષ્યા મનંઘ્હા ખ્ષથ્રા અષાચા ઉશ્તા તનૂમ.
[ઇજ૦ હા. ૩૩, ક૦ ૧૦

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! જીંદગીની તમામ સુખી હાલતો, જે આગળ ભોગવવામાં આવતી હતી, જે હાલમાં ભોગવવામાં આવેછે, તથા જે હવે પછી ભોગવવામાં આવશે તે (મારા તરફની) તારી મોહબતમાં ખચીત તું મને બખ્શ! તથા નેક મનસ્ની, રાસ્તી, કુવત અને આબાદીથી મારાં તનને તું મજબૂત કર!

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૭૭—૭૮.

અમરદાદ મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

ગવોઇ વેરેઝ્યાતાંમ્ તાંમ્ ને ખરેથાઇ ફ્‌શુયો.

[ઇજ્‌૦ હા ૪૮, ફ૦ ૫.

હા‌-ઍ ને હુપોઇથ્યેમા, હા ને ઉતયૂઇતીમ્

દાત તેવીષીમ્, વંઘ્‌હેઉશ મનંઘ્‌હા એરેખ્ધે.

[ઇજ્‌૦ હા ૪૮, ફ૦ ૬.

અર્થ.

ગાય ગોસ્પંદોને માટે માણસે મહેનત કરવી જોઇયે, કારણકે તે આપણા ખોરાકને માટે વધારો કરનારાં છે; તે આપણી કીમતી મતા છે, તથા નેક નૈયતની મુરાદમાં તે આપણને કુવત અને જોર બખ્શે છે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૭૩—૧૭૪.

અમરદાદ મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

જદી ને મઝદા અહુરા!
 વંઘહેઉશ ફ્રદખ્શતા મનંઘહો.

[ઈજ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૧૭.

વોહૂ ખ્શથ્રા અષેમ્
 વચંઘહા ભ્યઓથનાચા હસ્ચિ,
ત્વોઈ મઝદા અહુરા!
 વાક્ષિસ્તો અંઘહઇતી અસ્તિશ.

[ઈજ૦ હા ૩૧, ફ૦ ૨૨

અર્થ.

અએ મહાજ્ઞાની સાહેબ! તારાં ભલાં મનની નિશાનીઓ અમને જાહેર કર.

[ગાથા બા મા઼ઈની, સ૦ ૪૬.

અએ હોરમઝદ! જે શખ્સ પોતાની નેક શક્તિથી, વિચારથી, તથા કામથી રાસ્તીને સંભાળેછે, તે શખ્સ તારે માટે ઘણોજ મદદગાર પુરૂષ ગણાય. [ગાથા બા મા઼ઈની, સ૦ ૫૦

અમરદાદ મહિનો—મોરા રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા યદા અએષાંમ્ કએના જમઇતી
અએનંઘ્નુહાંમ્,
અત્ મજ્દા તઈબ્યો ખ્શથ્રેમ્ વોહૂ મનંઘ્હા
વોઈ વીદાઇતી.

[ઇજ્ર૦, હા ૩૦, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જ્યારે ગુનેહગાર માણસો ઉપર શિક્ષા આવી પહોંચશે ત્યારેજ તેઓ તને ભલાં મનથી પાદશાહ તરીકે પીછાનશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૩૦

અમરદાદ મહિનો—દેપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

.....યેદ્યા હિથાઉશ ના સ્પેન્તો
અત હોઇ દામાંમ્ થ્વહ્મી આદાંમ્ અહુરા.

[ઇજ૦, હા ૪૮, ક૦ ૭.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! દુનિયાની ગિર્દશથી દુઃખ ખમતા તારા રાસ્ત માણસને બચાવવાને માટે તારી સૃષ્ટિમાં હું તેને આશ્રા આપીશ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૭૫.

અમરદાદ મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

અષૂંઙ્ ...રાપયેંઘ્રેઉ દ્રેગ્વન્તેમ્ સવગો આપવનેમ્

[ઈજ઼ા હા ૫૧, ફ૦ ૯.

તૂમ્ અકો વહિસ્તસ્યા મિથ્ર અહિ દંઘ્રુ-હુઅ્યો; તૂમ્ અકો વહિતસ્યા મિથ્ર અહિ મષ્યા-કએઇબ્યો; તૂમ્ આખ્તોઇશ અનાખ્તોઇસ્ચ

[મેહેર યશ્ત, ફ૦ ૨૯.

અર્થ.

અએ હોરમજ઼્દ! બંને દુનિયામાં પાપીને તું શિક્ષા કરેછે તથા નીતિવાનને તું સુખ આપેછે.

[ગાથા બા માઅ્નીની, સ૦ ૨૧૦.

અએ મેહર ઇજ઼દ, તું દેશોને માટે જેમ સખ્ત તેમ સૌથી સારો છે; અએ મેહર ઇજ઼દ, તું માણસોને માટે જેમ સખ્ત તેમ સૌથી સારો છે; અએ મેહેર ઇજ઼દ, દેશોની સુલેહ તથા કુસંપ ઉપર તું સત્તા ભોગવેછે.

[યશ્ત બા માઅ્નીની, સ૦ ૭૨.

અમરદાદ મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

દૂરાત હચ અહ્માત્ નમાનાત..... અઘાઓ દ્રથ્વેજ્જાઓ વોહદ્વાઓ ચેઇન્તિ, યેંઘહે નમાન્ય સ્રઓષો અષ્યો વેરેથ્રજ્જાઓ, થ્રાં ફ્રેદ્રો અસ્તિ પઇતિ-જ્જન્તો; નાંચ અષવ, ફ્રાયો-હુમતો, ફ્રાયો-હૂખ્તો, ફ્રાયો-હ્વૅર્સ્તો.

[સરોશ યશ્ત વડી, કરદો ૬.

અર્થ.

જેનાં ઘરમાં અશો, ફતેહમંદ અને તૂમ થયલો સરોશ ઇજદ માન પામેલો હોયછે, તથા જે ઘરમાં વધારે નેક મનસ્નીવાળો, વધારે નેક સખુન બોલનાર, તથા વધારે નેક કામ કરનાર અશો માણસ હોય છે, તે ઘરમાંથી દુષ્ટ, નાશ-કારક અડચણો દૂર જાયછે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૨૪૪.

અમરદાદ મહિનો—૨૨ને રોજ.

અવસ્તા.

અવ પધ અવ જસ્તે અવ ઉપિ દારયધ્વેમ્ મઝ્દયસ્ન જરથુસ્ત્રયો ! દાઇત્યનાંમ્ રથ્વ્યનાંમ્ વ્ર્ર્શ્તનાંમ્ સ્યઓથ્નનામ્ વેરેજ્યાઇ પઇરિ અધાઇત્યનાંમ્ અરથ્યનાંમ્ દુઝ્વર્શ્તનાંમ્ સ્યઓથ્નનાંમ્ વરેજ્યાઇ વેરેજયતાંમ્ચ ઇંધ વોહૂ વાંસ્ત્ર્ય ઉયમ્ન અનુયમ્નાઇશ દસ્ત.

[વીસ્પરદ, હા ૧૫, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ જરતોસ્તી માઝદયસ્નાનો ! લાયક, વક્તસરનાં, અને નેક કામો કરવાને માટે, પણ નાલાયક, કુવક્તનાં અને બદકામો નહિ કરવાને માટે, તમારા હાથ પગ તથા હુશિયારી ઉસ્તવાર રાખો. અહીં (આ દુનિયામાં) તમો સારો ઉદ્યમ કરો; તંગીમાં આવેલાંઓને તંગી વગરનાં કરો.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૦૯.

અમરદાદ મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

યેંઘ્હે તૂ મઝદા હદેમોઇ મીનશ અહુરા
તેંગ્ જબયા વંઘ્હેઉશ ઉખ્ધાઇશ મનંઘ્હો.

[હાઆ૦, હા ૪૬, ફ૦ ૧૪.

અર્થ.

અએ હોરમઝદ! જેઓને તેં (બેહસ્તની) મજલીસમાં બિરાજવાને લાયક ગણ્યાછે તેઓને મારી નેક મનસ્નીના કલામોથી હું યાદ કરૂંછું

[ગાથા બા માએની, ૧૫૫—૫૬

અમરદાદ મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

નોઈત્ એરેશ-વચાઓ સરેમ્ દદાંસ્ દ્રેગ્વાતા.

[ઈજા૦, હા ૪૯, ફ૦ ૯.

અહુરેમ્ મજ્દાંમ્ અપવનેમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે, હુધાઓંઘ્રેમ મજિસ્તેમ્ યજતેમ્ યિમ્ સેવિસ્તેમ્ ફ્રાદત્-ગએથેમ્, દાતારેમ્ વોહુનાંમ્ દામનાંમ્. [ઈજા૦, હા ૧૬, ફ૦ ૧.

અર્થ.

સાચું બોલનારે દુષ્ટ માણસની જોડે કોઇ પણ વાતની સરદારી લેવી નહિ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૮૭.

અશોઇનો સરદાર અશો હોરમજદ, કે જે સારાં ડહાપણવાળો અને સૌથી ચઢતે દરજ્જેનો ઇજદ છે, તથા જે ઘણોજ ફાયદો કરનાર, તથા ભલી પેદાયશોનો પેદા કરનાર છે, તેને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ઇજા૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૮૨—૩.

અમરદાદ મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

રેફેથ્રાઇ વોઉરૂ ચપાને દોઇથ્રીમોઈ યા -વે અખ્રિ
તા ખ્યથ્રબ્યા અહુરા યા વંધ્રહેંઉશ અખિશ મનંધ્રહો.

[ઈજ૦, હા ૩૨. ફ૦ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! મારી ખુશહાલીને માટે, તથા પુરતી રીતે દીનનો એલમ હાંસેલ કરૂવા માટે, ભલાં મનની તથા સાહેબીની જે આશીર્વાદ પામેલી બખ્શેશો છે તે તું ખચીત મને આપ.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૮૯.

અમરદાદ મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

અત્ વે યઓજ જ઼ેવીસ્ત્યેંગ્ ઉર્વતો
જ્યાઇંશ્ પેરેથૂશ્ વહ્મયા યૂષ્માકયા
મજ઼્દા અષા ઉગ્રેંગ્ વોહૂ મનંઘ્હા
યાઇશ્ અજ઼ાથા મહ્માઇ ખ્યાતા અવંઘ્હે.

[ઈજ઼ે૦, હા ૫૦, ફ઼૦ ૭.

અર્થ

અએ હોરમજ઼્દ! રાસ્તી તથા નેક મનસ્નીની મારફ઼તે તારી બકિતના ફ઼ાયદાકારક, મજ઼બૂત, તથા ઉસ્તવાર માર્ગો તરફ઼ પહોચીને હું તારી ઉપરજ મારૂં ચિત્ત લગાડું છું; એટલા માટે તું મારી રેહનુમાઇ કર અને મારો મદદગાર થા.

[ગાથા બા માઅનેની, સ૦ ૧૯૫—૯૬

અમરદાદ મહિનો— દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

દાઇદી અત્ નેરાંશ્ મજ્દા અહુરા, અપાઉનો અપ-ચિનંધ્રૂહો અઇધૂશ્ વાસ્ત્રૂયેંગ, દરેગાઇ ઇજ્જાઇ એજ્વઇતે હ્મ્મઇને, અંહ્મઇબ્યાચા અહ્મા રપ્નંધ્રૂહો અથા ખએતૂશ્, અથા વેરેજેના, અથા હખેમાં ખ્યાત્ યાઇશ અપવનો એરેષ્યા, ઇન્તેમ્ રાઈતી. [ઈજ૦, હા ૪૦, ફ૦ ૩—૪.

અર્થ.

અય હોરમજદ ! લાંબો વકત સુધી રહે તેવી આબાદીને માટે તથા સંગીન મિત્રાચારીને માટે અશોઈની ખાહેશ રાખનારા ચાલાક તથા મહેનતુ રાસ્ત માણસો અમોને તથા અમોને ખુશહાલ કરનારાઓને તું આપ. વળી અમારા ખેશીઓને, ધંધાદારીઓને તથા દોસ્તોને બી એજ પ્રમાણે થાઓ! અએ હોરમજદ, તારેથી અમો માંગિયે છિયે કે અમો રાસ્ત અને ખાલેસ થઇયે, તથા અમારી સખાવતની મારફતે તને પસંદ પડતા થઇયે.

(ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૯—૨૦.

અમરદાદ મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

દએન માઝદયસ્નિશ વીસ્પએઇબ્ય વંઘુહુ
વીસ્પએઇબ્ય અષો-ચિથ્રએઇબ્ય, હુઇથ્ય-દાતેમ્ અ
દાતેમ્ જરથુસ્ત્રિ.

[સરોશ યસ્ત હાદોખ્ત, કરદો ૧

અર્થ.

માઝદયસ્નની દીન તેમજ જરતોસ્તી કાયદે
તમામ ભલી ચીજોમાં, તમામ અશોઇનાં તોખમ
વાળી પેદાયશોમાં, સચાઇને ઘણોજ ટેકો આપ
નારાં છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૨૨

અમરદાદ મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

.... યા કેઘ્નોઈ વીદાત્
પઇથ્યએચા વારૂયએઇબ્યો અત્યા ખએતઓવે
અપાઉની અષત્રબ્યો, મનંઘ્હો વંઘ્હેઉશ ખેન્વત
હંઘ્હુશ. મે બેએત્ ઉશ
મઝ્દાઓ દદાત્ અહુરો દએનયાઇ વંઘ્હુયાઇ યવોઇ
વીસ્પાઇ આ.

[ઇજ૦, હા ૫૩, ફ૦ ૪.

અર્થ.

જે છોડી અશો રહીને પોતાના બાપ, પોતાના ખાવંદ, પોતાના નોકરો, તેમજ પોતાના ખેશીઓ અને રાસ્ત માણુસો તર્ફે વફાદાર રહેશે, તેની નેક નૈયતની મુરાદ પુરતી રીતે પાર પડશે, અને દાદાર હોરમજદ તેણીની સારી દિયાનતને લીધે તેને હમેશનું ગરોથમાન બેહસ્ત બખ્શશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૩૦.

અમરદાદ અહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા—પંચનાંમ અહ્મિ, પંચનાંમ નોઇત અહ્મિ:—હુમતહે અહ્મિ, દુશ્મતહે નોઇત્ અહ્મિ, હૂખ્તહે અહ્મિ, દુજાખ્તહે નોઇત્ અહ્મિ, હ્વર્સ્તહે અહ્મિ, દુજ્વર્સ્તહે નોઇત્ અહ્મિ, અઓષહે અહ્મિ, અસુસ્તોઇશ. નોઇત્ અહ્મિ, અષઓનો અહ્મિ, દ્રવતો નોઇત્ અહ્મિ. [ઈજ૦ હા ૧૦, ફ૦ ૧૬.

અર્થ—પાંચ બાબતો હું કબૂલ રાખું છું; પાંચ બાબતો હું કબૂલ રાખતો નથી:—૧—નેક વિચારને હું કબૂલ રાખું છું, બદ વિચારને હું કબૂલ રાખતો નથી. ૨—નેક સખુનને હું કબૂલ રાખું છું, બદ સખુનને હું કબૂલ રાખતો નથી. ૩—નેક કામને હું કબૂલ રાખું છું; બદ કામને હું કબૂલ રાખતો નથી. ૪—દીનની ફરમાનબરદારીને હું કબૂલ રાખું છું; નાફરમાનબરદારીને હું કબૂલ રાખતો નથી. ૫—અશો માણસોને હું પસંદ કરું છું; દુર્વંદને હું પસંદ કરતો નથી.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૬૮.

અમરદાદ મહિનો—આસ્માન-રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા વે મીઝદેમ્ અંધુહત્ અશ્વા મગવ્યા,
યવત્ આઝુશ ઝરઝદિસ્તો બૂનોઇ હ્પ્તયાઓ
પરચા ક્રઓયાંસ અઓરાચા યથ્થા મઇન્યુશ
દ્રેગ્વતો અનાંસત્ પરા.

[ઈજ૦, હા ૫૩, ફ૦૭.

અવસ્તા.

અએ જરતોસ્તીઓ ! તમારાં બાતેનનો સોજ, જેણે દિલનાં તળિયાં સુધી જડ ઘાલેલી છે તે, જ્યારે તદન બાહેર નિકળી જશે, તથા જ્યારે તમારા પાપી વિચારો તદન નાબુદ થઇ જશે, ત્યારેજ એ તમારાં મોટાં કામનો બદલો તમને મળશે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૨૩૪.

અમરદાદ મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

યત્ બા પઇતિ ક્રએસ્તેમ્ કારયેઇતિ... યવનાંમ્ચ વાસ્ત્રનાંમચ ઉર્વરનાંમ્ચ ખરેથ્યો બઇર્યેનાંમ યત્ વા અનાપેમ્ આઇ આપેમ્ નએઇતિ યત્ વા આપેમ્ આઇ અનાપેમ્ કેરેનએઇતિ.

[વંદી૦, પરગ૦ ૩, ક૦ ૪.

અર્થ

ખચીત જે જમીન ઉપર માણસ અનાજની તથા ઘાસ ચારાની તથા ખોરાક આપનારાં ઝાડપાનોની સારી પેઠે ખેતી કરે, તથા જે ધણી તદન પાણી વગરની જગાને પાણીવાળી કરે, અથવા તો ઘણી પાણીવાળી જમીનને પાણી વગરની કરે, તે જમીન ઘણીજ ખુશહાલ છે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૭૬.

અમરદાદ મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા—વીસ્પએચ વાચો મજ્દો ફ્રોખ્ત યજમઇદે, યોઇ હેન્તિ દુશ્મતેમ જઘ્નિસ્ત યોઇ હેન્તિ દુઝુખ્તેમ્ જઘ્નિસ્ત યોઇ હેન્તિ દુઝ્વર્સ્તેમ્ જઘ્નિસ્ત ...યોઇ અઇપિ કેરેન્તેન્તિ વીસ્પેમ્ દુશ્મતેમ્ યોઇ અઇપિ કેરેન્તેન્તિ વીસ્પેમ્ દુઝુખ્તેમ્ યોઇ અઇપિ કેરેન્તેન્તિ વીસ્પેમ્ દુઝ્વર્સ્તેમ્ .... વીસ્પનાંમ્ચ અએતએષાંમ્ વચાંમ્ ઓજસ્ચ વેરેથ્રેમ્ચ ખરેનસ્ચ જવરેચ યજમઇદે. [ઇજ૦, હા ૭૧, ફ૦ ૭—૮

અર્થ—હોરમજ્દના કહેલા તમામ કલામોને અમો વખાણિયે છિયે, કે જેઓ બદ વિચારને, બદ સખુનને, અને બદ કામને નાબુદ કરનારા છે; જે કલામો બદ વિચારનો, બદ સખુનનો અને બદ કામનો તદન નાશ કરનારા છે; ...... વળી જે કલામો બદ વિચારનો, બદ સખુનનો અને બદ કામનો જડમેળથી નાશ કરી નાખેછે. તે તમામ કલામો-ની ખુબી, ફતેહમંદી, ખોરહે તથા અસરકારક શકિતને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૭૩—૭૪

અમરદાદ મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

અત્ યે માના મરેખ્ષઇતે અન્યાથા અષાત્ મઝ્દા
વ્ંહુ દામોઇશ દ્રૂજો દ્રુનુશ તા દ્રુજ્દાઓ યોઇ હેન્તી.

[ઈજ્ન, હા ૫૧, ફ० ૧०.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જે માણુસ રાસ્તીના તરીકાથી ઉલટો જઇને મને નુકસાન કરવા માંગે છે તે પોતે જુઠાઇની પેદાયશનું બચું છે; એવા માણુસો ચંડાળ હોયછે.

[ગાથા બા માઅનીં, સ० ૨૧૦.

૧૫૧

શેહેરેવર મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

હ્વો જી અષા સ્પેન્તો ધરિષ્તેમ્ વીસ્પોઇબ્યો
હારો મઇન્યુ અહૂમ્બીશ ઉર્વંથો મઝ્દા.

[ઇજ૦ હા ૪૪, ફ. ૨.

અર્થ.

અએ મીનો હોરમજદ, ખચીત તું પોતે રાસ્તીથી આબાદી કરનાર, તથા અમો સઘળાઓથી ખરાબીને દૂર કરનાર, તેમજ બંને દુનિયામાં અમારો તું દોસ્ત છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૧૪.

શાહેરેવર મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

આ-માંમ આઇદૂમ્ વહિસ્તા આ ખએથ્યાચા
મજ્દા દરેપત્ય
અપા વોહૂ મનંઘ્હા યા સ્રુયે પરે મગાઉનો.

ઈજ઼૦ હા ૩૩, ક૦ ૭.

અર્થ.

અએ હોરમજ઼્દ! તું પોતે મારી આગળ આવ, અને ધર્મ ઉપર એતેકાદ રાખનારા માણસો નજદીક હું મારી રાસ્તી તથા નેક મનસ્નીને લીધે જાણીતો છું માટે મારા હકમાં જે કાંઇ સૌથી સરસ હોય તે તું મને શિખવ.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૭૪—૭૫.

શેહેરેવર મહિનો—અર્દીબેહસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

અસ્તા મન્તા પોઉરુયો, રઓચેબીશ રોઇથ્વેન ખાથ્રા,
હ્વો ખ્રથવા દાંમીશ, અષેમ યા દારાયત વહિસ્તેમ
મનો,
તા મઝદા મઇન્યૂ ઉખ્ષ્યો યે આ નૂરેમ્ચીત
અહુરા હામો.

[ઈજ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૭.

અર્થ.

અએ મીનો હોરમજદ! તું કેજે હમેશાં એકસરખો રહેનાર તથા સૌથી પહેલો વિચાર કરનાર છે, જેનો ચળકાટ આસ્માનની બેહદ રોશનીઓ સાથ મળી ગયોછે, જે પોતે પોતાની હરવેસ્પ આઘાહ અકલથી જગતનો પેદા કરનાર છે, અને જેનાથી રાસ્તીને તથા સર્વથી નેક મનસ્નીને ટેકો મળે છે,—તે તું, જેઓ રાસ્ત અને ઉત્તમ વીચાર ધરાવનારાઓ છે તેઓને આબાદ કરેછે. [ગાથા બા માઅની, સ૦ ૩૮

શેહેરેવર મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

આહૂ અત્ પઇતી અદાહૂ, મઝ્દા અહુરા, મઝ્દાંમ્ચા બૂઇરિચા કેરેઁવા, રાઇતી તોઇ ખ્ષપઇતી અષાત્ હચત્ અઇબી, હચત્ મીઝ્દેમ્ ગુવએચેમ્ ફ્રદદાથા હએનાઓ, મઝ્દા અહુરા! અએઆ હ્વાં ને દાઇદી, અષાઇચા અહુયે મનાપ્યાઇચા, તત્ અઓઆ યા તત્ ઉપા-જ્મ્યામા, તવચા હખ્મા આપ્ખ્યાચા વીસ્પાઇ યવે. [ઈજ૦ હા ૪૦, ફ૦ ૧—૨

અર્થ.

અએ હોરમજદ! આ પેદાયશોમાં મોટું ડહાપણુ તથા બરકત તું ઉત્પંન કર. અએ સાહેબ, તારી બખ્શેશથી મારા જેવા બીજા દીનદારોને જે બદલો તેં આપ્યો છે તેટલોજ બદલો, અય અકલના ખાવંદ! આ તથા બીનાઇ દુનિયાને માટે તું પોતે અમોનેબી આપ, કે જેથી કરીને હમેશ સુધી તારી તથા અશોઇની દોસ્તીને અમો પહોંચિયે.

(ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૯.

શહેરેવર મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

હુખ્શથ્રો ખ્શેન્તાંમ મા ને દુશ ખ્શથ્રા ખ્શેન્તા,
વઙ્‌હુયાઓ ચિસ્તોઇશ્ શ્યઓથનાઇશ્ આર્મઇતે.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૪૮, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અએ સંપૂર્ણ મનસ્ની! એવું કરજે કે ભલાં કહાપણનાં કામોથી સારા પાદશાહ અમારી ઉપર રાજ્ય ચલાવે, પણ બુરા પાદશાહ અમારી ઉપર રાજ્ય ચલાવે નહિ.

[ગાથા બા માઅની, સં૦ ૧૭૩.

શેહેરેવર મહિનો—ઓરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

યા રાઓંધ્‌હયેન સ્રવંધ્‌હા વહિસ્તાત્ ષ્યઓથનાત્ મરેતાનો,
અએઇબ્યો મજ્દાઓ અકા મ્રઓત્, યોઇ ગેઉશ મોરેન્દેન્ ઉર્વાખ્ષ-ઉખ્તી જ્યોતૂમ
યાઇશ ગેરેહ્મા અષાત્ વરતા કરપા ખ્ષથ્રેમ્ચા ઇષનામ્ દ્રુજેમ્.

[ઈજ૦, હા ૩૨, ક૦ ૧૨.

અર્થ.

જેઓ બુરી નસીહત દઇને માણસોને સૌથી સરસ કામ કરવાથી અટકાવે છે, જેઓ ગાયઢોર ધરાવનાર ખેડુતોની જીંદગીને ઠઠ્ઠા મશ્કરીમાં હલાક કરેછે, જેઓ રાસ્તી છોડીને લુચ્ચાઇથી મેળવેલા પૈસા પસંદ કરેછે, તથા જેઓ જરતોસ્તી દીનનાં ફરમાનો નાકબૂલ રાખનાર કર્પનને તથા જુઠાઇ એખ્તિયાર કરનારા દરૂજની સત્તાને ચલાનારા છે, તેઓને હોરમજદ શ્રાપ દેછે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૬૩.

શેહેરેવર મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ ઝ્ી મજદા વઇરીમ્ અસ્તવઇતે ઉસ્તાનાઇ દાતા
વંઘ્હેઉશ્ ષ્યઓથના મનંઘ્હો યોઇ ઝ્ી ગેઉશ
વેરેઝેને અજ્યાઓ
ખ્ષ્માકાંમ્ હુચિસ્તીમ્ અહુરા ખ્રતેઉશ અષા ફ્રાદો
વેરેઝેના.

[ઈજ૦ હા ૩૪, ક૦ ૧૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જેઓ આ ફરતી દુનિયામાં નેક મનસ્નીનાં કામો કરવામાં મશગુલ થયલાં છે, તથા જેઓ રાસ્તીની મારફતે અકલનાં કામોનો વધારો કરનારાં છે, તેઓની આ શરીરી ઝ્ીંદગીને તેં ખચીત તારૂં નેક ડહાપણ બખ્સ્યું છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૯૩—૯૪.

શેહેરેવર મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

યેઝી અથા સ્તા હઇથીમ્ મઝ્દા અપા વોહૂ મનંઘ્હા
અત તત્ મોઇ દખ્શ્તેમ્ દાતા અહ્યા અંઘ્હેઉશ
વીસ્પા મએથા
યથા યાઓ યજેમ્નસ્ચા ઉર્વાઇધ્યાઓ સ્તવસ્ અએની
પઇતી.

[ઇજ૦ હા ૩૪, ૬૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! અગરજો તું ખરેખર એ પ્રમાણે રાસ્તી અને નેક મનશ્નીનું અલંકારિક રૂપ છે તો આ દુનિયામાં મારી તમામ જીંદગી ગુજારવા બાબે મને એવી બશારત કર કે જેથી વધારે ભક્તિભાવથી તારી પરસ્તેશ કરનાર તથા તારી કીર્તિ ગાનાર તરીકે હું તારી નજદીક પહોચું.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૬.

શેહેરેવર મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ, આસ્તુ ખાથ્રેમ, આસ્તુ થ્રાથ્રતીમ, આસ્તુ જીતીમ, પોઉરુ ખાથ્રેમ, પોઉરુ થ્રાથ્રતીમ, પોઉરુ જીતીમ, મસ્તીમ સ્પાનો, ખ્વથ્રેમ હિજ્વાંમ ઉરુને ઉશિ, ખ્રતૂમ પસ્ચએત, મસિત મઝાઓન્તેમ અપધરિ આથ્રેમ નઇર્યાંમ પસ્ચએત, હાંમ વરેતીમ.

[ઈજ૦, હા ૬૨ ફ૦, ૪.

અર્થ

હોરમજદની તર્ફના અએ પાક કરનાર આતશ! શેતાબ સુખ, શેતાબ પોષણ, શેતાબ જીંદગી; પુરતું સુખ, પુરતું પોષણ, પુરતી તનદુરૂસ્તી; મોટાઈ, ડહાપણ, તેજ જબાન, જાનને માટે પ્રમાણમાં ઘટતી નહિ પણ વધતી જાય એવી હુશિયારી અને અક્કલ, અને ત્યાર પછી મર્દાન્ગીનું કુવત, એ સઘળું તું મને બખ્શ.

[ઇજરને બા માએની, સ૦ ૧૫૦.

શેહેરેવર મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

ના નો દાત તા એરેજ્રવાન......યથ હ્વઝ્દ વાચીમ્ નાષીમ, યથ વા સઓષ્યન્તો દખ્યુનાંમ્ સુયમ્ન વાચીમ્ બરેન્તે, બુયમ સઓષ્યન્તો, બુયમ વેરેથ્રાજનો, બુયમ અહુરહે મઝ્દાઓ ફ્રય વાજિશ્ત અસ્તય.

[ઈજ૦, હા૦ ૭૦, ફ૦ ૨-૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તે સત્યતા તું અમોને આપ............કે જેથી કરીને દીનના કલામોનો ફાયદો મેળવી તેનો ફેલાવો કરનારા તથા ફતેહમંદ ફાયદો કરનારા અમો થઇયે, અને નેક વિચાર વિચારનારા, નેક સખુન બોલનારા, તથા નેક કામ કરનારા રાસ્ત માણસોની માફક તું હોરમજદના પ્યારા તથા સૌથી ચાલાક કાસદો અમો બનિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૬૯—૭૦.

શેહેરેવર મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

આઅત યત્ હ્વરે ઉઝ્‌ઉખ્‌શ્યેઇતિ બ્વત્ ઝ્‌આંમ્ અહુર ધાતાંમ્ યઓઝ્‌દાથ્રેમ, આપેમ્ તચિન્તાંમ્ યઓઝ્‌દાથ્રેમ, આપેમ્ ખાંન્યાંમ યઓઝ્‌દાથ્રેમ, આપેમ્ ઝ્‌અયનાંમ્ યઓઝ્‌દાથ્રેમ, આપેમ્ અર્મએશ્તાંમ યઓઝ્‌દાથ્રેમ, બ્વત્ દાંમ્ અષવ યઓઝ્‌દાથ્રેમ, યાઓ હેન્તિ સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ: યેઘિ જી હ્વરે નોઇત્ ઉઝ્‌ઉખ્‌શ્યેઇતિ, અધ દએવ વીસ્પાઓ મરેન્ચિન્તિ, યાઓ હેન્તિ હપ્તો-કર્શ્વો હૂ. [ખોરશેદ નિયાએશ.

અર્થ—જ્યારે ખોરશેદ ઉગે છે ત્યારે હોરમજ્દ-ની પેદા કીધેલી જમીનને, વહેતાં પાણીને, ઝરાનાં પાણીને, દરિયાનાં પાણીને, સ્થિર પાણીને તથા સપેનામીનોની અશો પેદાયશને પાક બનાવવાનો તે સબબ થાય છે: કારણકે અગરજો ખોરશેદ નહિ ઉગે તો અહીં હફ્તકેશ્વર દુનિયામાં જે તમામ પેદાયશો છે તેઓનો દેવો નાશ કરે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૫૩—૫૪.

શેહેરેવર મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

યે અથાઉને વહિસ્તો, ખ્એતૂ વા અત વા વેરેજ્જેન્યે અઇર્યંમ્ના વા અહુરા વીદાંસ્ વા ૹવખ્ખંમ્રહા ગવોઇ અત વ્હો અખ્ઘા અંઘ્રહત વંઘ્રહેઉસ્યા વાસ્તે મનંઘ્હા.

[ઇજ૦ હા ૩૩, ક૦ ૩.

અર્થ.

જે કોઇ સદગુણી માણસ સાથ ઘણી સારી ચાલ ચલાવે છે—પછી તે તેનો કોઇ સગો, ધંધાદારી, કે તેનો તાબેદાર હોય—અને તે સદ-ગુણી માણસનાં ગાય ઢોરનો ચાલાકીથી સંભાળ રાખનારો બને છે, તે શખ્સ પોતે રાસ્તીનાં તથા નેક મનસ્નીનાં કામમાં મશઘુલ હોય છે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૭૦.

શેહેરેવર મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તાઓ તિશ્ત્ર્યે તઉર્વએઇતિ, વીવાઇતિ, હીથ્ જ્યંધ્રૂહત્ હચ વોઉરૂ-કષાત્. આઅત્ મએઘ ઉસ-ફ્રવાઓન્તે હુયાઈર્યાઝ્પો આપો બરેન્તીશ્, યા ફ્રે ઉર્વાઇતીશ્ અવાઓ પેરેથુ અઇપિ વીજસાઇ-તીશ્ અવો-ઉર્વઇતીશ્ હપ્ત કર્ષ્વાન્.

(તીર યશ્ત, ફ૦ ૪૦.

અર્થ.

તેસ્તર સેતારો તારારૂપી પરીઓને[1] તોડે છે, તથા વોરૂકશ દરિયામાંથી પવન ફુંકી તેઓને ઉરાડી દે છે. ત્યાર પછી સુકાળનાં વરસનાં ખોરાકી તથા ફળફળાદિ ઉત્પંન કરનારાં પાણીનાં વાદળાં ઉંચે એકઠાં થાય છે, જેમાંથી આબાદી કરનારાં તથા સુખાકારી લાવનારાં પુષ્કળ વરસાદનાં ઝાપટાં હફ્ત કેશ્વર જમીનમાં ચોતર્ફ ફેલાય છે. (ખેર૦ અવ૦ બા માઅ્નેની, સ૦ ૨૩૭.

1 ખરતા તારા–Asteroids, Leonids, વગેરે.

શેહરેવર મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

યેદાત્ મનો વહ્યો મઝ્દા અષ્યસ્ચા
હ્વૉ દએનાંમ્ ષ્યઓથનાચા વચંઘ્હાચા
અહ્યા જઓષેંગ્ ઉસ્તિશ્ વરેનેંગ્ હચઇતે
અહ્મી ખ્રતાઓ અપેમેમ્ નના અંઘ્હત્.

(ઇજ૦ હા, ૪૮, ફ૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જે શખ્સ પોતાની મનસ્નીને વધારે નેક અને વધારે પાક રાખે છે તે પોતે વચનથી તથા કામથી દીનનેબી તેવીજ વધારે નેક અને પાક રાખે છે; તેની ખાહેશ તેના એતેકાદ અને પ્રજા-ધર્મને અનુસરતી હોય છે; અને શેવટે તેનું રૂહ તારી સાથે એક થઇ જાય છે.

(ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૭૨—૭૩.

શેહેરેવર મહિનો—દેપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

અત્ તૂ મોઇ દાઇશ અષેમ્ હ્યત્ મા
જ઼ઓઝ઼ઓમી આર્મઇતી હચિમ્નો ઇત આરેમ.

[ઈજ઼૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તું મને રાસ્તી બખ્શ,
કારણ કે તે હું મારે માટે ખચીત માંગું છું, કે
જેથી સંપૂર્ણ મનસ્ની મુજબ બરાબર ચાલનારો
હું થઇ શકું.

[ગાથા બા માએની, ફ૦ ૧૦૬.

શોહેરેવર મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

માંજા ખ્યાથા વજદઘ્દ્રા અવેમીરા.

[ઇજા૦ હા ૪૯, ક૦ ૧૦.

ફ્રૂમાઓ પિતયો, ક્રજઇન્તિ અનપિતાઓ મએથન્યાઓ યાહ્વ મિથ્રો-દ્રુજો ષ્યેઇન્તિ હઇથીમ્ અષવજનસ્ય દ્રવન્તો.

[મેહેર યશ્ત ક૦ ૩૮.

અર્થ.

બદીના અંધકારમાં ગિરફ્તાર થયલી સત્તાનો નાશ થશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૮૮.

જે જગાઓમાં કોલ તોડનારા તથા અશો માણસને દુઃખ દેનારા બુરા શખ્સો ખરેખર રહે છે, તે મુકામો ધાસ્તી ભરેલાં હોય છે તથા તે ફર્જન્દથી આબાદ હોતાં નથી.

[યશ્ત બા માએની, સ૦ ૭૩.

શેહેરેવર મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

અઓશેમ અષીમ.........યજમઇદે, યો દરેઘઓસ્ચ દ્રીવયાઓસ્ચ અમવત ન્માનેમ હામ-તાસ્ત.

[સરોશ યશ્ત વડી, કરદો ૪.

અર્થ.

અશો સરોશ.....ને અમો વખાણિયે છિયે, કે જે મુફલેસ માણુસનાં તથા મુફલેસ બાયડીનાં મજબૂત બાંધેલાં ઘર સમાન છે.

[ફારદેહ અવસ્તા બા માઅેની, સ૦ ૨૪૨.

શેહેરેવર મહિનો—૨૪ને રોજ.

અવરતા.

યવત્ ઇસાઇ તવાચા યવત્ ખ્સાઇ અઓએ અષહ્યા.

[ઇજ્ન૦, હા ૨૮, ફ૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જ્યાં સુધી હું શક્તિ ધરાવું છું અને કુવત રાખું છું ત્યાં સુધી રાસ્તીની ખાહેશમાં રેહેવાને બીજાઓને હું શિખવીશ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૬.

શહેરેવર મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

જમ્યાંમ્ ઇથ આપઓનાંમ્ વંઘુહીશ સુરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો અષાઇશ્ બઓપજ્ઞ હુચિમ્નાઓ હેમ્ ફ્રથંઘ્રુહ દાનું દ્રાજંઘ્રુહ ઉંરે બેરેજંઘ્રુહ.

| ઈજ૦ હા ૬૦. ૬૦

અર્થ.

અશો લોકોનાં ભલાં, ગાલેબ, દુનિયાની આબાદી કરનારાં ફરોહરો, જમીનની પહોળાઇ જેટલા, નદીની લંબાઇ જેટલા, અને ખોરશેદની ઉંચાઇ જેટલા અશોઇનાં ઇલાજો પોતાની જોડે લઇને આ મુકામમાં આવો!

[ઈજ૦, તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૪૪.

શેહેરેવર મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

તા દ્રેગ્વતો મરેદઇતી દએના એરેજ્જુ ઉશ હઈથીમ.
યેહ્યા ઉર્વા ખ્રઓદઇતી ચિન્વતો પેરેતાઓ આકાઓ
ખાઇશ ષ્યઓથનાઇશ હિઝ્વશ્ચા અષાહ્યા નાં-
સ્વાઓ પથો.

(ઈજ૦ હા ૫૧, ક૦ ૧૩

અર્થ.

રાસ્ત માણુસનો દીનનો તરીકો શેવટે દુષ્ટ માણુસના તરીકાને બેશક કચડી નાખેછે, કે જે દુષ્ટ માણસનું રવાન જાણીતાં ચિન્વત પુલ ઉપરથી બેહસ્તના માર્ગ તર્ફ પહોંચવાને ઇચ્છેછે, પણ તેમ બની શકતું નથી તેથી પોતાના કીધેલાં બદ કામો અને બોલેલા બદ સખુનોને લીધે ઘણું કચવાય છે અને પસ્તાવો કરે છે.

(ગાથા બા માઅની, સ૦ ૨૧૪.

શેહેરેવર મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

કુદા અએમ વોહુચા મનો આશેમ્ચા અત મા આપા?
યુજેમ મઝદા ક્ષ્થ્રેતે મઝોઇ મગાઇ આ પઇતી-
જાનતા
આહુરા નૂ-નાઓ અવરે એશા રાતોઇશ યુસ્માવ-
તાંમ.

[યજ૦ હા ૨૯, ક. ૧૧.

અર્થ.

અએ હોરમઝદ! રાસ્તી, નેક વિચાર અને સત્તા મને ક્યારે મળશે? (મઝદયસ્ની જરતોસ્તી મઝહબના ફેલાવા માટેનાં) સવાસિક કામને માટે હવે અમોને તું પુરેપુરી મદદ આપ; કારણકે તું જેવા સાહેબની બખ્શેશનીજ અમોને જરૂર છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૨૨.

શેહેરેવર મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

તએચીત્ મા મોરેન્દેન્ જ્યોતૂમ્ યોઇ દ્રેગ્વતો
મજ્જિબાશ ચિકોઇતેરેશ,
અંગ્રુહીસ્યા અંગ્રુસ્યા અપયેઇતી રએપેનંઘ્રોહો
વએદેમ્,
યોઇ વહિસ્તાત્ અપાઉનો મઝદા રારેષ્યાંન
મનંઘ્રહો.

[ઇજા૦ હા ૩૨. ફ૦ ૧૧.

અર્થ.

અય સાહેબ! જેઓ બુરાઓને તેમના બાહેરના ભપકાને લીધે માન આપેછે, જેઓ પોતાના શેઠ અને શેઠાણીઓની દોલત દાબી બેસેછે, તથા જેઓ રાસ્ત માણસોનાં દિલમાં વસવસો ઉત્પંન કરી બુરા વિચારો પેદા કરેછે, તે શખ્સોજ ભલી જીંદગી ગુજારવા બાબેની મારી નેક રીતીઓને ખરાબ કરેછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૬૨.

શેહેરેવર મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

યેઅ્વત્ મઝ્દા અસુરતીમ્ અકેમ્યા મનો યઝાઇ
અપા,
ખ્એતેઉસ્યા તરેમઇતીમ્ વેરેઝેનખ્યાચા નઝ્દી-
સ્તાંમ્ દ્રુજેમ્,
અઇર્યમનસ્યા નદેન્તો ગેઉસ્યા વાસ્ત્રાત્, અચિ-
સ્તેમ્ મન્તૂમ્.

[ઈજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૪.

અર્થ

અએ હોરમજદ! નાફરમાનબરદારી તથા બદ મનસ્નીને તારી આગળથી બંદગીની મારફતે હું દૂર કરૂં; મારા ખેશીઓ સાથની મારી તુંદી, સાથે કામ કરનારાઓ સાથની મારી ઠગાઇ, તાબેદાર માણસો તર્ફનો મારો તિરસ્કાર, તથા ગાયઢોરના ઘાસચારા બાબેની મારી ઘણીજ બેદરકારી,—(એ સર્વને), અએ હોરમજદ! મારી બંદગીની મારફતે હું દૂર કરૂં, એવી તોફીક તું મને બખ્શ! [ગાથા બા માએની, સ૦ ૭૧–૭૨.

શેહેરેવર મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા અહ્માઇ વરેનાઇ મઝ્દા નિદાતેમ અએમ સ્રએશ્તાઈ તકઅએષાઇ રાષ્યેંધ્રૂહે દુમ્પૂ.

[ઈજ૦, હા ૪૯, ફ૦ ૩.

નોઇત હે અપરૂતવાને વંધુહીમ્ દએનાંમ્ માઝ્દયસ્નીનાંમ્ નોઇત અસ્તચ નોઇત ઉસ્તાનેમ્ચ નોઇત બોધસ્ચ વીઉર્વિસ્યાત.

[વંદીદાદ, પરગરદ ૧૯, ફ૦ ૭.

અર્થ.

અએ હોરમઝ્દ! દુનિયાનાં લોકોને ફાયદો કરવા માટે આ મારી દીનને સારૂં રાસ્તી મુકરર કીધેલી છે. [ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૮૨.

અગરજો મારાં હાડકાં, તથા જીવ, તથા બુદ્ધિ જુદાં પડે, તોપણ તે સર્વને ખાતર ભલી માઝ્દયસ્ની દીનને હું ધિક્કારૂં નહિ.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સફે૦ ૩૫.

શેહેરેવર મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

ગે માંથ્રા વાચેમ્ મજદા બરદતી
ઉર્વથો ચ્યાા નેમંઘ્હ્યા જરથુસ્ત્રો
દાતા ફ્રતેઉશ હિઝવો રઠ્ઠથીમ્ સ્તોઇ.
મઝ્યા રાઝેંગ વોહૂ સાહીત મનંઘ્હા.

[ઈઝદ, હા ૫૦, ફે૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! હું જરતોસ્ત,- કે જે ડાહાપણ શિખવનાર તથા મારી જબાનને હમેશાં સીધે માર્ગે ચલાવનાર છું. તે તે માણસનો દોસ્ત છું કે જે પવિત્ર માંથ્રવાણીને ખાલેસ દિલથી તથા તવાજેથી આચરે છે, તથા નેક મનસ્નીથી મારા ભેદો શિખવી શકે છે. [ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૯૫.

શેહેરેવર મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા

મઝ્દાઓ અકા ત્રઓત................
યા ખ્પથ્રા ગેરેહ્મોહ્ઈીષસત અચિસ્તહ્યા દેમાને મનંઘ્હો,
અંધ્રૂહેઉશ મરેખ્તારો અહ્યા, યએચા મઝ્દા જીગેરેઝત્ કામે,
થ્વહ્યો માંથ્રાનો દૂતેમ્ યેઇથ્ પાત્ દરેસાત્ અપહ્યા.

[ઈજા૦, હા ૩૨, ક૦ ૧૨-૧૩.

અર્થ

અએ હોરમઝ્દ! જે કોઈ સૌથી દુષ્ટ વિચારના તાબામાં રહીને પોતાની સત્તાની રૂએ હરામના પૈસા મેળવવાની તલબ કરેછે, તથા જેઓ આ દુનિયાની આબાદાનીની ખરાબી કરનારા છે, તથા જેઓ પોતાની મોરાદ મુજબ મળેલું હોવા છતાં અસંતોષી રહેછે, અને જેઓ તારી દીનના કલામોનો પેગામ પહોંચાડનારાઓને રાસ્તીની નજર આગળથી પાછા હટાવે છે તેઓને તું બુરા ગણે છે. [માથા બા માઝ્નની, સ૦ ૬૪.

શેહેરેવર મહિનો--આસમાન રોજ.

અવસ્તા.

રફેધ્રાઇ વોઉરૂચપાને દોઇપી
મોઇ યા -વે અબિફ્રા
તા ખ્શથ્રહ્યા આહુરા યા
વંઘ્રઉહેશ અષિશ્ મનંઘ્હો.

[ઇજ૦, હા ૩૩, ક૦ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! મારી ખુશહાલીને માટે, તથા પુરતી રીતે દીનનો એલમ હાંસેલ કરવાને માટે, ભલાં મનની તથા સાહેબીની જે આશીર્વાદ પામેલી બખ્શેશો છે તે ખચીત કરીને તું મને બખ્શ.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૮૦.

શેહેરેવર મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

યે —મોઇ અષાત હઇથીમ હચા વરેષઇતી
જરથુસ્ત્રાઇ, ઇત વસના ફ્રશોતેમેમ
અહ્માઇ મીઝદેમ હનેન્તે પરાહૂમ,
મને-વિસ્તાઇશ મત વીસ્પાઇશ ગાવા અઝ્;
તાચીત મોઇ સાંસ ત્વેમ મઝદા વએદિશ્તો.

[ઈજ૦, હા ૪૬ ફ૦ ૧૯.

અર્થ.

હું જરતોસ્તને માટે જે કોઇ જાહેર રીતે, રાસ્તીથી, તથા પોતાનાં ખરાં દિલની ખાહેશથી કામ કરશે, તે શખ્સને માટે આ ફરતી પૃથ્વી ઉપર તમામ ઇજતની દોલત સાથે વળી આવતી દુનિયાનું ઇનામ પણ દાદાર હોરમજદ લાયક ગણશે, એમ અએ સર્વજ્ઞ સાહેબ ! તેં મને શિખવ્યુંછે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૬૦.

શેહેરેવર મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

અએષો જી અરિત બએષેજનાંમ્ બએષેજગો
તેમો યત્ માંથ્રેમ્ સ્પેન્તેમ બએષજ્યો, યો નર્શ
આપ્યઓનો હચ ઉરૂથ્વાંન્ બએષજ્યાત .

[વંદી૦, પરગ૦ ૭. ક૦ ૪.

અર્થ.

વૈદોમાં સૌથી ઘણીજ તનદુરસ્તી આપનારો
વૈદ ખચીત તે છે કે જે પવિત્ર માંથ્રવાણી જાણીને
સારૂં કરેછે, કે જે વાણી અશો માણસને અંદર-
ખાનેથી તનદુરસ્તી આપેછે.

[વંદીદાદનો તરજુમો. સ૦ ૧૫૧.

શેહેરેવર મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

નિઝબયેમિ મેરેજુ પોઉર્વો ખ્શાતો યૂઇધીસ્તો.

[વંદી૦ પરગ૦ ૧૯, ક્ર. ૪૨.

અશ્ઘા મન્યેઉશ ત્વેમ્ અહી તા સ્પેન્તો
યે અષાઈ ગાંમ્ રાન્યોસ્કેરેતીમ્ હેમ્-તષત
અત્ હોઈ વાસ્ત્રાઇ રામાદાઓ આર્મઇતીમ્
યત હેમ્ વોહૂ મઝદા હેમે-ફ્રષ્ટા મનંધૂહા.

[ઇજ૦, હા ૪૭, ક્ર૦ ૩.

અર્થ.

પ્રાચિન વકતથી પોતાના ઠેરવેલા માર્ગ પ્રમાણે ફરનાર ઘણીજ ભપકાદાર આકાશ ગંગાને હું વખાણું છું. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ. ૩૨.

અએ હોરમઝ્દ ! આબાદી કરનાર મીનોનો પેદા કરનાર તું છે, કે જે રામસ્ની બખ્શનારે અમારા ફાયદાને માટે પોતાની હરવીસ્પ આગાહ અકલથી તથા સંપૂર્ણ મનશ્નીની મારફતે આ ખુશહાલી ઉત્પંન કરનારી જગતને બનાવી છે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૨૬૬.

મેહેર મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ:મોઇ વઓચા, અહુરા!
કે હ્વાપાઓ રઓચાઓસ્ચા દાત્ તેમાઓસ્ચા
કે હ્વાપાઓ ખ્વફ્નેમ્ચા દાત્ જએમાચા?
કે યા ઉષાઓ અરેમ-પિથ્વા ખ્શપાચા?
યાઓ મનોથ્રીશ ચજદાંગહ્વંન્તેમ અરેથહ્યા.

[ઈજ૦, હા ૪૪, ક૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજ઼દ! હું તને પુછું છું તેનો તું મને ખરો જવાબ દેજે. (અગરજો તેં નહિ તે બીજા) કયા કારીગરે રોશની તથા અંધારૂં બનાવ્યું? કયા કારીગરે ઉંઘ અને જાગૃતી સર્જી? કોણે સહવાર, બપોર અને રાત પેદા કીધી? કે જે દહાડાના ત્રણ ભાગ ધર્મગુરૂને તેની ફર્જ઼ બાબે યાદ આપેછે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૧૬-૧૭.

મેહર મહિનો—બહમન રોજ.

અવસ્તા.

અપાનો દરેગો-જ્યાઇતીમ્ આખ્પથ્રેમ વંઘુહેઉશ
મનંઘ્રહો
અપાત આ એરેઝૂશ પથો યએપૂ મઝદાઓ
અહુરો ષએતી.

[ઇજ૦, હા ૩૩. ફ૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! નેક મનસ્નીનાં રાજ્યમાં અમોને તું લાંબી જીંદગી હાંસેલ કરાવ, તથા રાસ્તીને લીધે નીતિના જે માર્ગોમાં તું રહેછે તે લઈ તું અમોને પહોંચાડ.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૭૨-૭૩.

મેહેર મહિનો—અર્દીબેહેસ્ત રોજ.

અવરતા—હઇથ્યો હ્અેષાઅેા ઘ્યત ઇસોયા દ્રેગ્વાઇતે
અત અપાઉિને રફેનો ખ્યેમ અઅેાજો ધ્રુવત.

[ઇજા૦, હા ૪૩, ફ૦ ૮.

વી દઅેષાઇશ અષાઇશ, અવં ધ્રુહ્હશ અનરેતાઇશ
અકો-દાખ્મીશ સરેમ ત્રુયે; હાતાંમ દ્રઅેાજિશ્તાઇશ,
હાતાંમ પઅેાપિશ્તાઇશ, હાતાંમ અવં ધ્રુહુ તેમાઇશ.

[ઈજા૦, હા ૧૨, ફ૦ ૪.

અર્થ-અએ હોરમજદ! હું એવું ઇચ્છું છું કે
દુષ્ટ માણસને માટે જાહેર રીતે એક જોરાવર દુસ્મન,
અને રાસ્ત માણસને માટે એક જબરો ખુશહાલી
આપનાર હું થાઉં! [ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦૪.

ખરાબ, બલાઇ વગરના, સીધે રસ્તે નહિ
ચાલનારા, તથા ખરાબ જાણનારા દેવો (બુરી
ખસ્લતના ઇનસાનો), જેઓ હયાતી ભોગવનારા-
ઓમાં ઘણાજ જુઠા, ઘણાજ બિગડેલા, ઘણાજ
બુરા છે તેઓની સરદારીને હું કબૂલ રાખતો નથી.

[ઈજા૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો. સ૦ ૭૬.

મેહેર મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

તત્ અત્ વહઈરીમહઇદે અહુરમઝ્દા અષા સ્રીરા હ્યત્ ઇ મહઇનિમદિચા વએચોઇમાચા વરેઝેમાચા, યા હાતાંમ્ બ્યઓથનનાંમ્ વહિસ્તા ખ્યાત્ ઉબોઇબ્યા અહુબ્યા

[ઈજ૦ હા ૩૫. ક૦ ૩.

અર્થ.

અએ અશો, સોહામણા હોરમજદ ! બંને દુનિયાને માટે હયાત માણસોનાં જે કામો સોથી સરસ હોય તેમને અમો પસંદ કરિયે છિયે, તે ઉપર અમારૂં મન લગાડિયે છિયે, અને તે પ્રમાણે અમો બોલિયે છિયે તથા કામ કરિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૦.

મેહેર મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ મોઇ વીચિદ્યાઇ વઓચા હ્યત્ મોઇ અષા
દાતા વહ્યો
વીદુયે વોહૂ મનંઘ્હા મેન્ચા દઇદ્યાઈ એહ્યા મા
એરેષિશ
તાચીત્ મઝદા અહુરો યા નોઈત્ વા અંઘ્હત
અંઘ્હઈતી વા.

[ઈજા૦ હા ૩૧ ક૦ ૫.

અર્થ.

અય હોરમજદ! રાસ્તીની અને દીનના કાયદાની બાબતમાં પસંદ કરવાનું મારે માટે જે વધારે નેક હોય તે તું મને કહે; કેમકે જે કાંઇ થશે યા નહિ થશે તે મારી નેક મનશ્નીને લીધે હું જો જાણું તો તેનો ફાયદો મને હાંસેલ થાય.

- [ગાથા બા માઅની, સ૦ ૩૭.

મેહેર મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા—કૌ મા-ના સ્રવાઓ મોરેન્દત......
......યસ્ચા દાથેંગ્ ફ્રેગ્વતો દદાત્
યસ્ચા વાસ્રા વીવાપત્ યસ્ચા વદરે વોઇજ઼દત્ અષાઉને.

[ઈજ઼૦, હા ૩૨, ફ૦ ૧૦.

યે મઇઝ્યા યઓશ અસ્રાઇ અસ્ચીત્ વહિસ્તા,
મઝ્યાઓ ઇશ્તોઇશ વોહૂ ચોઇષેમ્ મનંઘહા;
આસ્તેંગ્ અસ્રાઇ યે નાઓ આંસ્તાઇ દઇદીતા.

[ઈજ઼૦, હા ૪૬, ફ૦ ૮.

અર્થ—પેલો માના[1] કેજે દુષ્ટ માણસોને મદદ આપેછે, ખેતરોને વેરાન કરી નાખે છે, તથા અશો માણસને દુખ દે છે તે મારા દીનના કલામોને ઉંધા વાળે છે. [ગાથા બા માઍની, સ૦ ૬૧.

જે કોઇ હું જરતોશ્તની ખુશહાલીનું મૂળ છે તેને ઉત્તમ બખ્શેશ હાંસલ થશે, અને મારી ભલી મનશ્નીથી મને જે નિયામત મળશે તેનો સરસ હિસ્સો હું તેને ખચીત આપીશ. પણ જે કોઇ અમોને દુખ દેશે તેના ઉપર દુખ આવી પડશે.

[ગાથા બા માઍની, સ૦ ૧૫૯.

1 જરતોશ્તનો હરીફ.

મેહેર મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

હ્યત્ દએનાઓ વહિસ્તો યુજેન્ મીઝ્દે.

[ઈજ્ન૦ હા ૪૯, સ૦ ૯.

ગરોન્માનેમ અહુરહે ત્રાયઓનેમ્.

ગરોન્માનેમ્ નેરેયો અસ્તિ આપાવઓયો, નએચિશ દ્રવતાંમ્ અયેને પઇતિશ ગરોન્માનેમ્, રેવોહુ આપાયઓનેમ ચિશ્રેમ્ અહુરેમ્ મઝ્દાંમ્.

[અરદીબેહેશ્ત યશ્ત, ફ૦ ૩—૪.

અર્થ.

દીનદાર માણસો સૌથી સરસ બેહસ્તનું ઇનામ મેળવી એકસરખે દરજ્જે પહોંચેછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૮૭.

ગરોથમાન બેહસ્ત અશો માણસોને માટે છે. ગરોથમાન બેહસ્ત જે અશો લોકોનું મુકામ છે તે તર્ફ, યાને કુશાદગીથી જાહેર રીતે દાદાર હોરમજદ તર્ફ, બદ માણસોમાંનો કોઇથી જઇ શકતો નથી. [ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૧૯૨.

મેહેર મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

અહુરાઇ મજ્દાઇ વંઘૂહવે વોહૂ—મઇદે, વિસ્પા વોહૂ ચિનહ્મી, અષાઉને, રએવઇતે ખરેનંઘૂહઇતે યા જી ચીચા વહિસ્તા યેંઘૂહે ગાઉશ, યેંઘૂહે અષેમ, યેંઘૂહે રઓચાઓ, યેંઘૂહે રઓચેબીશ, રોઇથ્વેંન ખાથ્રા.

[ઇજ૦, હા ૧૨, ક૦ ૧.

અર્થ.

દુનિયાની તમામ વસ્તુઓ ભલા તથા ભલી દાનાઇવાળા રાસ્ત, ખજાના તથા ખોરહેવાળા હોરમજદને હું લાગુ પાડું છું; કારણકે જે કાંઇ સૌથી સરસ છે તે બધું તેનુંજ છે. આ દુનિયા, અશોઇ, આકાશની તમામ રોશનીઓ, તથા તે રોશનીઓમાંથી નિકળતો ચળકાટ, એ બધું તેનુંજ છે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૭૪—૭૫

મેહેર મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

પઇતિ-જમ્યાઓ આતરે મઝ્દાઓ અહુરહ્યા, ઉર્વાઝિશ્તહ્યા ઉર્વાઝ્યા નાંમિશ્તહ્યા નેમંધ્રૂહાનાઓ; મજિસ્તાઇ યાઓંધ્રૂહાંમ્ પઇતિ જમ્યાઓ.

[મોટી હોતન યશ્ત, ક૦ ૨.

અર્થ.

અએ હોરમજદના આતશ! ઘણી ખુશાહાલીવાળાની ખુશહાલીથી અને ઘણીજ નામાંકિત બંદગીથી તું અમોને પહોંચ; કામો-માંનાં સૌથી મોટાં કામો બજાવવા માટે તું અમોને પહોંચ.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૧૯૨.

મેહેર મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યત્ મીઝ્દેમ્ જરથુસ્ત્રો મગવબ્યો ચોઈસ્ત પરા ગરોદેમાને અહુરો મઝ્દાઓ જસત્ પોઉરુયો તા વે વોહૂ મનંઘૂહા અષાઇચા સવાઓશ્ ચિવીશી.

[ઇજા, હા ૫૧, ફ઼ા ૧૫.

અર્થ.

ગરોથમાન બેહસ્તનો જે બદલો જરતોસ્તે રાસ્ત દીનદારોને માટે પહેલાંથી મુકરર કીધોછે, અને જે ગરોથમાનમાં હોરમઝ્દ સૌથી પહેલાં દાખલ થયો છે, તે બેહસ્તનો બદલો તમારી નેક મનસ્નીની અને રાસ્તીને લીધે, અએ મઝ્દયસ્નની જરતોસ્તીઓ, તમોનેબી આશીર્વાદ સાથે આપવામાં આવશે.

[ગાથા બા માઅ્નેની, સા૦ ૨૧૫ ૧૬.

મેહેર મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

એરેજેજીશ્ અષા પોઉરૂપુ હ્વૂરે -પિષ્યસુ
આકારતેંગ્ મા નિષાંસ્યા દાથેમ્ દા હ્વૂા.

[ઇજા૦, હા૦ ૫૦, ફ૦ ૨.

અર્થ.

અશોઇથી ખાલેસ જીંદગી ગુજારનારા તથા ઇશ્વરી જ્ઞાનથી પ્રકાશિત થયલાઓ ખોરશેદના પુષ્કળ ચળકાટ (યાને ખોરશેદપાયા બેહસ્ત) માં જાયછે. અએ હોરમજદ ! મનેબી તેવી અશોઇની હાલતમાં લાવીને (ખોરશેદના ચળકાટની) બખ્શેશ તું આપ.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૯૨.

મેહેર મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

મઝ્દાઓ ખ્પથ્રા વરેઝ્ નાઓઘાત અહુરો
પસૂશ વીરેંગ અહ્માકેંગ ફ્રદથાઇ આ,
વંધૂહેઉશ અપા હઓજા થ્વાત આ મનંઘૂહો.

[ઈજ૦ હા ૪૫, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અમારા માણસો તથા ગાય ઢોરોને આબાદ કરવા સારૂ, તથા અમારાં ભલાં મનનાં સારાં ડહાપણ તેમજ અમારી રાસ્તીને લીધે, દાદાર હોરમઝ્દ પોતાની સત્તાની રૂએ અમને જોઇતું કુવત બખ્શો !

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૩૫.

મેહેર મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંધ્રુહન્તેમ યજમઇદે, યો વીસ્પાઇશ નએનિજ઼ઇતિ સિમાઑ અપય, વજ઼ેદ્રિશ ઉખ્ષ્યેઇતિ વિસ્પાઓ સેતાઑ દામાન્ બએષજ઼્યતિચ સેવિસ્તો. ....

[તીર યશ્ત, ફ૦ ૪૩.

અર્થ.

ચળકાટવાળા તથા નૂરમંદ તેસ્તર[1] સેતારાને અમો યાદ કરિયે છિયે, કે જે પાણીમાંની તમામ ધાસ્તીભરેલી ચીજોને સાફ કરી નાખેછે, ... તે બળવાન તથા ઘણોજ ફાયદો કરનાર તેસ્તર આ તમામ પેદાયશને આબાદ તથા સજીવન કરેછે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૨૩૮.

---

૧ Sirius તારો. સાંજે તેના ઉગવા માંડવા પછી મધ્ય એશિયામાં ચોમાસું બેસતું હતું.

મેહેર મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

હુદા વેસ્તા વહ્નંગ્ સેરઓષો રાદંધ્રુહો
યે વીચિનઓત્ દાથેમ્ચા અદાથેમ્ચા
દંઆ મન્તૂ આપા મજદાઓ અહુરો.

[ઈજ૦ હા ૪૬, ફ૦ ૧૭.

યએષાંમ્ નોઇત્ ઈસ્તાઇશ્ વાંસ્ દુજ્રવસ્તા,
તોઇ દએવેંગ્ દાંન્ યા દ્રેગ્વતો દએના.

[ઈજ૦ હા ૪૯; ફ૦ ૪.

અર્થ.

જે કોઇ ખરેખરી તાબેદારીથી ભક્તિ-રૂપી ભેટો દાદાર હોરમજદને હમેશાં નજર કરે છે, તથા ખરૂં ખોટું પીછાની શકે છે, તે ધણી ઉપર તે સાહેબ પોતાની સર્વજ્ઞાની અશોઇથી મોહબત રાખશે. [ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૫૮.

જેઓની વળાણ સારાં કામો તર્ફ નહિ પણ ખરાબ કામો તર્ફ હોયછે, તેઓ પોતાની દુરવંદી દીનને લીધે ખરાબ માણસોને ટેકો આપેછે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૮૩-૮૪.

મેહેર મહિનો—દપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

સ્વા ચીચીસ્વા, સ્પેનીસ્તા મઇન્યૂ મઝ્દા !
યઃ દાઓ અષા વંઘૂહેઉશ્ માયાઓ મનંઘૂહો
વીસ્પા અયારે દરેગો—જ્યાતોઇશ્ ઉર્વાદંઘૂહો.

[ઇજ્૦, હા ૪૩, ફ૦ ૨.

અર્થ.

અએ સોથી આબાદી કરનાર મીનો હોરમઝદ ! તું તારો જાહેર દેખાવ દે, અને અમારી રાસ્તીને લીધે અમારી જીંદગીના બધા દહાડા સુધી નેક મનસ્નીની દોલત તું અમોને પ્યારથી બક્ષ !

[ગાથા બા માએની, ફ૦ ૧૦૦.

મેહેર મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

આચનો જમ્યાત્ અવંધ્રૂહે, આચનો જમ્યાત્ રવંધ્રૂહે, આચનો જમ્યાત્ રફ્નંધ્રૂહે, આચનો જમ્યાત્ મઝ્દિકાઇ, આચનો જમ્યાત્ બએષજ્યાઇ, આચનો જમ્યાત વેરેથ્રઘ્નાઇ, આચનો જમ્યાત્ હવંધ્રેહાઇ, આચનો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઈવી-થૂરો........મિથ્રો !

[મેહેર નિયાએશ.

અર્થ.

જોરાવર, ગાલેબ મેહર ઈજદ અમારી મદદને માટે આવો ! અમારી ખુશહાલીને માટે આવો ! અમારી દયાને માટે આવો ! અમારી તનદુરૂસ્તીને માટે આવો ! અમારી ફતેહને માટે આવો ! અમારાં કુટુંબની વૃધ્ધિને માટે આવો ! અમારી પવિત્રાઇને માટે આવો !

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૬૬.

મેહેર મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

આ્ગા કત્ થ્વા દરેસાની.....સેરઓષેમ્ ?

[ઈજ૦ હા ૨૮, ફ૦ ૫.

ઉજીરેઘાઇ પરાહ્યત્ મોઈ આ-જિમત્
સેરઓષો અપી માંઝ-રયા હચિમ્નો
યા વે આપીશ રાનોઇબ્યો સવોઇ વીદાયાત્.

[ઈજ૦ હા ૪૩, ફ૦ ૧૨.

અર્થ.

અય રાસ્ત ! તારો પેગામ લાવનાર સરોશ-ને હું કયારે જોઇશ ?

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૭.

અએ હોરમજ્દ ! રાસ્તી મુજબ ચાલનારો સરોશ ભારી દબદબાથી મારી નજદીક તારો પેગામ લઇને આવે તે આગમજ પેગામ્બરીનાં કામને માટે હું તૈયાર થાઉં છું, જેથી કરીને દીનને ખાતર લડનારાઓને બદલા દાખલ તારા આશીર્વાદ હાંસેલ થાય.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૦૮.

મેહેર મહિનો—૨૨ને રોજ.

અવસ્તા.

આઅત્ પઓઇરીમ્ ફ્રઓમી નરેમ્ અષ-વનેમ્, યેજિ પઓઇરીમ્ ફ્રઓમી નરેમ્ અષ-વનેમ્, ઇમત્ રચ્ચો રજિશ્ત, ઇમત્ અમેષએ-સ્પેન્તઐઈબ્યો, યો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્, નઇર્યો-નામનાઓ તાઓ બૂજત્ નરેમ્ અષવનેમ્.

[ખોરદાદ યશ્ત, ક૦ ૩.

અર્થ.

સૌથી પહેલાં રાસ્ત માણુસને હું પસંદ કરૂં છું. રાસ્ત માણુસને હું એટલા માટે પસંદ કરૂં છું કે તેને સૌથી સાચો રસ્તો બજદ, અમશાસ્પંદો તથા મીનો યજદો બતાવે છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૨૦૪

મેહેર મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

તેમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષીશ નરાંમ્ચા નાઇરિ-નાંમ્ચા યજમઇદે.

[મોટી હપ્તન યશ્ત, ફ૦ ૩

અહે નર્શ અશઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, યો અરમો-ખ્ન્વાઓ નામ.

[હોરમજદ યશ્ત, ફ૦ ૩૦.

અર્થ.

તે (દાદાર હોરમજદ)ને અને અશો નર નારીઓનાં ફ્રરોહરોને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅેની સ૦ ૧૭૮

તે અશો માણસનાં ફ્રરોહરને અમો યાદ કરિયે છિયે, કે જે અરમોખન્વત[1] નામનો હતો.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅેની, સ૦ ૧૬૪.

---

1 આ નામને બદલે ગમે તે અશોનું વાપરવું.

મેહેર મહિનો—બેહેરામ રોજ.

અવસ્તા.

દ્રેગ્વોદેભ્યો દૅજીત્ -અરેતએઇભ્યો
અનાઇથ્ આ મનહીમ્ અહ્મ મેરે-ગેદ્દુયે.

[ઇજ૦, હા ૫૩ ફ૦ ૬

......અહ્મી મઝ્દા અનએષો;
......આ-ઇત્ અવએના અહુરા !

... ...

રફ્ફેઘ્રેમ ચગ્વાઓ યત્ ફ્યો ફ્યાઇ દદીત્.

[ઇજ૦, હા ૪૬, ફ૦ ૨.

અર્થ.

રાસ્તીની હાણી કરનારા બુરા માણસોની સંગતથી આવતા ભવની જીંદગી ખરાબ થાયછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૩૩.

અય હોરમજદ ! હું નામુરાદ થયો છું, ...આ મારી હાલત તર્ફે તું નેગાહ કર, અને જેમ એક દોસ્ત બીજા દોસ્તને આપી શકે તેમ તારેથી હું જે દિલાસો માંગું છું તે તું મને આપ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૪૩—૪૪.

મેહેર મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

યેવાઓ મજદા અહુરા! પઇરી-જસાઇ વોહૂ મનંઘહા.

[ઇજ૦, હા ૨૮, ફ૦ ૨.

તત્ ત્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા, અહુરા!
કથા અંઘહેઉશ વહિસ્તહ્યા પઓઉર્વીમ્
કાથે સૂઇધાઇ યે -ઇ પઇતિષાત્.

[ઇજ૦, હા ૪૪, ફ૦ ૨.

અર્થ.

ઓ મહાજ્ઞાની સાહેબ! ભલાં મનની મારફતે હું તારી નજદીક પહોચ્યું!

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૪.

અય હોરમજદ! જે તને હું પુછું તેનો તું ખરો જવાબ દેજે. સૌથી સરસ જીંદગીનું મૂળ શામાં છે? જે કોઇ આ તેમજ મીનોઇ એ બંને દુનિયાને કબૂલ રાખે તેને કેવી રીતે ફાયદો હાંસેલ થાય?

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૧૪.

મેહેર મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

કુથ્રા આરોઇથ્ર આપ્સે રતુથ્ર કુથ્ર મેરેઝદિકા
અખ્ખતત્ ?
કુથ્રા પસો ખ્યેન્ અષેમ? કુ સ્પેન્તા આર્મઇતીશ ?
કુથ્રા મને વહિસ્તેમ્ ? કુથ્રા થ્વા ખ્ષથ્રા મઝદાઓ ?

[ઇજ્ન૦ હા ૫૧, ફ૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! ભલાઇ કીધાથી તેનો બદલો કયાં મળેછે ? કેવાં કામો કીધાથી ગુનાહની માફી મળે ? રાસ્તી અને સંપૂર્ણ મનસ્નીજેવા સદગુણો કયો શખ્સ ધરાવેછે ? સૌથી સરસ મંનસ્ની શામાં છે ? તારી હકુમત કંઇ તર્ફે છે ?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૦૫—૬.૧

---

૧ અહીં તરજુમાને બદલે તેની શરેહ મેં પસંદ કીધીછે.

મેહેર મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

મજ્દાઇ અવત્ ખ્શથ્રેમ હ્યત્ હોઇ વોહૂ વખ્શત્ મનંહ્રહા,
યસ્તા મન્તા પોઉરૂયો, રઓચેબીશ રોઇથ્વેન્ ખ્શાથ્રા;
હો ખ્રથ્વા દાંમિશ, અષેમ્ યા દારયત્ વહિસ્તેમ્ મનો.

[ઈજ૦, હા ૩૧. ફ૦ ૬—૭.

અર્થ.

હોરમજદને માટે આ પાદશાહી તેની નેક મનશ્નીને લીધે આબાદ થઇ, કે જે સૌથી પહેલો વિચાર કરનાર છે; જેનો ચળકાટ આસ્માનની બેહદ રોશ્નીઓ સાથે મળી ગયો છે; જે પોતે પોતાની હરવેસ્પ આગાહ અકલથી તમામ ખલકતનો પેદા કરનાર છે, કે જે અકલથી તે રાસ્તી તથા ઉત્તમ વિચારને ટેકો આપેછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૩૭—૩૮.

મેહેર મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

તેમ્ ને સ્તઓતાઇશ્ નેમંઘ્રહો આ વીવરેશો,
નૂ -જીત્ ચષ્મઇની વ્યા દરેસેમ્
વંધ્રુહેઉશ્ મન્યેઉશ્ શ્યઓથનહ્યા ઉખ્ધખ્યાચા
વીદુશ્ અષા હોઇ વહ્વંગ્ દેમાને ગરો નિદામાં.

[ઇજ૦, હા ૪૫, ફ૦ ૭.

અર્થ.

બંદગીનાં ગાયનો મારફતે દાદાર હોરમજ્દની હું નિમકહલાલીથી ખિદમત કરૂંછું; કારણકે રાસ્તીની મારફતે દીનની બાબતોથી જાણીતો થઇને તે નેક વિચારના, નેક સખુનના, અને નેક કામના મહાજ્ઞાની સાહેબને હું હવે મારી નજરે નજર ખુલ્લી રીતે જોઉંછું. તેની કીર્તિનાં ગાયનો ગરોથમાન બેહસ્તમાં પણ અમો ગાઇશું.

[માણા બા માક્ષેની, સ૦ ૧૩૮.

મેહેર મહિનો—અરશીશંવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

યા વરેનો અસ જરથુસ્ત્રો, યા વરેનો કવા વીશ્તાસ્પો, યા વરેના ફ્રષઓસ્ત્ર જામાસ્પ, યા વરેનો કુરચીત સઓષ્યંતાંમ્ હઇથ્યા વરેઝામ અષઓનાંમ્ તાવરેનાચા તકએષાયા.

[ઇજ૦, હા ૧૨, ફ૦ ૭-

અર્થ.

જે તરીકા અને મજહબનો પેગામ્બર જરતોસ્ત હતો, જે તરીકા અને મજહબનો કએગુશ્તાસ્પ હતો, જે તરીકા અને મજહબના ફ્રશોસ્તર અને જામાસ્પ હતા, તથા જે તરીકા અને મજહબના અશો, રાસ્ત કામ કરનારા, અને દુનિયાને ફાયદો કરનારા સઓષ્યંતો હતા, તેજ તરીકા અને મજહબનો હું પણ છું.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૭૭

મેહેર મહિનો—આશતાદ રોજ.

અવસ્તા.

સ્તઓમા અષેમ્. [ખોરશેદ નિયાએશ
વહિસ્તેમ્ થ્વા વહિસ્તા! યેમ્
અષા વહિસ્તા હજઓષેમ્,
અહુરેમ્ યાસા વાઉનુશ્ નરોઇ
ફ્રશઓસ્ત્રાઇ મઝ્દ્યાચા;
ચ્યેઇબ્યસ્ચા ઇત્ રાઓંઘહ ઘ્હોઇ
વીસ્પાઇ યવે વંઘહેઉશ મનંઘહો.

અર્થ. [ઇજ્ઞ૦, હા ૨૮, ફ૦ ૮.

રાસ્તીને હુ વખાણુ છુ

[ખોર. અવ. બા માએની, સ૦ ૪૬.

હે સર્વોત્તમ! સૌથી સરસ પવિત્રાઇની મારફતે તું સૌથી ઉત્તમ દોસ્ત, કે જે તમામ પેદાયશોનો સાહેબ છે, તેને હું મારે પોતાને માટે તથા ફરશોસ્તર જેવા હિમતવાન નરને માટે પ્યારથી તલબ કરૂં છું, એવી મતલબથી કે તું અમોને ભલાં મનની બખ્શેશ હમેશ સુધી આપશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૯

મેહેર મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

તા વે ઉર્વાતા મરેન્તો
  અગુસ્તા વચાઓ સેંગ્હામહી,
અએઇબ્યો યોઇ ઉર્વાતાઇશ દ્રુજો
  અષહ્યા ગએથાઓ વીમેરેન્ચઇતે;
અત્ચીત્ અએઇબ્યો વહીસ્તા યોઇ
  જરજદાઓ અંઘુહેન્ મજદાઇ.

[ઈજશ્ન, હા ૩૧, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ ખાહેશમંદો! આ શિખામણના સખુનો, કેજે કદી નહિ સાંભળેલા એવા કલામો છે, તે તમોને અમો જાહેર કરિયે છિયે. જેઓ જુઠાઇની શિખવણીથી અશોઇના મુલુકોને ખરાબ કરેછે તેઓને માટે આ કલામો સારા છે, પણ જેઓ હોરમજદને માટે ફિદા થયલા છે તેઓને માટે તો એ શિખામણના કલામો ઉત્તમ છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૩૩-૩૪.

મેહેર મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

ત્વેમ્ મજદા અહુરા ફ્રે-મા
શીષંા થ્વહ્માત્ વઓચંઘ્હે
મન્યેઉશ્ હચા થ્વા અએઆઓંઘ્હા
યાઇશ્ આ અંઘ્હુશ પોઉરુયો બવત્

[ઈજ૦ હા ૨૮, ફ૦ ૧૧.

અવવઇત્ય બાંઝસ્ય ફ્રથસ્ય...યથ ઇમ્ જઓ.

[ઈજ૦ હા ૭૧, ફ૦ ૧૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! લોકોમાં જાહેર કરવા માટે તું પોતે તારાં મીનોઇ તખ્ત ઉપરથી તારે મહોડે મને શિખવ કે આ દુનિયા પહેલાં કેમ પેદા થઇ.

[ગાથા બા મામ્નેની, સ૦ ૧૨.

આ જમીન જેટલી પહોળી તેટલી લાંબી છે.[1]

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૭૬.

---

૧ આનો અર્થ જમીન ચોરસ છે એમ સમજવાનો નથી. અવસ્તાવાણીમાં બબજ આવ્યુ છે કે જમીન ફરતી અને ગોળ છે.

૨૦૯

મેહેર મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ

અવસ્તા.

અષેમ અષુઘ્યેમ્ યજમઇદે; અષેમ વીસ્પેમ્ માંથ્રેમ્ યજમઇદે; જરથુસ્ત્રેમ્ હધ માંથ્રેમ યજમઇદે.

[વીસ્પરદ, હા ૧૩, ક૦ ૧.

અર્થ.

સાચા કલામને પવિત્ર ગણીને અમો યાદ કરિયે છિયે; તમામ માંથ્રવાણીઓને પવિત્ર ગણીને અમો યાદ કરિયે છિયે; માંથ્રવાણીના બનાવનાર જરતોસ્તને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ઇજ તથા વીસ્પ૦નો તરજુમો, સ૦, ૨૦૭.

મેહેર મહિનો—અનરાન રોજ.

અત્રરતા—ઇથા આઅંત યજમઇદે અહુરેમ્ મજ્દાંમ્ યે ગાંમ્ચા અષેમ્ચા દાત્, અપસ્ચા દાત ઉર્વરાઓસ્ચા વંઘુહીશ, રઓચાઓસ્ચા દાત્ ઝુ-મીમ્ચા વીસ્પાચા વોહુ. અહ્યા ખ્ષથ્રાચા મજ્નાચા હ્વૃપંઘ્હાઇસ્ચા, તેમ્ અત્ અસ્નનાંમ્ પઉર્વતાતા યજમઇદે; યોઇ ગેઉશ હચા સ્યેઇન્તી. તેમ્ અત્ આહૂઇર્યો નામેની મજ્દા-વરા સ્પેન્તાતેમા યજ-મઇદે; તેમ્ અહ્માકાઇશ અજ્દિબીસ્ચા ઉસ્તાના-ઇસ્ચા યજમઇદે. [ઇજ૦ હા ૩૭, ફ૦ ૧૩.

અર્થ—દાદાર હોરમજદ, જેણે જાનવર તથા આનાજ પેદા કીધાં, તથા પાણી અને સારાં ઝાડપા-નો પેદા કીધાં, રોશનીઓ, અને જમીન તથા તમામ નિયામતો પેદા કીધી, તેને આ પ્રમાણે આ જગાએ અમો યાદ કરિયે છિયે. તે સાહેબની પાદશાહી, મો-ટાઇ અને ખુબીઓને લીધે સર્વથી શ્રેષ્ટ ઇજસ્નેથી અમો તેને આરાધિયે છિયે. સાહેબ, મહાજ્ઞાની અને ઘણોજ વૃદ્ધિ કરનાર એવાં નામોથી અમારાં શરીર તથા જાનથી અમો તેને આરાધિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૪—૧૫.

આવાં મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા, અહુરા!
કસ્ના જાંથા પતા અષહ્યા પોઉરૂયો?
કસ્ના ખેંગ્ સ્તરેમ્ચા દાત્ અદ્વાનેમ્?
કે યા માઓ ઉખ્ષ્યેઇતી નેરેફ્સઇતી થ્વત્?

[ઈજં૦, હા ૪૪, ફ૦ ૩.

અર્થ.

અય હોરમજદ! હું તને પુછું તેનો તું મને ખરો જવાબ દેજે કે—શરૂઆતમાં રાસ્તીનો પેદા કરનાર તથા પિતા (તું નહિ તો બીજો) કોણ? તારા સિવાય બીજા કોણે સુરજનો તથા સેતારાઓનો માર્ગ મુકરર કીધો? તારા સિવાય બીજો કોણ છે કે જેનાથી માહતાબ વધે છે તથા ઘટે છે?

[ગાથા બા માઅની, ફ૦ ૧૧૪—૧૫.

આવાં મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા,

અહુરા!.....

આખ્સો વંઘ્હેઉશ આપા ઇસ્તીમ મનંઘ્હો.

[ઈજા૦, હા ૪૬, ક૦ ૨

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા, અહુરા!
કુથા મજદા જરેમ્ ચરાની હચા ખ્ષ્મત્
આસ્કેતીમ્ ખ્ષ્માકાંમ્ હ્યત્યા મોઇ ખ્યાત્
વાખ્શ્ અએષો.

[ઇજા૦. હા ૪૪, ક૦ ૧૭.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! રાસ્તીની મારફતે ભલાં મનની દોલત મને શિખવ.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૪૪.

હે મહાજ્ઞાની! જે તને પુછું તેનો તું ખરો જવાબ દેજે. તારી તર્ફથી મોહબતનું આકર્ષણ મારી તર્ફ કેવી રીતે હું એંચું? તારી સંપૂર્ણતાને કેવી રીતે હું પહોંચું કે જેથી મારો સખુન મોરાદ પામેલો થાય?

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૨૭.

૨૧૩

આવાં મહિનો—અર્દીબેહસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

એરેષ્વા તૂ ઉખ્ધાઇશ મજદા જરથુસ્ત્રાઈ અઓ-
જોંધ્વત રફ્નો.
અશાઇશ્યાચા અહુરા યા દઇબિષ્વતો દ્વએષાઓ
તઉર્વયામા.

[ઈજ૦, હા ૨૮; ફ૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! સાચા સખુનોને લીધે જરતોસ્તને તથા અમો (તેની દીનવાળાઓ)ને ખચીત મોટી ખુશહાલી ઉપજે છે, કે જે સખુનોની બરકતથી દુષ્ટ માણસોની ખરાબીઓને અમો તોડિયે હિયે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૭—૮.

આવાં મહિના—શેહેરેવરં રોજ.

અવસ્તા.

દએના અષેમ્ સ્પેન્વત્, વોહૂ ખ્ષથ્રેમ્ મનંઘહા,
મજ્દા દદાત્ અહુરો, તેમ્ વંધુહીમ્, યાસા અષીમ્.

[છંજ૦, હા ૫૧, ક૦ ૨૧,

અર્થ.

દાદાર હોરમજ્દ અશો માણસને તેની દીનદારીને લીધે સુખ બખ્શનારી રાસ્તી તથા નેક નેંયતને લીધે સત્તા આપે છે. એ ભલી બખ્શેશ તે સાહેબ પાસેથી હું બી માંગું છું.

[ગાથા [redacted] માએનો, સ૦ ૨૨૧.

આવાં મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

ખેંગ-હરેસોઇ ખ્વશ્રોઇ ખ્યાવ્ આમંઇતિશ
અશીમ્ વ્યઓયનાઇશ વોહૂ દધ્દીત મનંઘ્રહા.

[ઈજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! આફતાબના જેવી તારી નૂરમંદ પાદશાહીમાં, સંપૂર્ણ મનસ્ની પોતાનું મુકામ કરો, તથા ભલાં મનની મારફતે માણસોનાં કામ મુજબ તેઓને આશીર્વાદ બખ્શો!

[ગાથા બા માઅેનીં, સ૦ ૧૧૨.

આવાં મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

અરેથા વોહુઅજ઼્ધાઇ કામહ્યા તેમ્ મોઇ દાતા
દરેગહ્યા યાઉશ યેમ્ વાઓ નએચીશ દારેસ્તહ્તે,
વહ્યેંઘાઓ સ્તોઇશ યા થ્વહ્મી ખ્શથ્રોઇ વાચી.

[ઈજ઼૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમજ઼્દ ! દુનિયાને પસંદ પડતી લાંબી જિંદગી, કે જે તારી પાદશાહીમાં જાણીતી છે, તેનો તે ભાગ તું મને બખ્શ, કેજે કોઇબી શખ્સે આજ સુધી એ પ્રમાણે તારી કનેથી મેળવ્યો નથી.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦૯.

આવાં મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

દાતા વે અમેરેતાઓસ્યા ઉતયૂઇતી હઉર્વ-
તાત્ દ્રઓનો.

[ઈજ૦, હા ૩૩, ક૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! મારાં રૂડાં કામોની ભેટ તરીકે આ દુનિયાનાં સુખની તથા પેલી દુનિયાની અમર્ગીની જાથુકની બખ્શેશ તું મને આપ.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૭૬.

આવાં મહિનો—હેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

મત્ વાઓ પદાઇશ્ યા ફ્રસ્રૂતા ઇજ્યાઓ
પઇરિ—જસાઇ મઝ્દા ઉસ્તાનઝસ્તો
અત્ વાઓ અષા અરેદ્રખ્યાચા નેમંઘ્હા
અત્ વાઓ વંઘ્હેઉશ મનંઘ્હો હુનરેતાતા.

[ઇજ૦, હા ૫૦, ફ૦ ૮.

અર્થ.

મારાં દિલના ઉભરાનાં કવિતા રૂપી ગાયનો જે પુરતી રીતે જણાયલાં છે તે ગાયનો સાથે આજેજીથી બંને હાથો ઉંચાં ધરીને, અએ હોરમજદ, તને હું પહોચુ ! રાસ્તીની મારફતે, તેમજ નેક મનશ્નીની ખુબીની મારફતે, અએ સાહેબ, તને અને તનેજ હું ખચીત પહોચું !

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૬.

આવાં મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા—આતર્શ્ વોહુ મજ્દાઓ અહુરહ્યા અહી, મઇન્યેઉશ વોહુ અહ્યા સ્પેનિસ્તો અહી.

[મોટી હપ્તન યશ્ત, કરદે ૨.

તા દાઓ સ્પેન્તા મઇન્યૂ મજ્દા અહુરા !
આથ્રા વંહુહાઉ વીદાઇતે રાનોઇબ્યા
આર્મતોઇશ દેબાંજ્રંહા અષાબ્યાચા
હા-ઝી પોઉરૂશ ઇષિન્તો વાઉ રાઇતે.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૪૭, ફ૦ ૬.

અર્થ—અએ આતશ! હોરમજદની તું એક નિશાન છે-તે મીનો સાહેબની સાથી વૃદ્ધિ કરનારી તું નિશાન છે. [ખોરદેહ અવસ્તા બા માએન, સ૦ ૧૯૨.

અએ આબાદી કરનાર અણુદીઠ હોરમજદ! આતશની મારફતે[1] ખરૂં ખોટું નકી કરનારા હરીફોનો વાજબી ઇનસાફ કરીને તેમની સંપૂર્ણ મનસ્ની અને રાસ્તી મુજબનો સારો માઠો બદલો તું આપેછે, અને તારો એ વાજબી ચુકાદો તે બંને ઉમેદવારોને પુરતી રીતે ખચીત પસંદ પડેછે. [ગાથા બા માએના, સ૦ ૧૬૮—૬૯.

---

૧ બળતી ચેહમાં ચાલીને યા તાવેલી ધાતુ દિલપર રેડીને.

આવાં મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યજાઇ આપેમ્ અર્દ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ પેરેથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજ્યાંમ્ વીદએવાંમ્ અહુરો-ત્કએષાંમ્...આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અપઓનીમ્ વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષ-ઓનીમ્, ખ્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

[ઇજ૦, હા ૬૫, ક૦ ૧.

અર્થ.

નિર્મળ, બહોળી વહેતી, તનદુરસ્તી આપ-નારી, બદીથી દૂર, હોરમજદના કાયદા મુજબ ચાલનારી,...જીંદગીનો, ટોળાનો, માલમિલ્કતનો વધારો કરનારી અશો, દુનિયાને અને દેશોને આબાદ કરનારી અશો અર્દ્વીસૂર નદીને હું વખાણું છું.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૫૪.

આવાં મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

ક્ક્ષધતિચ અપહે ગએથાઓ, ક્ક્ષધતિચ આપહે તનુયે, ક્ક્ષધતિચ હ્વરે યત અમેષેમ્ રએમ્ અઉર્વંત-અસ્પેમ્.

[ખોરશેદ નિયાયશ.

અત્યા તોઇ વએમ્ ખ્યામાં યોઇ ઇમ્ ફ્રેરષેમ્ કેરેનાઉન્ અહૂમ્.

[ઈજ૦, હા ૩૦, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અમર, નૂરમંદ, તેજ ઘોડાવાળો ખોરશેદ વૃદ્ધિ કરે છે—અશોઇની જેહાનની વૃદ્ધિ કરે છે, અશોઇનાં તનની વૃદ્ધિ કરે છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૫૨.

અએ સાહેબ! જેઓએ આ દુનિયાને આબાદ કીધી તેઓના જેવા અમોબી ખચીત થઇયે, એવું અમો ઇછિયે છિયે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૩૦.

આવાં મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

...વીસ્પાઓ આ-ખ્પથ્રોઇ યાઓ વોહૂ થ્રઓસ્તા
મનંધ્રહો

[ઇજ્જ૦, હા ૩૪, ફ૦ ૩.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ ! તારાં રાજ્યમાં તમામ જીવ જંતુઓ નેક મનસ્નીને લીધે રક્ષણ થયલાં છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૪.

આવાં મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઙુહન્તેમ યજમઇદે, યિમ્ રતૂમ્ પઇતિ-દએમ્ચ વીસ્પએપાંમ્ સ્તારાંમ્ ફ્રદથત્ અહુરો મઝ્દાઓ યથ નરાંમ્ જરથુસ્ત્રેમ્.

[તીર યસ્ત ફ૦ ૪૪

અર્થ.

ચળકાટવાળા તથા નૂરમંદ તેસ્તર સેતારાને અમો યાદ કરિયે છિયે. જેમ દાદાર હોરમજ્દે પેગામ્બર જરતોસ્તને માણુસોનો સરદાર તથા નેગેહબાની રાખનાર ઠેરવ્યો તેમ તેસ્તરને તમામ સેતારાઓના સરદાર તથા નેગેહબાન તરીકે મુકર્રર કીધો છે.

[ખોરદ૦ અવ૦ બા માઅની, સ૦ ૨૩૯.

આવાં મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

ફ્રો-મોઇ ફ્રવો ઇજદ્દુમ્ અરેથા તા યા વોહૂ પવાઇ
મનંઘહુ-
યસ્નેમ્ મઝદા ખ્શ્માવતો અત્ વા અષા સ્તા
ઓમ્યા વચાઓ.

[ઇજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! ધર્મ ઉપર એતેકાદ રાખવાની મૂળ મતલબ શી છે તે તું મને જણાવ, કે જેથી કરીને નેક નૈયતથી તારી આરાધના તેમજ તારી કીર્તિના સખુનો હું અંતઃકરણથી જારી રાખું.

[માષા બા માઓની, સ૦ ૭૫—૭૬.

આવાં મહિનો—દપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

ગૂસ્તા યે મન્તા અષેમ્ અહૂમ્બિશ વિદ્વાઓ, અહુરા !
એરેજુખ્વાઇ વચંઘ્રહાંમ ખ્ષયમ્નો હિજ્વો-વસો;
થ્વા આથ્રા સુખ્રા મજ્દા વંઘ્રહા ઉવીદાતા રાંનયાઓ.

[ઈજ૦. હા ૩૧, ક૦ ૧૯

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે વિદ્વાન બંને દુનિયાના ફાયદાને માટે રાસ્તીના સખુનો સાંભળે તથા તે ઉપર વિચાર કરે તે વિદ્વાન સાચા સખુનો ઉપર સાહેબી ભોગવનાર તથા પોતાની જબાનને તાબામાં રાખનાર હોયછે, તથા તારા રોશન આતશની મારફતે જીંદગીના ભલા સંસારમાં મશઘુલ થાયછે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૪૮.

આવાં મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

મિથ્રમ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે ......યો નોઇત્ કહ્માઇ મિથ્રો-દ્રુજામ્ મષ્યાનાંમ્ અઓજો દધાઇતિ, નોઇત્ જાવરે; યો નોઇત્ કહ્માઇ મિથ્રો-દ્રુજામ્ મષ્યાનાંમ્ ખરેનો દધાઇતિ, નોઇત્ મિજ્દેમ્.

[મેહેર યશ્ત, ક૦ ૬૧—૬૨.

અર્થ.

સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર મેહર ઇજદને અમો યાદ કરિયે છિયે......કેજે કોલ તોડનારાં માણુસોમાંનાં કોઇનેબી કુવત અથવા જોર આપતો નથી; કેજે વચન તોડનારાં માણુસોમાંના કોઇનેબી ખોરેહ અથવા બદલો આપતો નથી.

[યશ્ત બા માઅની, સ૦ ૯૩.

આવાં મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

નિઝબયોમ સ્રઓષેમ અષીમ્ હુરઓધેમ સ્નઇથિશ્ જસ્તયો કમેરેધે પઇતિ દએવનાંમ્

[વંદીદાદ, ફરગ૦ ૧૮. ક૦ ૧૫.

અર્થ.

અશો સરોશ ઇઝદ જે સારાં કદનો, તથા હાથમાં હથિયાર પકડીને દેવોનાં માથાંની ઉપર મારનારો છે, તેની હું તારીફ કરૂં છું.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૦૮.

આવાં મહિનો—રસ્ને રોજ.

અવસ્તા.

અત્ દાઓ બ્યઓથના મીઝદવાંન યાચા ઉખ્ધા
અકેમ અકાઇ વંઘુહીમ્ અષીમ્ વંઘૂહઓવે
દ્વા હુનરા દામોઈશ ઉર્વએસે અપેમે.

[ઈજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! પેદાયશના સૌથી શેવટના અંત સુધી તારી ઇનસાફવાળી રીતી મુજબ દુનિયાનાં લોકોને તેઓનાં કર્તુક તેમજ વચન પ્રમાણે તું બદલો આપશે, તે એવી રીતે કે ભલાને ભલા આશીર્વાદ અને બુરાને બુરા.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૦.

આવાં મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

આ હાતાંમ્ચ અંધુષાંમ્ચ જાતનાંમ્ચ અજાત-નાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ઈધ જસેન્તુ ફ્રવષયો, યોઇ હીશ્ બત્રે પઇત્યાપેમ્, નજ્દિસ્તમાત્ અપત્ હચ.

[અર્દિસુર નિયાએશઃ 'આ હાતાંમ્ચ'નો હા.

અર્થ.

જન્મ પામીને હાલ જીંદગી ગુજારતા તથાં આગળ થઇ ગયલા, અને હવે પછી જન્મ પામ-નારા અશો લોકોમાંના જેઓએ (અર્દ્વીસુરની) સૌથી નજદીકની નદીમાંથી તે પાણીઓને (ખેતીના આબાદીને માટે) આગળ વહેતાં કીધાં હોય, તેઓના ફરોહરો અહીં આવો!

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅની, સ૦ ૮૫.

આવાં મહિનો—બેહેરામ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઈ વઓચા, અહુરા!
કુથા દ્રુજેમ્ નીશ અહ્મત્ આ નીશ-નાષામા
તેંગ-આ અવા યોઇ અસ્રૂસ્તોઇશ પેરેનાઓંદ્યહો
નોઇત્ અષહ્યા આદીવ્યેઈન્તી હચેમ્ના
નોઇત્ ફ્રસયા વંઘ્હેઉશ ચાખ્નરે મનંઘ્હો.

[ઇજ૦, હા ૪૪, ફ૦ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમઝ્દ! જે હું તને પુછું તેનો તું મને ખરો જવાબ આપજે કે—દ્રુજોને, અને જેઓ દીનનાં ફરમાનો ઉપર મુળગું ધ્યાન આપનારા નથી તેઓને, તથા જેઓ રાસ્તીની પુઠે ચાલનારા થવાને રાજી નથી તેઓને, અને જેઓ નીતિના વધારામાં ખુશી થતા નથી તેઓને અમારી આગળથી અમો કેવી રીતે હટાવી કહાડયે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૨૩—૨૪.

આવાં મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

દાહદી આપા તાંમ્ અપીમ્ વંગ્રુહેઉશ આયસ્ત
મનંગ્રુહો.

[ઈજા, હા ૨૮, ફ૦ ૭.

અર્થ.

અએ રાસ્ત! તે આશીર્વાદ, કે જે ભલાં મનનું ફળ છે, તે તું મને બક્ષ!

[ગાથા બા માઈની, સ૦ ૮.

આવાં મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા અહુરા !

... ...

કે ઉઝ્જેમેમ્ ચોરેત બ્યાનયા પુથ્રેમ્ પિથ્રે !

[ઈજ્ન૦, હા ૪૪, ફ૦ ૭.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! હું તને પુછું તેનો તુ મને ખરો જવાબ દેજે કે...જો તે નહિ તો કોણે પોતાની દૂરઅંદેશીથી બાપને દીકરો પ્યારો કીધો ?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૮૮.

આવાં મહિનો—દપદીન રોજ.

અવસ્તા.

નિવએધયેમિ હંકારયેમિ દથુશો અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘુહતો. મજિસ્તહેચ, વહિસ્તહેચ, સ્રએસ્તહેચ, ખ્રઓજદિસ્તહેચ, ખ્રથ્વિસ્તહેચ, હુકેરેપ્તેમહેચ, આપાત અપનોતેમહેચ હુધાઓમનો વઓઉરૂ રફ્નંઘહો યો નો દધ યો તતશ યો તુથ્રુયે યો મઇન્યુશ સ્પેન્તોતેમો.

[ઇજ઼ા૦ હા ૧, ફ૦ ૧.

અર્થ.

નૂરમંદ, ખોરેહવાળા, સોથી ચઢતે દરજ્જેના, સર્વોત્તમ, સૌથી સોહામણા, ઘણીજ હિંમત આપનાર, ઘણાજ અકલમંદ, ઘણાજ સવાબકાર, તથા અશોઇમાં સૌથી ઉપર, ઘણાજ ડહાપણવાળા, અને બહોળી ખુશહાલી આપનાર દાદાર હોરમજદ, જેણે આપણને પેદા કીધાં, જેણે આપણને હસ્તીમાં આણ્યાં, જે આપણું રક્ષણ કર્યા જાયછે, તથા જે ઘણીજ વૃદ્ધિ કરનાર મીનો છે, તે સાહેબને હું ઇજન કરૂંછું અને આ મજલેસમાં આદરમાન આપું છું.

[ઇજશ્નને બા માઅ્નેની, સ૦ ૧.

આવાં મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

ચ્વોઇ દૂતાઓંધ્રહો આઓંધૂહામા; તેંગ દારયો યોઇ વાઓ દઇબિષેન્તી.

[ઈઝ૦ હા ૩૨. ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! અમો તારી દીનનો પેગામ પહોચાડનારા થઇયે તથા જેઓ તને આ `દેહ કરેછે તેઓને હટાવી કહાડનારા થઈયે, એવું અમો ઇછિયે છિયે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ પર.

આવાં મહિનો-અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

અશીમ્ રાસેન્તીમ્ દરેથ્રો વારેથ્મનેમ્ મીષાચિમ્ યો અશવિષાચિમ્ મીષાચિમ્ આક્રસવ્રહઇતીમ્ બરેન્તીમ્ વીસ્પાઓ બએષજાઓ અપાંમ્ચ ગવાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ચ તઉર્વયેઇન્તીમ્ વીસ્પાઓ ત્બએષાઓ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ અરેજ્યન્તામ્ અહ્માઇચ ન્માનાઇ અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો પતેએ.

[ઇજ૦, હા ૫૨ ફ૦ ૧—૨.

અર્થ.

અશીશવંઘ જે મદદે પહોંચનારી લાંબા વકત સુધી રક્ષણ કરનારી, નેક માણસની દોસ્ત, તેની જોડે પોતે ખુશીથી ચાલનારી તથા તેને શિખામણ આપનારી સાથી, પાણી, ગાય ઢોર, તથા ઝાડપાનને લગતા તમામ તનદુરસ્તીના ઉપાયો રાખનારી અને આ મારાં ઘરને તથા એ ઘરના હું ઘર ધણીને દુખ દેનારા દેવો તથા માણસોની ખરાબીઓને તોડનારી છે, તેને હું વખાણું છું.

[ઇજ૦ તથા ૧૨૫૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૨૪.

આવાં મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

અસ્તાતેમ્ ફ્રાદત્ ગએથાંમ્ વરેદત્ ગએથાંમ્ યજમઇદે.

[ઇજ૦ હા ૬, ફ૦ ૬.

મજ્દયસ્નો અહિ મજ્દયસ્નો જરથુસ્ત્રિશ ફ્રવરાને આસ્તૂ તસ્ચા, ફ્રવરે તસ્ચા. આસ્તુયે હુમતેમ્ મનો, આસ્તુયે હુખ્તેમ વચો, આસ્તુયે હ્વર્સ્તેમ્ શ્યઓથ્નેમ્. (ઇજ૦ હા ૧૨, ફ૦ ૮.

અર્થ.

દુનિયાની આબાદી કરનાર તથા દુનિયાની વૃદ્ધિ કરનાર આસ્તાદ ઇજદને અમો યાદ કરિયે છિયે. [ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૩૭

હું માજદયસ્ની છું; માજદયસ્ની જરતોસ્તી તરીકે દીનની વખાણુ કરનાર તથા તેની પર એકીન લાવનાર થવાને હું પસંદ કરૂં છું. નેક વિચારેલા વિચારને, નેક બોલેલા સખુનને, અને નેક કીધેલાં કામને હું વખાણું છું.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો. સ૦ ૭૭.

આવાં મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

સાદ્રા મોઇ સાંસ મષ્યએઇબ્યૂ જરથુશ્ત્ર દાઇતિશ
તત વેરેઝ્યેઇધ્યાઇ યત મોઇ વ્રઓતા વહિસ્તેમ
[ઇજ૦, હા ૪૩, ક૦ ૧૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે કાંઇ તેં શિખવ્યું છે તેનો આદમીઓમાં ફેલાવો કરવો જોકે મુશ્કેલ છે, તોપણ તેમ હું કરીશ; કારણ કે તેં જે કાંઇ મને કહ્યું છે તે સર્વોત્તમ છે.

[ગાથા બા માઇનની, સ૦ ૧૦૭

આવાં મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

દાતરે ! કત્ અસ્તિ દએનયાઓ માઝ્દયસ્નોઇશ ઉરૂથ્વરે ? ...... યત ઉદ્યેમ્ પઇતિ યોકસ્તિં.

[વંદીદાદ, પરગ૦ ૩, ક૦ ૩૦.

અર્થ.

અએ દાદાર ! માઝદયસ્નની દીનની વૃદ્ધિ શી છે ? ...... સારી પેઠે અનાજની ખેતી.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૩.

આવાં મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઇ વઓચા અહુરા !
કે વેરેથ્રેમ્-જા થ્વા પોઇ સેંઘા યોઇ હેન્તી ?

[ઈજ૦, હા ૪૪, ક૦ ૧૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે હું તને પુછું તેનો તું મને ખરો જવાબ આપજે, કે—તારા કલામ કે જે પાસ્બાની કરનારા છે તેમની બરકતથી કયો શખ્સ દુશ્મનને મારનાર છે ?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૨૬.

આવાં મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

તા થ્વા પેરેસા અહુરા ! યા જી આઇતી જેન્ઘતિચા,
ચાઓ ઇષુદો દદેન્તે દાથ્રનાંમ્ હચા આષાઉનો,
ચાઓસ્ચા મઝદા દ્રેગ્વોદેભ્યો યથાતાઓ અંઘ્હેનૂ
હેન્કેરેતા હ્યત્:

[ઈજ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૧૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે કાંઇ હમણા બનેછે અને હવે પછી બનશે તે બાબે, તથા અશો માણુંસને સારાં કામોનો જે બદલો આપવામાં આવેછે અને પાંપી માણુસોને માટે જે શેવટ મુકરર કીધેલું છે તે બાબે, હું તને પુછું છું તે તું મને કેહે.

[ગાથા બા મા‌એની, સ૦ ૪૪.

આદર મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ. મોઇ વઓચા, અહુરા !
કસ્ના દેરેતા ઝામ્ચા અદે નબાઓસ્ચા
અવપસ્તોઇશ ? કે અપો ઉર્વરાઓસ્ચા ?
કે વાતાઇ દ્વાન્મઇબ્યસ્ચા યઓગેત્ આસૂ ?
કસ્ના વંઘ્રુહેઉશ મઝ્દા દાંમિશ મનંધ્હો ?

[ઇજ૦, હા ૪૪, ક૦ ૪.

અર્થ

અએ હોરમજ્દ ! હું તને પુછું તેનો તું મને ખરો જવાબ આપજે કે—ઝમીન તથા આસ્માનને નીચે પડી જવાથી તું સિવાય બીજો કોણ ટેકાવી રાખનાર છે ? પાણી તથા ઓરવરો તેં નહિ તો બીજા કોણે બનાવ્યાં ? પવન તથા વાદળાંને તું વિના બીજા કોણે ઝડપ બખ્શી ? તું નહિ તો બીજો કોણ, અએ હોરમજદ ! ભલાં મનનો પેદા કરનાર છે ?

[ગાથા બા મ. એની, સ૦ ૧૨૫—૧૬.

આદર મહિનો--બહમન રોજ.

અવસ્તા.

મા શ્યાંમ્ વહિસ્તનાંમ્ અષ્ઠવિથ્યો ખ્રુયત હુમતહેચ મનંધ્રુહો હૂખ્તહેચ વચંધ્રુહો હ્વર્સ્તહેચ સ્યઓથ્નહે. શ્યાંમ્ હચિસ્તનાંમ્ અષ્ઠવિથ્યો ખ્રુયત દુશ્મતહેચ મનંધ્રુહો દુજ્ઝૂખ્તહેચ વચંધ્રુહો દુજ-વર્સ્તહેચ સ્યઓથ્નહે.

[વંદી૦. પરગ૦ ૧૮, ફ૦ ૨૫.

અર્થ

સૌથી સરસ ત્રણ ચીજ છે:—સારો વિચારેલો વિચાર, સારો બોલેલો બોલ, સારૂં કીધેલું કામ. એ ત્રણથી તમે દૂર થતા ના.

સૌથી ખરાબ ત્રણ ચીજ છે:—ખરાબ વિચારેલો વિચાર, ખરાબ બોલેલો બોલ, ખરાબ કીધેલું કામ. એ ત્રણથી તમે દૂર, રહેજો.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૨૮૭.

આદર મહિનો—અર્દીબેહસ્ત રોજ.

આવસ્તા.

યે સ્પિતામેમ્ જરથુસ્ત્રેમ્ રાવંહ્‌હા
મરેતએબ્‌ય્ખ્‌નાઉશ ર્ક્ષ્વાં -ના ફ્રેરઆઇથ્યાઇ એરેઝ્વો
આત્ હ્વાઇ મઝ્દાઓ અહૂમ્ દદાત્ અહુરો
અહ્માઇ ગએથાઓ વોહૂ ફ્રાદત્ મનંહ્‌હા
તેમ્ વે આથ્રા મેહ્મઇદી હૂશ-હખાઇમ.

[ઈજ઼્ન, હા ૪૬, ક઼૦ ૧૩-

અર્થ

અય રાસ્ત! માણુસોમાંના તે માણસને અમો તારો ખરો દોસ્ત ગણિયે છિયે, કે જે સ્પેતમાન જરતોસ્તને મેહરબાનીથી ખુશહાલ કરશે; તે માણસ પોતે દીનનાં ફરમાનો જાહેર કરવાને લાયક થશે; તે માણસને દાદાર હોરમજ઼્દ બેહસ્ત બખ્શશે, તથા તેની નેક મનશ્નીને લીધે તેનાં બચાં છોકરાં તથા પશુ ઢોરોને આબાદ કરશે.

[ગાથા બા માઇ.ની સ૦ ૧૫૪—૧૫.

આદર મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

ધ્વાં થ્વા ખ્પયાંસ અએષેમ ધાત એમવન્તેમ.

[યજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧૦.

સીષા-નાઓ અષા પથો વંઘ્હેઉશ ખએતેંગ મનંઘ્હો.

[ઈજ૦, હા ૩૪, ફ૦ ૧૨.

અર્થ

અએ હોરમજદ! તારી કુમકને લીધે કોઈભી રાજકર્તા પોતાનું ધારેલું મહાભારત કામ ટેકાવી રાખી શકે છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦૬.

અએ મહાજ્ઞાની! રાસ્તીની મારફતે ભલાં મનના ખાસ માર્ગો તું અમોને શિખવ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૯૨.

આદર મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ–મોઇ વઓચા, અહુરા!
કે બેરેખ્ધાંમ્ તાસ્ત ખ્શથ્રા મત્ આર્મઇતીમ્?

[ઈજા, હા ૪૪, ફ૦ ૭.

અર્થ

અએ હોરમજદ! હું તને પુછું તેનો તું મંને રાસ્ત ઉત્તર દેજે, કે—પસંદ પડતી સંપૂર્ણ મનસ્નીને અગરજો તેં નહિ તો કોણે તેના બુલંદ દરજ્જા સાથે બનાવી?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૧૮.

આદર મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

યે આયત્ અપવનેમ્ દિવમ્નેમ્ હોઇ અપરેમ્ ખ્પયો દરેગેમ્ આયૂ તેમંધ્હ્વો દુશ્ ખરેથેમ્ અવએતાસ વચો.

[ઈજ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૨૦.

અર્થ

જે કોઈ અશો માણસને ઠગે તેનું મકાન પાછલથી લાંબા વકત સુધીના અંધકારમાં થાય છે; તેનો ખોરાક અને તેનો પોશાક શોકકારક હોય છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૪૯.

આદર મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

વંધહુચ વંઘહુયાઓસ્ચ આફ્રીનામિ વીસ્પયાઓ અપઓનો સ્તોઇશ હઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બૂષ્યાંઇથ્યાઇચ.

[ઈજ૦, હા પર, ફ૦ ૧.

અર્થ

અશો હોરમજદની તમામ પેદાયશના નેક મર્દાં તથા નેક ઓરતો જેઓ હમણા છે, જેઓ આગળ થઈ ગયાં, અને જેઓ હવે પછી થશે, તેઓને હું વખાણું છું.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૨૪.

આંદર મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

નેમહી સ્કયામા અહુર મજદા, નેમહી ઉસેમહી, નેમંઘહે વીસામહદે, નેમંઘહે આવએદયા મહદે, ગએથાઓસ્યા તન્વસ્યા.

[ઇજ૦, હા ૫૮, ફ૦ ૩.

અર્થ

અએ હોરમજદ! બંદગી કરવામાં અમો મોજ લઇયે છિયે; બંદગીનો અમો શોક રાખિયે છિયે; બંદગીમાં અમો મશઘુલ થઇયે છિયે; બંદગીને ખાતર અમારાં તન તથા માલમતા અમો અર્પણ કરિયે છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪૦.

આદર મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

અત તોઈ આતરેમ અહુરા અઓજોંઘ્નવ્ન્તેમ
આ‍ા ઉસેમહી
અસીસ્તેમ અેમવન્તેમ સ્તોઇ-રપેન્તેમ ચિથ્રા-
અવંઘ્નહેમ
અત મઝ્દા દબ્ઇશ્યન્તે જસ્તા-ઇસ્તાઈસ દેરેસ્તા
અઅેનંઘ્નહેમ.

[ઈજ૦ હા ૩૪, ફ૦ ૪.

અર્થ.

અય હોરમજદ! અમો તારા જોરાવર, સૌથી તેજીવાળા, હિમત આપનાર, હમેશાં ખુશી કરનાર, ઘણી રીતે મદદ કરનાર આતશને અશોઇની મારફતે પસંદ કરિયે છિયે. અય સાહેબ! આતશ પોતાનાં પુરતાં કુવતે કરીને દુસ્મની તથા કીનો રાખનાર શખ્સને સખ્ત શિક્ષા કરનારો છે. [ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૮૪—૮૫.

આદર મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

નેમંગ્હે આ યથા નેમે ખ્શ્માવતો
મઝ્દા ફ્રયાઇ થ્વાવાંસ સખ્યાત્ મવઇતે
અત્ ને અષા ફ્રયા દઝ્‌દાઈ હાકુરેના,
યથા -ને આ વાહૂ ઝિમત મનંગ્હા.

[ઈજ૦, હા, ૪૪ ફ૦ ૧.

અર્થ.

અય હોરમજદ! જ્યારે તું જેવા સાહેબની બંદગીની જરૂર છે ત્યારે તારા જેવો એક દોસ્ત મારા જેવા એક દોસ્તને હર વક્તે મદદગાર થઈ પડવા માટે તે બંદગી બાબે શિખવે તો સારૂં, કે જે નેમાજની બરકતથી તારો પેગામ લાવનાર સરોશ ભલાં મનથી તારી મદદની બશારત દેવા માટે અમારી નજદીક આવે.

[ગાથા બા માએની, સફે ૧૧૩.

આદર મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

આઅત યત હ્વરે રએખ્શનિ તાપયેઇતિ, આઅત યત હ્વરે-રઓચો તાપયેઇતિ, હિસ્તેન્તિ મઇન્યવાઓંઘ્નહો યજતાઓંઘ્નહો સતેમ્ચ હજ઼ંગ્રેમ્ચ તત ખરેનોં હાંમ્બારયેઇન્તિ, તત ખરેનો નિપારયેઇન્તિ, તત ખરેનો બખ્શેન્તિ, જામ પઇતિ અહુરધાતાંમ.

[ખોરશેદ નિયાએશ.

અર્થ.

જ્યારે ખોરશેદની રોશની તપેછે, જ્યારે ખોરશેદની રોશની પ્રકાશે છે, ત્યારે સેંકડો તથા હજારો મીનો ઇજદો ઉભા રહેછે, તે રોશનીને એકઠી કરેછે, તે રોશનીને નીચે મોકલેછે, અને તેને હોરમજદની જમીન ઉપર વહેંચી નાખેછે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૫૨.

આદર મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

યત્ ને મજ્દા પઓઉર્વીમ્ ગએથાઓસ્ચા તષો
દએનાઓસ્ચા,
સ્ચા મનંહ્હા ખ્રતૂસ્ચા યત્ અસ્તવન્તેમ્ દદાઓ
ઉશ્તનેમ્,
યત બ્યઓથનાચા સેંઘ્હાંસ્ચા, યથ્રા વરેનેંગ-
વસાઓ દાયતે.

[યજ્૦ હા. ૩૧, ફ૦ ૧૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જ્યારે પહેલાં તેં તારી વિચાર શક્તિથી તમામ જાનદાર ચીજો તથા તેઓને માટેના કાયદા બનાવ્યા, ત્યારે અમોને તેં હાડમંદ જીંદગી તથા અકલ બખ્શી, અને કામ કરવાની શક્તિ તથા ધર્મનાં ફરમાનો આપ્યાં, એવી નેમથી કે જેઓ તર્ફે અમારી ખાહેશ તથા પસંદગી હોય તે પાર પાડવામાં આવે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૪૧.

આદર મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રિમ્ સ્તારેમ્ રએવ-તેમ્ ખરેનંઘુહન્તેમ્ યજમઇદે, યહ્માઈ હજંઘેમ્ યઓખ્પતિનાંમ્ ફ્રદથત અહુરો મજદાઓ અફ્રથ ચિથ્રએબ્વ સેવિ-સ્તાઇ.

[તીર યશ્ત, ક૦ ૪૯.

અર્થ.

ચલકાટવાળા તથા નૂરમંદ તેશ્તર સેતારાને અમો યાદ કરિયે છિયે, કે જે સૌથી મોટો ફાયદો કરનારને દાદાર હોરમજદે પાણીનાં તોખમ રાખ-નારા સર્વે સેતારાઓમાં હજારગણું કુવત આપ્યું છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅેની, સ૦ ૨૪૦.

આઃદર મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

ની અએષેમો ની-ઘાતાંમ્ પઇતી રેમેમ્ પઇતી
સ્યોદ્મમ્
યોઇ આ વંઘ્રહેઉશ મનંઘ્હો દીદ્રઘ્ઝોદુયે
આઆ વ્યાંમ્ ... ...

[ઈજ૦, હા ૪૮, ફ૦ ૭.

અર્થ.

તમો જેઓ નેક વિચારના માર્ગને રાસ્તીની મારફતે મજબૂત પકડવાને ઇછતા હો તેઓ ગુસ્સાના દેવને દાબેલો રાખો. તથા દુષ્ટભાવને કાપી નાખો.

[ગાથા બા માની, સ૦ ૧૭૪—૭૫.

આદર મહિનો—દપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

યા શ્યઓથના યા વચંઘ્‌હા યા યસ્‌ના અમેરેતતાતેમ્
અંષ્મ્ચા તઓઇશ્યો દાઓંઘ્‌હા મઝદા ખ્શથ્રેમ્ચા
હઉર્વતાતો
અએષાંમ્ તોઇ અહુરા એહ્મા પોઉરૂતેમાઈશ્ દસ્તે.

[ઈજ૦, હા ૩૪, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોરમઝદ! જે કામ, જે સખુન અને ભકિતને લીધે અમોને આવતા ભવનું સુખ, રાસ્તી, હકુમત તથા સુખાકારી મળે છે તે, સૌથી પહેલાં તને હું અર્પણ કરૂં છું.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૮૨.

આદર મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

મિથ્રેમ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ્‌વચંઘ્‌હેમ્, વ્યાખ્નેમ્, હજંઘ્ર-ગઓશેમ્, હુતાસ્તેમ્, બએવરે ચશ્મનેમ્, બેરેજન્તેમ્, પેરેથુ-વએધયનેમ્, સૂરેમ્, અખ્વફ્નેમ્, જઘ્રા-ઉર્વાઓંઘ્‌હેમ્.

[મેહેર નિયાએશ.

અર્થ.

સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર મેહેર ઇજદ, કે જે સાચા વચન બોલનાર, અન્જુમનમાં બેસનાર, હજાર કાનવાળો, સારા ઘાટનો, દશ હજાર આંખવાળો, બુલંદ દરજ્જાનો, પહોળા બુર્જ ઉપર ઉભો રહીને ચોકાસી કરનાર, શૂરો, ઉંઘ વગરનો અને જાગૃત છે, તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૪૮.

આદર મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

હુરઓધેમ્ વેરેથ્રાજનેમ્ બવાહિ યથ સ્રઓશેમ્ અષીમ્.

[આફ્રીને પેગામ્બર જરતોશ્ત.

ફ્રા અધ વઓઇથ્ય અહુમ્ય, વઓઇથ્ય નો અહુમ્ય નિપયાઓ, આઇ સ્રઓષ અષ્ય હુરઓધ.

[સરોશ યશ્ત વડી, કરદો ૧૦, ફ૦ ૨૫.

અર્થ.

અશો સરોશ ઇજદના જેવા ખુબસુર્ત તથા ફતેહમંદ થજો!

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૩૩૧.

અય ખુબસુર્ત અશો સરોજ ઇજદ! અહીં બંને જીંદગીમાં-એટલે દુનિયામાં-તું અમારી પાસ્બાની કરજે.

[વિજ, સફે ૨૮૮.

આદર મહિનો—૨૪ને રોજ.

અવસ્તા.

હાતા-મરાને અહુરા વહિસ્તા વોહસ્તા મનંઘ્હા
ખ્વત્રિ વી મઝદા ખ્પથ્રોઇ અષાઇચા સેંઘ્હો વીદાંમ્.

[ઇજ૦, હા ૩૨, ફ૦ ૬.

મખ્યાઓ ચિસ્તોઇશ ખ્વા ઇસ્તીશ ઉસેન્ મઝદા!

[ઇજ૦, હા, ૪૪, ફ૦૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! માણસોનાં કર્તુકોનો હિસાબ લેવાને તારી સર્વોત્તમ મનશકિતથી તું જાણે છે. તારી પાદશાહીમાં રાસ્તી ફેલાવો પામે તેને માટે તારી મોકલેલી દીનનાં ફરમાનો કાયમ કરૂં એવું હું ઇછુંછું.

(ગાથા બા માઅની, સ૦ ૫૭-૫૮.

અએ મહાજ્ઞાની! મારાં ડહાપણની તમામ મુરાદો તારી તર્ફનીજ ખાહેશ રાખેછે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૨૧.

આદર મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

જરથુસ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અષઓનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે.

[મોટી હોમ યશ્ત, ક૦ ૨.

અર્થ.

સપેતમાન અશો જરતોશ્તની અશોઇને તથા તેનાં ફરોહરને આ જગાએ અમો માન-સહિત યાદ કરિયે છિયે.[1]

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૩૦૯.

---

૧ અહીં બીજા ગમે તે અશોનું નામ લઇ શકાશે.

આદર મહિનો—બેહુરામ રોજ.

અવસ્તા.

નઇર્યાંમ્ હાંમ્ વરેતીમ્ યજમઇદે, ફ્રમેન્ નરાંમ્ ફ્રમેન્ નરો વીરાંમ્, યા આસઓત્ આ-સ્યયાઓ યા તખ્મોતાંષ્યયાઓ, યા દિમ્ જસઇતિ બધોબખ્તેમ્ચિત્, યા નરાંમ્ વીગેરેમ્માચિત્ તન્વો બઓખ્તારેમ્ દધાઇતિ.

[વીસ્પરદ, કરદો ૭, ફ૦ ૩.

અર્થ

મર્દાન્ગીનાં કુવતને અમો વખાણિયે છિયે, કે જે મર્દાને તથા નર પેહલવાનોને પસંદ પડતું છે, તથા જે શેતાબના કરતાં વધારે શેતાબ અને જોરાવરના કરતાં વધારે જોરાવર છે, તથા જેતે ભાગ્યશાળી નરને મળે છે કે જે માણસોનાં ગિરફ્-તાર થયલાં બદનોને છુટકારો કરનાર મેળવી આપેછે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૯૫.

આદર મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

કા -તોઇ વંધૂહેઉશ. મજદા ખ્પશ્રથ્ઠ્રા ઇસ્તિશ
કા -તોઇ અષોઇશિ ત્વખ્યાઓ મઇઅ્યો, અહુરા!

[ઈજ૦ હા ૪૯, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અય હોરમજ્દ! તારી આદેલ પાદશાહીની મૂળ નેમ શી છે? મારાં સ્વાનને તારો પવિત્ર બદલો તથા આશીર્વાદ મળે તેને સારૂં અસરકારક બંદગી કઇ છે?

[ગાથા બા માઅ્નેની, સફે ૧૭૬.

આદર મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

કદા મઝ્દા અષા મત્ આર્મઇતિશ
જિમત્ ક્ષથ્રા હુષેઇતિશ વાસ્ત્રવઇતી
કોઇ દ્રેગ્વોદેબીશ્ ખ્રૂરાઇશ્ રામાંમ્ દાઓન્તે
કેંગ્ આ વંઘ્હેઉશ જિમત્ મનંઘ્હો ચિસ્તિશ.

[ઈજ્જ, હા ૪૮, ફ૦ ૧૧.

અર્થ.

અય હોરમજ્દ! રાસ્તી સાથની સંપૂર્ણ મનશ્ની અમને ક્યારે મળશે? આબાદીવાળુ ખુશ્નુમા મુકામ સંપત્તિ સાથ અમને ક્યારે હાંસેલ થશે? દુષ્ટ ઘાતકી માણસોથી અમને કોણ સુખ-શાંતિ આપશે? ભલાં મનનું ડહાપણ કોણની તર્ફ રહેશે?

[ગાથા બા માએની, સફે ૧૯૮—૯૯.

આદર મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

યોઇ સ્પેન્તાંમ્ આર્મઇતીમ્ થ્વહ્યા મઝદા બેરેખ્ધાંમ્ વીદુષો,
દુશ:-વ્યઓથના અવઝઝત્ વંધ્રૂહેઉશ્ અેવિસ્તી મનંધ્રહો,
અએઇબ્યો મશ અષા સ્યઝદત્ યવત્ અહ્માઇ અઉરૂના ખ્રફ્સ્ત્રા.

[ઈઝ૦ હા ૩૪, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અએ હોરમઝદ ! સંપૂર્ણ મનસ્નીને તારી માનીતી તરીકે જાણવા છતાં જેઓ નેક મનસ્નીથી ગાફેલ રહીને દુષ્ટ કામ કરનાર તરીકે જીંદગી ગુજારે છે, તેવા શખ્સો આગળથી રાસ્તી તદન નાસી જાયછે—જે મિસાલે કે જંગલી ખરફસ્તરો અમારી આગળથી દૂર જતાં રહેછે તેમ.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૮૯—૯૦.

આદર મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

..........................અહુરા !
તાંમ્ દએનાંમ યા હાતાંમ્ વહિશ્તા
યા-મોઇ ગએથાઓ આપા ફ્રાદોઇત્ હચેમ્ના
આર્મતોઇશ ઉખ્ધાઇશ ષ્યઓથના એરેશ દઇધત્.

[ઈજ઼૦ હા.૪૪, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! આ દીન કે જે હાલની સર્વ મોજુદ દીનોમાં સર્વોત્તમ છે, તથા જે દીન રાસ્તીની પુઠે ચાલવાને લીધે મારી મિલકતને આબાદ કરી શકે છે, તથા જે દીન સંપૂર્ણ મનસ્નીના કલામોને લીધે મારાં કામોને સદાચારી કરી સકેછે, તે દીન મારી છે.

[ગાથા બા માઅની. સ૦ ૧૨૨.

આદર મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

ઊપાંમ્ સ્રીરાંમ્ યજમઇદે: ઊપાઓંઘૃહેમ્ યજમઇદે, ખ્શોઇથ્નીમ્ રએવત-અરપાંમ્ ફ્રમેન-નરાંમ્, ફ્રમેન-નરો-વીરાંમ-......યા સનત અવિ હપ્તો-કર્ષ્વરીમ્ જાંમ્.

[ઉશાહેન ગેહ-

અર્થ.

સોહામણી બામદાદને અમો વખાણિયે છિયે; નૂરમંદ, ચળકતા ઘોડાવાળા માણુસોને પસંદ પડતી તથા નર પેહલવાનોને પસંદ પડતી. સહવારની રોશની......જે હફત કેસ્વર જમીન ઉપર પંથરાયલી છે તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[બોર૦ અ૧૦ બા માઓની, સ૦ ૧૨૨—૨૩.

આદર મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

વીસ્પય અરેન હચિમ્ન નઇરે અષઓને અર્ષ-મનંઘ્રહ અર્ષ-વચંઘ્રહ અર્ષ-સ્યઓથ્ન, રતુશ-મરેત દએનોસાચ ચેંગ્રહે બ્યઓથ્નાઇશ ગએથાઓ અષ ફ્રાદેન્તે.

[ઈઝ૦ હા ૧૯, ૨૦·૧૭.

અર્થ.

જે રાસ્ત માણુસ બધી બાબતમાં પોતાની નેક મનસ્ની, નેક ગવસ્ની અને નેક કુનસ્નીને લીધે દીનના સરદારને માન આપેછે, તથા દીનનો એલમ શિખેછે, તથા જેનાં કામોથી દુનિયા અશોઇથી આબાદ થાય છે, તે માણસની પુઠે ગાથા કીર્તિ ચાલે છે.

[ઈઝ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો સ૦ ૯૩.

આદર મહિનો—આસ્માન રોજ

અવસ્તા.

ઉગ્રેમ્ચ ષ્વાપેમ્ ખ્વાતેમ્. [મેહર યશ્ત, ફ૦ ૬૬.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઈ વઓચા, અહુરા!
કે અષવા યાઇશ્ પેરેસાઇ દ્રેગ્વાઓ? વા

કતારેમ્ આ અંગ્રો? વા હ્વૉ વા અંગ્રો?
યે મા દ્રેગ્વાઓ થ્વા સવા પઇતી-એરેતે

ચ્યંઘ્દત હ્વૉ નોઇત અયેમ્ અંગ્રો મન્યેતે?
[ઈજ૦ હા ૪૪, ફ૦ ૧૨.

અર્થ—પોતાના ઠરાવેલા માર્ગ પ્રમાણે ફરનાર બળવંત આસ્માન. [યશ્ત બા માએની, સ૦ ૯૫.

અય હોરમજદ! જે તને હું પુછું તેનો તું ખરો જવાબ દેજે. જેઓ સાથ હું વાતચીત કરૂં છું તેઓમાં રાસ્ત કોણ છે અને દુષ્ટ કોણ છે? તે બેમાંથી કોની તર્ફ ગનામીનો છે? તે બેમાંનો કયો શખ્સ પોતેજ ગનામીનો જેવો છે? જે બદ માણસ મને તેમજ તારી નિયામતોને વગોવે છે તે પોતે શા માટે ગનામીનોને લગતો ગણાતો નથી?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૨૨—૨૩.

આદર મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

યો યોમ્ કારયેઇતિ હો અષેમ્ કારયેઈતિ હો દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્ ફ્રવાજ વજઇતિ હો ઇમાંમ્ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્ ફ્રપિનઓઇતિ સતેમ્ પઇતિસ્તનાંમ્ હજંગ્રેમ્ પઇતિ દરનાંમ્ બએવરે પઇતિ યસ્નો કેરેઇતિનાંમ્.

[વંદી૦, પરગ૦ ૩, ફ૦ ૩૧.

અર્થ.

જે શખ્સ અનાજની ખેતી કરેછે તે રાસ્તીની ખેતી કરેછે; તે માજદયસ્ની દીનને વધારાએ કરીને વધારે છે; તે માજદયસ્ની દીનને આબરૂઓમાંની એકશો ગણી આબરૂથી, જતનોમાંની એક હજાર ગણી જતનથી, અને આરાધનાનાં કામોમાંનાં દશ હજાર ગણાં કામોથી આબાદ કરેછે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૩.

આદર મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

દાએસ્તૂ મઝ્દા ખ્પયાચા યા વે માંથ્રા સ્રેવીમા
રાદાઓ.

[ઈજ૦, હા૦ ૨૮, ફ૦ ૭.

અર્થ.

અએ મોટું જ્ઞાન ધરાવનાર તથા હકુમત કરનાર સાહેબ! તું એવી બખ્શેશ કર કે જેથી અમો તારા કીમતી માંથ્રવાણીના સખુનો ઉપર ધ્યાન આપિયે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮.

આદર મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

મઝદા વહિસ્તેમ્ તત્ ને નૂચીત્ વરેપાને.

[ઇજ૦; હા, ૫૧, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! અમારે માટે જે કાંઇ સૌથી સરસ હોય તે હવે અમો કરીશું,

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૦૩.

૬ઓ મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

થ્વોઈ અસ્ આર્મઇતીશ્ થ્વે આ ગેઉશ્ તષા અસ્ ખ્રતુશ્

મઇન્યુશ્ મઝ્દા અહુરા, હ્યત્ અહ્માઇ દદાઓ પથાંમ્,

વાસ્ત્ર્યાત્ વા આઇતે, યે વા નોઇત્ અંઘત્ વાસ્ત્ર્યો.

[ઈજ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૯

અર્થ.

સંપૂર્ણ ડહાપણ, અએ હોરમજદ! તારૂં છે; દુનિયાને બનાવવાની ગેબી અકલ તારી છે. જે શખ્સ ઉદ્યોગથી પોતાની જીંદગી ગુજારે, અથવા જે શખ્સ ઉદ્યોગી નહિ હોય, તેને માટે ઘટતો બદલો આપવાનો માગ તેં મુકરર કીધોછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૩૯—૪૦.

૯એ મહિનો—બહમન રોજ.

અવસ્તા.

વોહૂ મનો વહિસ્તેમ્.

[ઈજ૦, હા ૬૯, ફ૦ ૧.

કદા મજદા યોઇ ઉખ્ષાનો અસ્નાંમ,
અંઘ્હેઉશ દરેથ્રાઇ ફ્રો આપઘ્ના ફ્રારેન્તે,
વેરેજદાઇશ સેંગ્હાઇશ સઓષ્યન્તાંમ્ ખ્રતવો:
કએઇબ્યો ઉથાઇ વોહૂ જિમત્ મનંઘ્હા.

[ઇજ૦ હા ૪૬, ફ૦ ૩.

અર્થ.

નેક મનસ્ની ઉત્તમ છે.

[ઈજ૦ અને વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૬૮.

અય હોરમજ્દ! અશોઇની દુનિયાની આબાદાનીને માટે સોસ્યન્તો[1] ની ઉત્તમ બુદ્ધિ, કે જે કેયામતના દહાડાને પ્રકાશ આપનારી છે, તે એજમતી આકાશવાણી સાથે મને કયારે મળશે? ભલી મનસ્નીવાળા કયા શખ્સને તે મદદ આપશે? [ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૪૪—૪૫.

---

૧ જરતોસ્તની આગમજના દીનદાર લોકો.

દએ મહિનો—અર્દીબેહેશ્ત રોજ.

અવસ્તા.

આ -વે ગેઉશ હુમ્યન્તૂ, યોઇ વે ખ્યઓથનાઇશ
સારેન્તે,
અહુરો અશા હિજવા ઉખ્ધાઇશ વંગ્રુહેઉશ મનંઘ્રુહો
યએષાંમ્ તૂ પોઉરુયો મજ્દા ફ્રદખ્શ્તા અહી.

[ઈજ૦, હા ૫૧, ક૦ ૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જેઓ પોતાનાં નેક કામો-
થી, રાસ્ત સખુનોથી, તથા ખરાં અંતઃકરણથી
કીધેલી બંદગીથી તને સરદાર તરીકે ગણે છે,
તથા જેઓનો સૌથી પહેલો રેહનુમા તું છે, તેઓ
પોતાની પ્રસિદ્ધતાને લીધે આખેરે તારાં નૂરમાં
મલી જશે.

[ગાથા બા માઅની, સફે ૨૦૪—૫.

૬ઠ્ઠે મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

વોહૂ ખ્યથ્રેમ વઇરીમ બાગેમ અઇબી-બઇરિસ્તેમ, વીદીષેમ્નાઇશ ઇજ્ઞાચીત્ અપા અન્તરે-ચરઇતી ષ્યઓથ્નાઇશ.

[ઇજ્ઞ હા ૫૧, ફ૦ ૧.

અર્થ.

સારી સત્તા, કે જે પસંદ કરવાજોગ તથા ઘણીજ મદદ આપનારી દોલત છે, તે રાસ્તીને લીધે તેમજ પવિત્ર કામોને લીધે આ દુનિયામાં આબાદી, સુખ ઇત્યાદિ પાંથરેછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૦૩.

૬એ મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

મજદા અત્ મોઈ વહિસ્તા સ્રવાઓસ્ચા શ્યઓ-
થનાચા વઓચા
તા -તૂ વોહૂ મનંધ્રહા અષાચા ઇષુદેમ્ સ્તૂતો,
ખ્શ્માકા ખ્શથ્ર અહુરા ફ્રેરેષેમ્ વસ્ના હઇથ્યેમ્ દાઓ
અહૂમ્.

[ઈજ્ન, હા ૩૪. ફ૦ ૧૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! તું મને સર્વોત્તમ દીનના કલામો તથા કામો વિશે કહે, કે તેથી ખચીત નેક મનસ્ની તથા રાસ્તીથી તારી કીર્તિનાં ગાયનનું કર્જ હું અદા કરૂં, કે જેના અવેજમાં તારી સત્તાની રૂએ તથા તારી મર્જી મુજબ મારી જીંદગીને તું ખરેખર તાજગી બક્ષશે.

[ગાથા બા માનીની, સ૦ ૯૪-૯૫.

૬ઠ્ઠે મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

કાંમ્ નેમોઇ જાંમ્ ? કુથ્રા નેમોઇ અયેની
પઇરી ખએતેઉશ અઇર્યમનસ્યા દદઇતી ?
નોઇત્ મા ખ્શ્નાઉશ યા વેરેજેના હેચા
નએદા દખ્યેઉશ યોઇ સાસ્તારે દ્રેગ્વન્તો.
કથા થ્વા મઝદા ખ્શ્નઓષાઇ અહુરા ?

[યજ૦, હા ૪૬, ફ૦ ૧.

............તુષ્ના મઇતિશ વહિસ્તા.

[યજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧૫.

અર્થ—અએ હોરમજદ ! મારા ખેશાઓ તથા ફરમાંબરદારો મને છોડી ગયા છે, માટે હવે કઇ જગાએ હું વળાણુ લઉં ? અને કઇ તર્ફે જાઉં ? દેશના ધંધાદારીઓ કે પાપી જુલ્મગારો, એ બેમાંના કોઇબી મને રાજી રાખતા નથી. એમ છે, માટે અય સાહેબ, હવે હું તને કેવી રીતે ખુશહાલ કરીશ ?

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૪૨-૪૩.

એક સંતોષી વિચાર સૌથી સરસ ચીજ છે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૧૨.

૬ઠ્ઠે મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

આરોઇ જી ખ્ષ્મા મજદા અપા અહુરા!
ય્યત્ યૂષ્માકાઇ માંથ્રાને વઓરા જથા
અઇબી-દેરેસ્તા આવીષ્યા અવંઘહા
જસ્તાઇસ્તા યા -નાઓ ખ્વાથ્રે દાયાત.

[ઇજ૰, હા૰૫૦, ક૰ ૫.

અર્થ.

અએ અશો હોરમજદ! તારી દીનનો કલામ આસ્કારા કરનારને મજબુત તથા જાહેર મદદ આપીને પુરતી રીતે તું ખચીત ખુશહાલ કર, કે જેથી પુર કુવતવાળો થઇને તે શખ્સ અમોને સુખ આપે.

[ગાથા બા માઅનૅની, સ૰ ૧૯૪.

હએ મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

ઉસ-મોઇ ઉજારેંઘ્વા અહુરા આર્મઇતી તેવીષીમ્ દરેવા,
સ્પેનિસ્તા મઇન્યૂ મજદા વંઘ્હુયા જવો-આદા,
આપા હજો એમવત વોહૂ મનંઘ્હા ફ્સેરતુમ્.

[ઇજ૦, હા ૩૩, ફ૧૨.

અર્થ.

અએ ઘણીજ વૃદ્ધિ કરનાર તથા બંદગીનો બદલો ભલી નિયામતમાં આપનાર મીનો હોર-મજદ! મને તું પવિત્ર કર, મારી સભ્યતાને લીધે મને તું કુવત બક્ષ, મારી અશોઇને લીધે હિમતવાળું જોર બક્ષ, તથા મારી નેક મનસ્નીને લીધે મને સરદારી બક્ષ!

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૭૯—૮૦.

દએ મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

અત્ આ ર્વહ્વાઇ આથ્રે રાતાંમ્ નેમંઘ્રહ્વા
આપણા મા યવત્ ઇસાઇ મન્યાઇ.

[હજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જ્યાં સુધી મારામાં તાકત રહેશે ત્યાં સુધી તારા આતશને માટે નમાજની તથા રાસ્તીની ભેટ ખચીત હું કીમતી ગણીશ.

[ગાથા બા માએની, સફે ૧૦૬.

દએ મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

હમેમ્ તત્ વહિસ્તા ચીત્ યે ઉસુરૂયે સ્યસ્ચીત્ દહ્મ્યા
ખ્શયાંસ મજ઼દા અહુરા યેહ્યા-યા આઇથિસ્ચીત્
દ્વએથા,
હ્યત્ અએનંઘહે દ્રેગ્વતો અએઆન્ ઇષ્યેંગ્ અંહ્યા
[યજ઼૦, હા ૩૨, ફ૦ ૧૬.

અર્થ.

અએ સર્વ ઉપર હકુમત કરનાર હોરમજ઼દ! જે બાબતનો મને શક હોય તેનો અંત લાવવા માટે ઘણી હુશિયારીથી આપેલી દીનદાર માણસની ધર્મ સંબંધી કેળવણી બધી રીતે સૌથી સરસ ઇલાજ઼ છે, કારણ કે દીન ફેલાવવાની ખાહેશ રાખનારને તેનો ઘટતો બદલો મળશે, પણ પાપી માણસને તો શિક્ષા ખમવાની છે.

[ગાથા બા માઍની, સ૦ ૬૬-૬૭.

૬એ મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

આઅત્ યત્ હ્વરે ઉઝ્‌ઉખ્ખ્યેઇતિ, બ્વત્ જ્‌આંમ અહુરધાતાંમ્ યઓઝ્‌દાથ્રેમ્, આપેમ્ તચિન્તાંમ્ યઓઝ્‌દાથ્રેમ્, આપેમ્ ખાંન્યાંમ્ યઓઝ્‌દાથ્રેમ્, આપેમ્ ઝ્રયનાંમ્ યઓઝ્‌દાથ્રેમ્, આપેમ અર્મએસ્તાંમ્ યઓઝ્‌દાથ્રેમ બ્વત્ દાંમ્ અપવ યઓઝ્‌દાથ્રેમ્, યાઓ હેન્તિ સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ.

[ખોરશેદ નિયાએશ, ક૦ ૧૨-

અર્થ.

જ્યારે ખોરશેદ ઉગે છે ત્યારે તે હોરમજદની પેદા કીધેલી જમીનને, તેમજ વહેતાં, ઝરાનાં, દરિયાનાં અને થમ પાણીઓને, તથા અશો પેદાયશ કે જે સપેનામીનોની છે તેને, પાકીજગી આપવાનો સબબ થાય છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૩૫-

હએ મહિના—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

કે-મોઇ પસેઉશ કે મે ના થ્રાતા વિસ્તો.
અન્યો અપાત ત્વત્મા, મઝદા અહુરા !

[ઈજ૦ હા ૫૦, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! તું તથા રાસ્તી તથા સૌથી નેક મનસ્ની સિવાય મારાં પશુઓનો બચાવ કરનાર કોણ છે ? .

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૧.

દએ મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરનંઘુહન્તેમ્ યજમઇદે, યિમ્ વીસ્પાઇશ પઇતિ-શ્મરેન્તે યાઇશ સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ દામાંન્ અધ્યઇરિ-જેમાઇશ્ચ, ઉપઇરિ-જેમાઇશ્ચ, યાચ ઉપાપ, યાચ ઉપસ્ય, યાચ ફ્રપ્તેરેજાંન્, યાચ રવસ્ચરાંન્, યાચ ઉપઇરિ તાઓ અકરન અનઘ્ર અપઓનો રિતશ આઇધિ.

[તીર યશ્ત, ફ૦ ૪૮.

અર્થ.

ચળકાટવાળા તથા નૂરમંદ તેસ્તર સેતારાને અમો યાદ કરિયે છિયે, જેને સપેનામીનોની તમામ પેદાયશ, જેમકે જમીનની અંદર રહેનારાં, જમીનની ઉપર રહેનારાં, પાણીમાં રેહેનારાં, જમીનથી ઉપર રહેનારા, ઉડનારાં, લાંબી ફલંગ મારનારાં, તથા એ ઉપરાંત અશોની બીજી બેશુમાર અને બેહદ પેદાયશ, આતુરતાથી યાદ કરે છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઓની, સ૦ ૨૪૧—૪૨.

દએ મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

અત્ યા વરેષા યાચા પઇરી આઇશ્ વ્યઓથન,
વાચા વોહૂ ચષ્માંમ્ અરેજત્ મનંઘ્હા.

[ઈજ૦, હા ૫૦, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! જે જે સારાં કામો હું એકેક પછી કરીશ તે મારી નેક મનસ્નીને લીધે તારી નજરમાં માનને લાયક ગણાશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૮.

દએ મહિનો—દેપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

સ્રત્ ના ફ્રયાઇ વએદમ્નો ઇસ્વા દઇદીત્
મઝ્દ્ર્યો મઝ્દા તવા રફ્નો ફ્રાખ્ષ્નેનેમ્
સ્રત્ થ્વા ખ્શથ્રા અષાત્ હચા ફ્રાંખ્ષ્તા
ઉઝેરેઇધાઇ અઝેમ્ સરેદનાઓ સેંગહુષ્રા
મત્ તાઇશ્ વીસ્પાઇશ્ યોઇતોઇ માંથ્રાઓ મરેન્તી.

[ઇજ૦ હા ૪૩, ક૦ ૧૪.

અર્થ.

અય હોરમજ્દ! દાનેશમંદ તથા તાકતવાળો શખ્સ હું દોસ્તને તારેથી મળતી તે ખુશહાલી પુરતી રીતે આપી શકશે, કે જે તારી સર્વશકિત તથા અશોઇને લીધે તેં ફરમાવેલી છે. શિખામણના સરદારોને, તથા બીજા તમામ્ જેઓ તારા માંથ્ર યાદ કરે છે તેઓને તારી દીન ફેલાવવાનાં મારાં કામમાં હું ઉસ્કેરીશ.

[માયા બા માઅ્મેની, સ૦ ૧૧૦.

દએ મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

હ્યત્ આ બૂશ્તીશ વસસે ખ્પથ્રઝ્ઝા ઘા
ચવત્ આ યેરા મઝદા સ્તાઉમા ઉષ્યાચા.

[ઈજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! હું એવું ઇચ્છું છું કે જ્યાં સુધી હું તને વખાણુંછું તથા તારી કીર્ત્તિનાં ગાયન ગાઉંછું ત્યાં સુધી તારી પાદશાહીને શોભા આપવામાં તથા તેમ કરવાની ખાહેશમાં હું મશગુલ રહું.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦૫.

દએ મહિનો—સરોશ રોજ

અવસ્તા.

સ્પેન્તેમ્ અત્ થ્વા મજ્દા મેંગહી અહુરા
હ્યત્ મા વોહૂ પઇરી-જસત્ મનંघહા
હ્યત્ ખ્બ્મા ઉખ્ધાઇશ દીદઇંઘ્રહે પઓઉર્વીમ

[ઈજ૦ હા ૪૩, ફ૦ ૧૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ્દી જ્યારે તારો કાસદ[૧] ભલાં મનની મારફતે મારી પાસે આવ્યો, તથા જ્યારે સૌથી પહેલાં તારા કલામોની બરકતથી હું દાના થયો, ત્યારે મેં તને ખચીત આબાદી કરનાર ગણ્યો.

[ગાથાં બા માઅ્નેની, સ૦ ૧૦૭

૧ સરોશ

હએ મહિનો—રશને રોજ.

અવસ્તા.

વઓચા-મોઇ, યા ત્વેમ્ વીદ્વાઓ, અહુરા!

... ...

કત્ આવવા મઝ્દા વેંઘહત્ દ્રેગ્વન્તેમ્?

હા -ઈ અષ્રહુઉશ વંધુહી વિસ્તા આકેરેતિશ.

[ઇજ૦, હા ૪૮, ફ૦ ૨.

અર્થ.

અએ હોરમઝદ! તું મને કહે, કારણકે તું સર્વ જાણનારો છે, કે શું રાસ્ત માણસ દુષ્ટ માણસ ઉપર આયંદેહ ફાવશે?—બચીત ફાવસે, કેમકે આ દુનિયાનો એ એક ખુબીવાળો જાણીતો બનાવ છે.

[ગાથા બા માએની, સફે ૧૭૧.

હએ મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

યજમઇદે ફ્રવશીમ્ અવાંમ્ યાંમ્ અહુરહે મજદાઓ મજિસ્તાંમ્ચ વહિસ્તાંમ્ચ સ્રએસ્તાંમ્ચ ખ્રઓજદિસ્તાંમ્ચ ખ્રથ્વિસ્તાંમ્ચ હુકેરેપ્તેમાંમ્ચ આપાત્ અપનો તેમાંમ્ચ.

[ઈજ૦ હા ૨૬, ક૦ ૨.

અર્થ.

હોરમજદનું ફરોહર, કે જે સૌથી મોટું, તથા સૌથી સરસ, તથા સૌથી સોહામણું, તથા ઘણીજ હિમત આપનાર, તથા ઘણુંજ અકલમંદ, તથા ઘણુંજ સવાબકાર, તથા અશોઇમાં સૌથી શ્રેષ્ટ છે, તેને અમો આરાધિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૦૬.

૯મે મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

દુશમઇન્યૂ-જયેન્તેમ્ બવાહિ યથ વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ્ ।

[આફ્રીને પેગામ્બર જરતોશ્ત.

નોઇત મજ્દા અવારુયો દવાંરિયના હુમેરેતોઇશ બખ્શ્તા.

[ઇજ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

હોરમજદના પેદા કીધેલા બેહરામ ઇજદના જેવા દુસ્મનને મારનાર થજો !

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૩૩૧.

અએ હોરમજદ ! ઠગાઈ કરનાર આળસુ માણુસ દીનના સારા કાનુનનો ફાયદો મેળવનાર હોતો નથી.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૪૧.

દએ મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

ક્ર-થ્વોઈ અષા આકાઓ અરેદ્રેંગ્ ઇષ્યા
વંઘ્હેઉશ મન્યેઉશ શ્યઓથનનાંમ્ જવરો?

[ઇજશ્ને, હા ૪૮, ક૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! નેક મનસ્નીના કામોને આબળ વધારનારા તારા ઠેરવેલા જાહેર મદદગારોને રાસ્તીની મારફતે હું કેમ મેળવું?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૭૬

૬ એ મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

વઇનીત્ અહ્મિ ન્માને સ્રઓષો અસુરુતીમ્, આખ્ષ્તિશ્ અનાખ્ષ્તીમ્, રાઇતિશ્ અરાઇતીમ્, આર્મઇતીશ્ તરોમઇતીમ્, અર્ષુખ્ધોવાખ્ષ મિથ-ઓખ્તેમ્, વાચિમ્ અષ દ્રુજેમ્.

[ઇજ૦, હા ૬૦, ફ૦ ૫.

અર્થ.

આ ઘરમાંથી તાબેદારી નાફરમાનીને મારી કહાડજો! સલાહ સંપ જ કજીયા કંકાશને ટાળજો સખાવત બખીલીને મારી હટાડજો! સભ્યતા મગરૂરીને દૂર કરજો! સાચો બોલેલો સખુન રાસ્તીને તોડનારા જુઠા બોલેલા બોલને દૂર કરજો!

[ઇજ૦, હા ૬૦, ફ૦ ૫.

૬એ મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

કત્ વે ખ્ષથ્રેમ્ કા ઇશ્તિશ્ ખ્યઓથનાઇશ્ મઝ્દા
યથા વાઓ હુષ્મી
આધા વોદૂ મનંહ્‌હા થ્રાયોઇધ્યાઇ દ્રિગૂમ્ યૂષ્માકેમ્.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૪, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તારી પાદશાહી શાની ઉપર રચેલી છે, તથા તારી ખાહેશ શી છે, તે તું મને કહે, કે જેથી કરીને મારાં નેક કામોની મારફતે તારી દોસ્તીમાં રહીને રાસ્તીથી તથા નેક નૈયતથી તારા ખરા ગરીબોનું હું પોષણ કરૂં.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૫.

દએ મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

દુશ-સસ્તિશ સ્રવાઓ મોરેન્દત્ ર્‌વો જ્યાતેઉશ
સેંઘ્ન્હનાઈથ પ્રતુમ્
અપો મા ઇસ્તીમ્ અપયન્તા બેરેખ્ધાંમ્ હાઇતીમ્
વંધ્હેઉશ મનંધ્હો
તા ઉખ્ધા મન્યેઉશ મઝ્દા અષાઇચા યૂષ્મ-
ઈબ્યા ગેરેઝે.

[ઈજા૦, હા ૩૨, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અએ મોટાં જ્ઞાનવાળા અને રાસ્ત! ખોટો ધર્મ સમજાવનાર દીનના કલામો ઉલટાવી નાખે છે, અને તે બુરી શિખવણીઓથી માણસની અકલને ગુમરાહ કરે છે, તથા મારી કનેથી મારી નેક નેયતની ખાહેશ અને ખરી મુરાદ છીનવી લેછે, માટે મારી બાતનની બંદગીથી હું તને કરગરીને અરજ કરૂં છું કે તેઓને તું શેકસ્ત આપજે!

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૫૯—૬૦.

હએ મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

વીદ્રાઓ વીદુશે ગ્રઓતૂ; મા એવીદ્રાઓ અંઇપી-
દેશાવયત્.

[હ૭૦, હા ૩૧, ફ૦ ૭.

અર્થ.

વિદ્વાન માણુસને વિદ્વાનેજ દીનની ખુબીઓ શિખવવી; પણ જાહેલ માણુસને એ કામ સોંપવું નહિ.

[માયા બા માએની, સ૦ ૪૬.

દએ મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

તા વે મજદા પઓઉર્વીમ્ અહુરા અષાઇ યેચા.

[ઇજ૦, હા ૫૧, ક૦ ૨.

અયાઓ મનિવાઓ વરતા યે
  દ્રેગ્વાઓ અચિસ્તા -વેરેજયો,
અષેમ્ મઇન્યુશ સ્પેનિસ્તો, યે
  ખ્રઓ જ્દ્દિસ્તેંગ અસેનો વસ્તે;
યએચા ખ્શ્નઓષેન અહુરેમ્ હઇથ્યાઇશ
  શ્યઓથનાઇશ ફ્રઓરેત્ મજદાંમ્.

[ઈજ૦, હા ૩૦, ક૦ ૫.

અર્થ—અએ હોરમજદ! રાસ્તીને લીધે તને સૌથી પહેલા દરજ્જાનો હું ગણું છું.

[ગાથા બા માએની, સ૮ ૨૦૩—૪.

બે જોડિયા મીનોમાંનો એક કે જે બુરો છે તેણે સૌથી દુષ્ટ કામ પસંદ કીધું છે, પણ સૌથી આબાદી કરનાર મીનો જે સૌથી બુલંદ આસ્માન તર્ફ રહે છે તેણે રાસ્તી પસંદ કીધી છે; અને જેઓ દીનપર એતેકાદ રાખીને નેક કામોથી દાદાર હોરમજદને ખુશહાલ કરે છે તેઓએબી રાસ્તી પસંદ કીધી છે. [ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૭.

૬ઓ મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

અહુરા!.....તઈબ્યો ખ્પથ્રેમ વોહૂ ચિનસ મનંઘહા.
[ઈજ૦, હા ૪૪, ફ૦ ૬.

અત્યા હ્યત તા હેમ મઇન્યુ જસએતેમ પઓઉર્વીમ દઝદે
ગએમ્યા અજ્યાઇતીમ્ચા, યથચા અંઘહત અપેમેમ અંઘહેઉશ,
અચિસ્તો દ્રેગ્વતાંમ અત અષાઉને વહિશ્તેમ મનો
[ઈજ૦, હા ૩૦, ફ૦ ૪.

અર્થ—અએ હોરમજદ!.....તારૂં રાજ્ય નેક મનસ્ની ઉપર સ્થાપ્યું છે. [ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૧૭.

જ્યારે પેલા બે મીનો[1] પહેલાં સાથે મલ્યા ત્યારે બુરાઓ માટે જે ઘણોજ બદ મનસ્નીવાળો મીનો છે તેણે નાશ, અને અશોને માટે જે સૌથી સારી મનસ્નીવાળો મીનો છે તેણે જીંદગી પેદા કીધાં; અને જ્યાં સુધી દુનિયા આખેર થશે ત્યાં સુધી એ પ્રમાણે ચાલ્યા કરશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૬—૨૭.

---

૧ હોરમજદની જોડ શકિતઓ: સપેનામીનો અને ગનામીનો.

હએ મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

અહુરા !.....કુએઇઇઅયો અજ઼મ રાન્યોસ્કરેતીમ
ગાંમ્ તશો ?

[ઈજ઼૦, હા ૪૪, ફ૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજ઼્દ ! કોણુને માટે આ ખુશ-
હાલી ઉપજાવવનારી ફરતી દુનિયા તેં પેદા કીધી ?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૧૭—૧૮.

૯મે મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

મા-ચિશ્ અત્ વે દ્રેગ્વતો
　માંથ્રાસ્ચા ગૂસ્તા સાસ્નાઓસ્ચા,
આઝ્ દેમાનેમ્ વીસેમ્ વા
　સોઇથ્રેમ્ વા દખ્યૂમ્ વા આદાત્
દુષિતાચા મરકએચા.

[ઇજ૰, હા ૩૭ ક૦, ૧૮

અર્થ.

અય જરતોસ્તીઓ! તમારામાંનો કોઇબી શખ્સ દુષ્ટ માણસનાં માંથ્ર તથા તેની શિખામણો સાંભળતો મા, કારણ કે તે વચનો અને શિખામણો ઘેરને, મહોલ્લાને, શેહેરને, તથા દેશને સંકટમાં તથા પિડામાં નાખશે.

[ગાથા બા માઅનીઓ, સ૰ ૪૭.

૯એ મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

યે-વે સ્તઓતાઇશ મઝદા ફ્રીનાઇ, અહુરા !
અવત્ યાસાંસ્ હ્યત્ વે ઇસ્તા વહિસ્તેમ્.

[ઈજ૦, હા ૪૯, ફ૦ ૧૨.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તારી મર્જી મુજબ ચાલીને જે કાંઇ સૌથી સરસ છે તેનો તલબ કરનારો થઇ, તારી કીર્ત્તિનાં ગાયનોથી હું તને વખાણીશ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૦.

અહુમન મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

યે જઓતા અષા એરેજૂશ હ્વો મન્યેઉશ આ
વહિસ્તાત્ કયા
અષાત્ અવા મનંઘ્હા યા વેરેજયેઇધાઇ મન્તા
વાસ્ત્યા.
તા તોઇ ઇજ્યા અહુરા મજદા દરેતોઇસ્યા હેઉ
પસ્તોઇસ્યા.

[ઈજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! ખાલેસ પરસ્તેશ કરનાર તરીકે રાસ્તીની મારફતે, તથા ઘણીજ નેક નેયતથી તને હું પોતે હરદમ યાદ કરૂં છું, કે જેથી કરીને મારી મુરાદ મુજબનું ધારેલું કામ હું પાર પાડું. અએ સાહેબ! તારેથી આ બે ચીજ હું માંગું છું:—તારાં દર્શન, અને દીન બાબે તારી સાથે વાતચીત.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૭૩—૭૪.

બહમન મહિનો—બહમન રોજ.

અવસ્તા.

અત્ વએહેમ્નાઇ વહિસ્તા સાસ્નનાંમ્
યાંમ્ હુદાઓ સાસ્તી અષા અહુરો,
સ્પેન્તો વીદ્વાઓ યએચીત ગૂજ્રા સેંધૂહાઓંઘ્હાહો
ત્વાવાંસ્ મજ્દા વંઘૂહેઉશ્ ખ્રથ્વા મનંઘૂહો.

[ઈજ૦, હા ૪૮, ફ૦ ૩.

અર્થ.

સારી નિયામત બખ્શનાર, આબાદી કરનાર, તથા સર્વજ્ઞ હોરમજદ પોતાની ઉત્તમ શિખામણ કે જે ભેદ ભરેલા કલામો છે તે સમજુ માણુસને તેની રાસ્તીને લીધે શિખવેછે, કે જે માણુસ, અએ હોરમજદ ! ભલાં મનની અકલથી તારી નજદીકનો થઇ શકે છે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૭૨.

બહુમન મહિનો—અર્દીબહેસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

વોહૂ ગઇંદી મનંઘ્હા દાઇદી અષા દાઓ દરેગાયૂ.

[હજ૦ હા ૨૮ ફ૦ ૬.

આદિમ્ ફ્રઓમિ અષેમ વહિસ્તેમ......યિમ્ પાઇતિ મઝ્દાઓ હુમતાઇશ, ઇમ્ પાઇતિ મઝ્દાઓ હૂખ્તાઇશ, ઇમ્ પાઇતિ મઝ્દાઓ હ્વર્શ્તાઇશ.

દ્રઓઘો-વાખ્શ-દ્રઓજિસ્ત જઇન્તિ.

[અર્દીબેહસ્ત યશ્ત, ફ૦ ૩, અને ૧૨.

અર્થ.

રાસ્તીને માટે બખ્શેશ કરનાર હે સાહેબ! તું અમારી મદદે આવ, અને ભલાં મનની મારફતે અમોને લાંબી જીંદગી બખ્શ!

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૭.

સર્વથી સરસ રાસ્તી હું પસંદ કરૂં છું.... જેનું દાદાર હોરમજ્દ નેક વિચારોથી, નેક સખુનોથી અને નેક કામોથી પોષણ કરેછે.

તે (યાને સૌથી ઉત્તમ સચાઇ) જુઠા સખુન બોલનારા ઘણાજ જુઠાને મારે છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅેની, સ૦ ૧૯૧. ૧૯૬.

અરદીબહેસ્ત—શેહરેવર રોજ.

અવસ્તા.

રફેધ્રાઇ વોઉરૂચષાને દાઇશી-મોઇ યા-વે અષિક્ના,
તા ખ્ષથ્રહ્યા અહુરા યા વંઘ્હેઉશ અષિશ મનંગ્હા.

[ઈજ્ન૦, હા ૩૩, ફ૦ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! મારી ખુશહાલીને માટે, તથા પુરતી રીતે દીનનો એલમ હાંસેલ કરવાને માટે, હકુમતની તથા ભલાં મનની જે આશીર્વાદ પામેલી બખ્શેશો છે તે ખચીત કરીને તું મને આપ.

[ગાથા બા મોઈની, સ૦ ૮૦.

અહુમન મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

............મોઇ દાઓ આર્મઇતી
રાયો અષિશ વંઘૂહેઉશ ગએમ મનંઘ્હો.

[ઇજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ ! મારી સંપૂર્ણ મનસ્નીને લીધે તું મને સંપત્તિ, નેક આશિર્વાદ તથા ભલાં મનની જીંદગી બખ્શ !

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૯૯.

બહુમન મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

વંઘુહી આદા ગઇદી મોઇ આ-ઓઇ અરપા.

[ઇજ૦, હા ૪૯, ક૦ ૧.

જસ મે અવંઘૂહે મજદ !
જસ મે અવંઘૂહે મજદ !
જસ મે અવંઘૂહે મજદ !

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! મારાં સંકટની વેળા મને મદદ આપવા થકી તારી ભલી બખ્શેશ સાથે તું આવ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૮૧.

અએ સર્વજ્ઞાની સાહેબ ! તુ મારી મદદે આવી પહોંચ !

[ખો૦ અ૧૦ બા માએની, સ૦ ૧૯.

બહુમન મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તાચા સ્પેન્તા મઈન્યૂ મજદા અહુરા.
અષાઉને ઓઇથ્ય યા -જી ચીચા વહિસ્તા;
હનરે થ્વહ્માત્ જઓષાત્ દ્રેગ્વાઓ બખ્ખ્ષઇતી,
અહ્મા ષ્યઓથનાઇથ્ય અકાત્ આષ્યાંસ્ મનંઘ્રુહો.

[ઈજ૦, હા ૪૭, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અએ આબાદી કરનાર અણુદીઠ હોરમજદ ! રાસ્ત માણસને માટે જે કાંઇ સર્વોત્તમ છે તે (યાને આ દુનિયાનું સુખ તથા પેલી દુનિયાનું બહેસ્ત) તું બચીત આપે છે; પણ પાપી માણસ પોતાનાં દુષ્ટ કામોને લીધે તારા પ્યારથી દૂર રહીને પોતાનો હિસ્સો (યાને કરણીનું ફળ) મેળવે છે, તથા બુરી મનસ્નીની સાથે રહેનારો થાયછે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૬૮.

અહુમન મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા ઇ-તોઇ મનંઘ્રૂહા મઇન્યુશ
  વંઘ્રૂહુશ વીસ્પાદાતા
સ્પેન્તખ્યાચા નેરેશ બ્યઓથના
  એશ્ના ઉર્વા અશા હચઇતે.

[ઇજ૦, હા ૩૪, ફ૦ ૨.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે સઘળું અંતઃકરણથી તને અર્પણ કરવામાં આવ્યુંછે તે, દુનિયાની આબાદી કરનાર માણસ કે જેનું રવાન રાસ્તીની પુઠે ચાલેછે, તેનાં નેક વિચાર અને નેક કામો છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૩.

બહુમન મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

અવહા ગરેમા આથ્રો અષા-અઓજંઘહો
હાત્ર્ ઓઇ વંઘ્હેઉશ હજે જિમત્ મનંઘ્હો,

[ઇજ૦, હા ૪૩. ફ૦ ૪.

અર્થ

અએ હોરમઝદ ! અશોઈનું કુવત રાખનારા તારા આતશના પ્રતાપથી ભલાં મનનું કુવત મને મળો !

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦૧.

બહુમન મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

હુમેમ્ હત્ વહિસ્તા ચીત્ યે ઉષુરૂયે સ્પસ્ચીત્
દહ્મ્યા.

[ઈજ૦, હા ૩૨, ફ૦ ૧૬.

અર્થ.

ઘણી હુશિયારીથી આપેલી દીનદાર માણ-
સની ધર્મ સંબંધી કેળવણી બધી રીતે સૌથી
સરસ ચીજ છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૬૭.

બહુમન મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

પેરેસા અવત્ યથા થ્વા યે હુદાનુશ દે મનઘ્ન
ખ્ષથ્રેમ
ખ્શોઇથન્યા વા દખ્યેઉશ વા અષા ફ્રદથાઇ
અસ્પેરેજતા
થ્વાવાંસ્ મઝદા અહુરા યદા થ્વા અંઘ્રહત્ યા
ષ્યઓથનસ્ચા.

[ઈજ૦ હા ૩૧, ક૦ ૧૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જે સારી દાનેશવાળા શખ્સે રાસ્ત કામોથી પોતાનાં ઘેરની, શેહેરની અથવા દેશની સત્તાને વધારવાને માટે કોશેશ કીધી હોય, તે પોતે કેવો ગણાય, તે પોતે તારી સંઘનો કયારે થાય, તથા તેનાં કામો કેવાં હોવાં જોઇયે, તે બાબે હું તને પુછું છું તેનો તું મને ખોલાસો કર.

[ગાથા બા માઅનેની, સ૦ ૪૫-૪૬.

બહમન મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

આઅત યત માઓંઘ્રહે રઓખ્ષ્ન તાપ-યેઇંતિ મિશ્તિ ઉર્વરનાંમ જઇરિ-ગઓનનાંમ જરેમઐમ પઇતિ જમાત ઉજ્જુખ્ષ્યેઇતિ.

[માહબોખ્તાર નિયાએશ.

અર્થ.

જ્યારે માહતાબની રોશની પ્રકાશેછે ત્યારે લીલા રંગના ઝાડોના પીલા જમીન ઉપર દવની મારફતે ફુટે છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૭૭.

બહમન મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઘુહન્તેમ્ યઝમઈદે, થમનંઘુહન્તેમ્ વરેચંઘુહન્તેમ્, યઓખ્ષ્તવન્તેમ્, ખ્ષયમ્નેમ્, ઇસાનેમ્, હઝંગ્રાઇ અયસનાંમ્ યો દધાઈતિ કુખ્ષ્નવાનાઇ, પોઉરૂંચ અયમાઓ જઈધ્યન્તાઈ અજઈધ્યમ્નાઇ મષ્યાઇ.

[તીર યશ્ત, ક૦ ૪૭.

અર્થ.

ચળકાટવાળા, ખોરહેવાળા, તનદુરસ્તી આપનાર, દબદબાવાળા, જોરેમંદ, હુકુમત ચલાવનાર, તથા હજાર બખ્શેશની ઉપર સાહેબી ભોગવનાર તેસ્તર સેતારાને અમો યાદ કરિયે છિયે, કે જે પોતાને ખુશી કરનાર શખ્સને તે માંગે યા નહિ માગે તોપણ પુષ્કળ બખ્શેશ આપેછે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૨૪૨.

બહમન મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

તા વંઘ્હેઉશ સરે ઇજ્યા મનંઘ્હો,
અંતરે વીસ્પેંગ દ્રેગ્વતો હખ્મેંગ અંતરે-મ્રૂયે.

[ઇજ્૦, હા ૪૯, ૬૦ ૩.

અર્થ.

ભલાં મનની સરદારીને હું પસદ કરૂં છું; બુરા માણસના તમામ સોહબતીઓને ધિકારીને હું રદ કરૂં છું.

[ગાથા બા માઇની, સફે ૧૮૩.

બહમન મહિનો—દેપમેહર રોજ.

અવસ્તા.

અષ વહિસ્ત અષ સ્રએસ્ત દરેસામ થ્વા પઇરિ થ્વા જમ્યામ હમેમ થ્વા હખ્મ.

[ઇજ૦. હા ૬૦, ફ૦ ૧૨.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! સૌથી સરસ અશોઇની મારફતે તથા શ્રેષ્ટ રાસ્તીની મારફતે અમો તને જોઇયે, તારી આસપાસ આવિયે, અને તારી હમેશની દોસ્તીને પહોંચિયે!

[ઇજ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪૬.

બહુમન મહિનો—મેહર રોજ.

અવરતા.

મિથ્રેમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે... હકત્ વીસ્પાઓ અઇપિ-કેરેન્તઇતિ, યો હકત્ અસ્તેસ્ચ વરેસેસ્ચ મસ્તરેગ્નસ્ચ વોહુનિસ્ચ જેમાઘ્ હાંમ-રએથ્વયેઇતિ મિથ્રો-દ્રુજાંમ્ મષ્યાનાંમ્.

[મેહર યશ્ત, ક૦ ૭૦, ૭૨.

અર્થ.

સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર મેહર ઇજદને અમો યાદ કરિયે છિયે ...... કેજે કૉલ તોડનારાં માણસોના તમામ અવયવોને એકદમ કાપી નાખેછે, અને તેઓનાં હાડકાં, બાલ, ભેજાં તથા લોહીને જમીનની ધૂળ સાથ મેળવી દે છે.

[યશ્ત બા માએની, સ૦ ૯૯.

બહુમન મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

અપાનો દરેગો-જ્યાઇતીમ્ આખ્યશ્રેમ વંઘૂહેઉશ
મનંઘૂહો
અષાત્ આ એરેઝ્જૂશ પથો યએનુ મઝ્દાઓ
અહુરો ષએતી.

[ઈજ૦, હા ૩૩, ક૦ ૫.

અર્થ.

અએ સાહેબ! નેક મનસ્નીનાં રાજ્યમાં લાંબી જીંદગી તું અમોને હાંસેલ કરાવ, અને જે રાસ્ત માર્ગમાં તું હોરમજ્દ રહે છે તે તર્ફ અમારી રાસ્તીને લીધે તું અમોને પહોંચાડ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૭૨-૯૩.

બહમન મહિનો—૨૨ને રોજ.

અવસ્તા.

ફ્શૂમાઓ અસ્તી અષવ વેરેથ્રજાઓ વહિસ્તો... હુચાના ફ્શૂમાઓ નિશંઘ્હરેતૂ હે અઇબ્યાખ્ત્ર-યતુ ઉદા અષાચા વાસ્ત્રાચા ફ્રારાઇતિચા વીદિષ્યાચ અઇનિતિચ આથ્રાચ અહુરહે મજ્દાઓ.

[ઈજ૦, હા ૫૮, ફ૦ ૪.

અર્થ.

રાસ્ત માણસ દુનિયાની આબાદી કરનાર, ફતેહમંદ અને સર્વોત્તમ છે....વળી તે માણસ અશોઈથી, ઉદ્યોગથી, સખાવતથી, જ્ઞાનથી તથા હોરમજદના આતશથી આબાદીનો હમેશાં બચાવ તથા સંભાળ કરશે.

[ઈજ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪૦.

બહમન મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

આદખ્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યઝમઇદે; ઉઝદખ્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યઝમઇદે; નરાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યઝમઇદે; નાઇરિનાંમ્ચ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યઝમઇદે.

[વીસ્પરદ, હા ૧૬, ક૦ ૨.

અર્થ.

આ દેશનાં અશો લોકોનાં ફ્રોહરોને અમો યાદ કરિયે છિયે; પારકા દેશનાં અશો લોકોનાં ફ્રોહરોને અમો યાદ કરિયે છિયે. અશો મર્દોનાં ફ્રોહરોને અમો યાદ કરિયે છિયે; અશો ઓરતોનાં ફ્રોહરોને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૧૧.

બહમન મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

દાતા અંઘ્રહેઉશ અરેદત્ વોહૂ મનંઘ્હા
હઈથ્યાવરેશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ્.

[યજ૰, હા ૫૦, ફ૰ ૧૧.

અર્થ.

રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ જે સૌથી ચઢતે દરજ્જેની હોય છે તે દુનિયાનો પેદા કરનાર તે ખાહેશ કરનારાઓની નેક મનસ્નીને લીધે પાર પાડે છે.

[માયા બા માએની, સ૰ ૧૯૯૮.

બહમન મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

નિપાયોઇશ મ્‌ઇમ્ ઉર્વથેમ્ યવએતાઇને જરથુસ્ત્ર! અઉર્વથાત્ પરો દુસ્મઇન્યઓત્; મા તેમ્ ઉર્વથેમ્ ફ્રાયવયોઇશ સ્નથાઇ; મા દુજ્અબેરેતેએ જયાનાંમ્ અપયતેએ; મા યસોઇશ અઓમ નરેમ્ દાઇતીમ્.

[હોરમજદ યશ્ત, ક૦ ૨૪.

અર્થ.

અએ જરતોસ્ત! તારી સાથે દોસ્તી ધરાવનાર માણસને ખરાબ વિચારવાળા દુસ્મનથી તારે હમેશાં બચાવવો જોઇયે. તે દોસ્તને તેના દુસ્મનની ખરાબીમાં તું વધારે વાર રહેવા દેતો ના; તેને નુકસાન થવા દેતો ના, તેને ખરાબી પહોંચવા દેતો ના; દીનદાર માણસને તું દુઃખમાં લાવતો ના.

[ખોર૦ અ૧૦ બા માઅેની, સ૦ ૧૬૦.

અહુમન મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

યાંમ્ અપર વંધ્રુમ્નિમ અષ્યાંમ્ વએધ, તાંમ્ ૬વાઓ; ઍવીધ્વાઓ મા અપએમ પઉર્વાવયોઇત મા મનંધ્રુહ મા વચંધ્રુહ મા ષ્યઓથ્નમા અધ કુથચિન પઈતિ જિમે.

[વીસ્પરદ, કર્દ ૨૨, ફકરો ૨.

અર્થ.

રાસ્ત માણુસ ભલી અશોઇ બાબે સમજેછે, પણ દુષ્ટ માણુસ તેથી બેખબર હોયછે. અમો તે દુષ્ટ માણુસની સંગત કરીશું નહિ; અને તે બદ પોતાના વિચારથી, સખુનથી, કામથી અથવા ચાલચલણુથી કોઇબી રીતે અમારી ઉપર સરસાઇ ભોગવશે નહિ.

[ઈજ્નો તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સફો ૨૧૭.

બહમન મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા—યે વે રતઓતાઇશ મજ્દા ફ્રિનાઇ, અહુરા! અવત યાસાંસ જ્યત વે ઇસ્તાં વહિસ્તેમં.
(ઈજ૦, હા ૪૯, ફ૦ ૧૨.

તા નો દાતા તા એરેજવાન ફ્રવઓચામ ફ્રચવચો.........સઓષ્યન્તો બુયમ વેરેથ્રાજનો, બુયમ અહુરહે મજ્દાઓ ફ્ર્ય વાજિસ્ત અસ્તયો યોઇ નરો અપવનો હુમતાઇશ મઈનિમ્ન હુખ્તાઇશ ત્રવતો હ્વર્સ્તાઇશ વેરેજ્યંતો. [ઈજ૦, હા ૭૦, ફ૦ ૨ તથા ૪.

અર્થ—અએ હોરમજદ! તારી મર્જી મુજબ ચાલીને જે કાંઇ સૌથી સરસ છે તેનો હું તલબગાર થઇશ; અને કીર્તિનાં ગાયનોથી તને વખાણીશ.
(ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૦.

અય સાહેબ! અમો જાહેર કરિયે છિયે, તથા હું પોતે પણ જાહેર કરૂં છું કે તમારી તે સચાઇ અમોને આપો.........કે જેથી કરીને ફતેહમંદ દુનિયાને ફાયદો કરનારા અમો થઇયે, અને નેક વિચાર વિચારનારા, નેક સખુન બોલનારા તથા નેક કામ કરનારા રાસ્ત માણસોના માફક તું હોરમજદના પ્યારા અને સૌથી ચાલાક જીંદગી ગુજારનારા અમો થઇયે. [ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૬૯-૭૦.

બહુમન મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

યો તત્ ના ...... અહ્માઇ દજદે,
દએનયા વએદેમ્નો, યે અહૂમ્ હુપસાંસ્ અઇબી
મજદાઓ દાતા અઓત્ ગયેહ્યા અશોથનાઇશ્ વહ્યો.

[ઈજ૦ હા ૫૧, ક૦ ૧૯.

અર્થ.

જે કોઇ દીનની મારફતે ભણેલો થઇને, દુનિયાના લોકો ઉપર પોતાની મોહબત બતલાવીને, તથા પોતાની જીંદગીનાં કામોથી વધારે નેકીવાળો થઇને હોરમજદના કાયદાને જાહેર કરેછે, તે શખ્સ પોતે અમારી સંફનો અને અમારા કામનો મદદગાર ગણાયછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૧૯.

બહુમન મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

હુથ્રા મનાઓ બવત્ યથ્રા ચિસ્તિશ્ અંધ્રુહત્ મઐથ્રા

[ઈજ૦ હા ૩૦ ફ૦ ૯.

દામીમ્ યજમઇદે યાંમ્ આર્મઇતીમ્ સ્પેન્તાંમ્ યેહે દાથ્રે અપહેચ, અપઓનાંમ્ અપ-પઓઇર્યેનાંમ્ચ દામનાંમ્.

[હોરમજદ યશ્ત, ફ૦ ૩૨.

અર્થ.

જે તર્ફ ડહાપણ પોતાનો મુકામ કરે તે તર્ફ સારી મનસ્નીવાળો દાનેશમંદ શખ્સ હોયછે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૩૧.

ડહાપણ, કે જે આબાદી કરનાર સંપૂર્ણ મનસ્ની છે, તેને અમો વખાણિયે છિયે, જેની ઉત્પત્તિ અશોઇની અને અશો લોકો જેઓ રાસ્તીમાં સૌથી સરસ છે તેઓની પેદાયશની છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅની, સ૦ ૧૬૪.

બહુમન મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

સ્તવસ્ અષા યે હુદાઓ યોઇહેન્તિ.

[ઈજ૦ હા પર, ફ૦ ૪.

અષા વંઘ્હુઉશ મનંઘ્હો ષ્યઓથના વઓચત ગરેબાંમ્ હુખ્રતુથ.

[ઈજ૦ હા ૩૪, ફ૦ ૧૦.

અર્થ

જેઓ સારી દાનેશવાળા છે તેઓ રાસ્તીને વખાણનારા છે.

[ઈજ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ. ૧૨૫.

સારી દાનેશવાળો શખ્સ નેક મનસ્નીનાં કામો એખ્તિયાર કરવાને કહેછે.

[ગાથા બા માઅ્નેની, સ૦ ૯૦.

બહુમન મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

કથ દ્રુજેમ નીશ અહ્મત્ આ નીશ-નાષામ નીશ-નાષામ સઓષ્યન્તો દ્રુજેમ? કથ નીશ-નાષામ યથ હીમ્ જનામ ખ્યયમ્ન અખ્યયમ્નાંમ્-વીસ્પાઇશ્ હચ કર્ષ્વાંન યાઇશ હમ હમિસ્તેએ નિઝ્ એરેતેએ વીસ્પયાઓ દ્રવતો સ્તોઇશ? સ્તવસ્ અષાએ હુદાઓ ચોઇ હેન્તી. [ઈજ્ઝ૦, હા ૬૧, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અય દાદાર! દુનિયાને ફાયદો કરનારા થઇને અમો કેવી રીતે અહીંથી દરૂજ યાને જુઠાઇનો તદન નાશ કરિયે? જે પ્રમાણે શકિતવાળા માણસો વગર શક્તિવાળા ઉપર ફાવે તે પ્રમાણે દુરવંદની દરેક પેદાયશની સામે થવા તથા તેને બાહેર કહાડી નાખવા માટે તમામ હફ્ત કેસ્વર જમીન ઉપરથી તે જુઠાઇનો અમો કેમ નાશ કરિયે અને તેને કેવી રીતે મારી નાખિયે? જેઓ સારી દાનેશવાળા છે તેઓ તો રાસ્તીને વખાણનારા હોય છે. [ઈજ્ઝ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪૮-૪૯.

બહમન મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

ઝ્રિથ સ્પેન્ત આર્મઇતે ફ્રચ પવ વીચ
નેમંવ્હુ બરેથ્રે પસ્વાંમ્ચ સ્તઓરનાંમ્ચ મષ્યાનાંમ્ચ

[વંદીદ, પરગ૦ ૨, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ પશુઓની, તથા ઢોરોની, તથા
માણસોની માતા! અએ તું પ્યારી, આબાદી
કરનારી જમીન! મારી નમાજની લંબાઇમાં
અને પહોળાઇમાં તું વધ!

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૬૫.

અહુમન મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા, અહુરા !
કુથા અષાઇ દ્રુજેમ્ ધાંત્ જસ્તયો,
ની હીમ્ મેરાંઝ્દાઈ થ્વહ્યા માંથ્રાઇશ સેંગ્હહ્યા,
એમવઇતીમ્ સિનાંમ્ દાવોઇ દ્રેગ્વસુ,
આઇશ દ્વ્ઐંગ મઝ્દા અનાશે આંસ્તાંસ્ચા ?

[ઇજ૦ હા ૪૪, ફ૦ ૧૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે હું તને પુછું તેનો તું મને ખરો જવાબ દેજે કે—તારા કલામનાં મંત્રોથી જુઠાઇને તોડવા માટે, દુષ્ટ માણસોમાં મોટી પાયેમાલી કરવા માટે, તેઓમાં કાવત્રાં અને દગાબાજીને નહિ ફેળાવા દેવા માટે, સચાઇના હાથમાં જુઠાઇને હું કેવી રીતે આપું ?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૨૪—૨૫.

બહમન મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

આર્મતોઇશ્ ન્ઃ સ્પેન્તો હ્વૉ ચિસ્તી ઉખ્ધા-દંશ બ્યઓથના. [ઇજ૦ હા ૫૧, ફ૦ ૨૧.

ઉસ્ત, નરેમ્ અષવનેમ્ યજમઇદે !......
ઉસ્તતાતેમ્ચ નઇરે અષઓને યજમઇદે !......
ઉસ્તતાઇત્યચ વીસ્પેમ્ અષવનેમ્ હેન્તેમ્ચ બવ-ન્તેમ્ચ બુષ્યન્તેમ્ચ. [વીસ્પરદ, ક૦ ૧૮, ફ૦ ૧૨.

અર્થ.

સંપૂર્ણ મનસ્નીનો માણસ પોતે પોતાનાં ડહાપણ, સારા સખુન તથા નેક કામથી દુનિયાની આબાદી કરે છે. [ગાથા બા માઅ્નની, સ૦ ૨૨૧.

ધન્ય ! અશો નરને અમો યાદ કરિયે છિયે... અશો નરને માટે અમો સુખાકારી ઇછિયે છિયે...... જે અશો માણુસ હમણા હયાત છે, જે આગળ હયાત હતો, તથા જે હવે પછી હયાતી ભોગવશે તે દરેકને બહેસ્તનુ સુખ અમો ઇછિયે છિયે. [ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૧૨.

અરદીબેહેશ્ત મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

વીસ્પાઓ-સ્તોઇ હુજીતયો યાઓ -જી
 આઓંઘ્રહરે યાઓસ્ચા હેન્તી,
યાઓસ્ચા મજ્દા બવહન્તી,
 થ્વહ્મી હીશ જઓષે આબખ્શોહ્વા;
વોહૂ ઉખ્ખ્યા મનંઘહા ખ્ખથ્રા
 અષાચા ઉસ્તા તનૂમ.

[ઈજ૦ હા ૩૩, ક૦ ૧૦.

અર્થ.

જીંદગીની તમામ સુખી હાલતો, જે આગળ ભોગવવામાં આવી હતી, તથા જે હાલ ભોગ-વવામાં આવે છે, અને જે હવે પછી ભોગવવામાં આવશે તે, અએ હોરમજદ! મારા તર્ફની તારી મોહબત દાખલ ખચીત તું મને બખ્શ; તથા નેક મનશ્ની, રાસ્તી, કુવત અને આબાદાનીથી મારાં તનને તું મજબુત કર.

[ગોથા બા માઅની, સ૦ ૭૭—૭૮.

અસ્પંદાર્દ મહિનો—બહમન રોજ.

અવસ્તા.

તાઇથ વાઓ યસ્નાઇથ પઇતી સ્તવસ અયેની,
મઝ્દા અપા વંધૂહેઉથ બ્યઓથનાઇશ મનંઘ્હો. ·

[ઈજી૦ હા ૫૦, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! હું તારી સ્તુતિ ગાનાર, આ આરાધનાની મારફતે, રાસ્તીના મારફતે, તથા નેક મનસ્નીનાં કામોની મારફતે તને પહોચું !

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૭.

અસ્પંદાદ મહિનો—અર્દીબેહેસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

ઉદ'ચ્યા નરો અથા જેનયા,
દ્રુજો હચા રાથેમો યે મે સ્પાનુથા ફ્રાઇદીમ્;
દ્રુજો આયેસે હોઇથા તન્વો પરા.

[ઈજ૦ હા ૫૩, ફ૦ ૬.

કુત. અપવ મઝદ ! વનત દ્રવન્તેમ્?
અપવ વનત દ્રુજિમ્, અપવ વનત દ્રવન્તેમ્.

[હોરમજદ યશ્ત, ફ૦ ૨૮.

અર્થ.

અએ નર તથા નારીઓ ! જુઠાઇના માર્ગને તથા તેના વધારાને ખુલ્લી રીતે તમો બંધ કરજો; જુઠાઇની સંગતથી તમારાં તનનો સંબંધ છોડવજો.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૩૩.

અય હોરમજદ ! શું રાસ્ત માણુસ પાપી માણુસને જેર કરશે ?

હા; સાચો માણુસ જુઠાને મારશે; અશો માણુસ પાપીને જેર કરશે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૧૬૨.

અસ્પંદાદ મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યૂજ઼ેમ અએશ્ઓચો અહુરા અઓગો દાતા અપા ખ્પથ્રેમ્યા
અવત્ વોહૂ મનંઘ્રહા યા હુશેઇતીશ રામાંમ્ચા દાત્.
અજેમ્ચીત્ અશ્વા મજ઼દા થ્વાંમ્ મેંઘ્રહી પઓઉ-
વીંમ્ વએદેમ્.

[ઈજ઼૦, હા ૨૯, ફ઼૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ રાસ્ત સાહેબ ! જેઓ મારા મદદગારો છે તેઓને તું કુવત તથા સત્તા આપ, કે જેથી તેઓ નેક વિચારની મારફતે દુનિયાનાં લોકોને ખુશહાલી તથા સુખ આપે.

અએ હોરમજદ! તે ખુશહાલી તથા સુખનો પહેલો રાખનાર હું. તને ગણું છું.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૨૧.

અસ્પંદાદ મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા—અષેમ બ્યઓઆયનાઇશ દેબાજઇતી આર્મઇતીશ [ઈજ૦, હા ૪૪, ફ૦ ૬.

અધચ ઉઇતિ નાઇરિવઇતે જી તે અહ્માત્ પોઉરૂમ્ ફ્રઓમિ...યથ મગવો ફ્વાખ્શોઇત્, વીસાને અહ્માત્ યથ એવીસાઇ, પુથ્રાને અહ્માત્ યથ અપુથ્રાઇ, પએતવતો અહ્માત્ યથ અપએતાઇ. હાઉચ અયાઓ નરાઓ વોહુ મનો જાગેરેબુસ્તરો અંધૂહત્ યો ગેઉશ ઉરૂથ્વરે હાંમ-પાફ્રાઇતિ યથ હાઉ યો નોઇત્. [વંદીદાદ, પરગરદ ૪, ફ૦ ૪૭, ૪૮.

અર્થ—સંપૂર્ણ મનસ્ની ભલાં કામોને લીધે અશોઇને વધારે છે. [ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૧૭.

મગવ (કુમારા)ની જીંદગી કરતાં પરણેલાની જીંદગી હું ખચીત વધારે પસંદ કરૂંછું; કુટુંબ વગરના કરતાં કુટુંબવાળાને હું વધારે પસંદ કરૂંછું; ફર્જેન્દ વગરનાં કરતાં ફર્જેન્દવાળાને હું વધારે પસંદ કરૂંછું; ફરાખી વગરના કરતાં ફરાખીવાળાને હું વધારે પસંદ કરૂંછું; કારણ કે આ એમાંનો બીજો માણુસ જાનવરોની વૃદ્ધિ સારી રીતે ભરપુર કરેછે, તે ભલી મનસ્ની સંધી લેવાને વધારે શક્તિવાન હોય છે. [વંદીદાદનો તરજુમો, સફે ૧૦૨-૩.

અસ્પંદાદ મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તેમ્ વાઓ અહૂમ દ્રેગ્વન્તો બ્યઓથનાઇશ ખાઇશ દએના નએપત્.

[ઈજ૦ હા ૩૧, ફ૦ ૨૦.

...હઉર્વંત અમેરેતાત...સ્તો મિઝ્દેમ્ અપાઉનાંમ્ પરો અસ્તિ જસેન્તાંમ્.

[હોરમજ્દ યશ્ત, ફ૦ ૨૫.

અર્થ.

ઓ પાપી માણસો ! તમારી બદ દિયાનત તમારાં પોતાનાં કામોને લીધે તમોને તે અંધારી દુનિયામાં લઇ જશે.

[ગાથા બા માઅનેની, સ૦ ૪૯.

ખોરદાદ તથા અમરદાદ (યાને સુખ તથા અમર્ગી) બીજી હયાતીમાં જનારા અશો લોકોનો બદલો છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅનેની, સ૦ ૧૬૧.

અરદેબેહેશત મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

નોઇત્ ના પોઉરૂશ્ દ્રેગ્વતો ખ્યાત્ ચિખ્નુશો
અત્ તોઈ વીસ્પેંગ્ અંશ્રેંઅ્ અષાઉનો આદરે.

[યજ્ન૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧૫

અર્થ.

એક સાચો માણુસ પાપી માણસોને રાજી રાખનારો નહિજ થાય, કારણકે તે પાપીઓ સઘળા રાસ્ત માણુસોને નઠારા ગણુતા આવેલા છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૧૧.

અસ્પંદાદ મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

કુથા તોઇ અરેદ્ર મજદા યોઇ વંઘ્રહેઉશ
દએદેનો મનંઘ્રહો
સેંઘ્રહુશ દએનાઓ અસ્પેન્ગીત્ સાદ્રાચીત્
ચખ્રયો ઉષેઉરૂ ?

[ઈજ૦ હા ૩૪, ફ. ૭.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! કયાં છે તારી પરસ્તેશ કરનારા, કે જેઓ નેક મનસ્નીને હૈડે ધરીને દીનનાં ફરમાનોને ખરી દોલત તરીકે ગણે અને તે ફરમાનોને સુખ દુખમાં પુરતી હુશિયારીથી બજા લાવે ?

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૮૭.

અસ્પંદાદ મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

સઓચે બુયે અહ્ય ન્માને, મત સઓચે બુયે અહ્ય ન્માને, રઓચહિ બુયે અહ્ય ન્માને, વાઆથે બુયે અહ્યે ન્માને, દરેઘેમ ચિત, અઇપિ ઝ્રૂવાનેમ, ઉપ સૂરાંમ ફ્રષો-કેરેઇતીમ હધ સૂરયાઓ વંઘુહુયાઓ ફ્રષો-કેરેતોઇત.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૬૨, ૪૦ ૩.

અર્થ.

અગ્ને આતશ! લાંબા વકત સુધી, શૂર આપનાર રસ્તાખેજના વકત સુધી, તથા હિમત આપનાર ભલા કેયામતના વકત સુધી, આ ઘરમાં તું બળતો રહેજે! આ ઘરમાં તું હમેશાં બળતો રહેજે! આ ઘરમાં તું વધારામાં રહેજે!

[ઇજ્ઞ૦ તથા વીરૂપ૦નો તરજુમો, સ૦ ૧૪૯-૫૦.

અસ્પંદાદ મહિમા—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

માઘ નો અહિ ફ્રાધાઇતિ આપો વંધ્રુહીશ. વહિશ્તાઓ મજદધાતાઓ અપઓનીશ, યેનો અઇરીરિચિનાંમ્ દ્દરીરિખ્ખાઇતિ ગએથનાંમ,... ...યેનો અઇરીરિચિનાંમ્ દ્દરીરિખ્ખાઇતી તનૂનાંમ્.

[આ હાતાંમ્ચનો હા -અર્દવીસુર નિયાએશ.

અર્થ.

હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં અમારાં ખુબી-વાળાં સૌથી સરસ નિર્મળ પાણી તે માણસને ફાયદો કરનારાં ના હોતાં, કે જે અમારા ભર-પૂર માલ મિલ્કતને ખાલી કરવા ઇછે છે,...... કે જે અમારાં તનદુરસ્ત તનને ખાલી કરવા ઇછે છે.

[ખોર૦ અ૧૦ બા માએની, સ૦ ૮૫

અસ્પંદાદ મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

હ્વરેચ ખ્શએતહે અઉર્વંત અસ્પહે દોઇથ્રહે અહુરહે મજ્દાઓ.

[હજ્જા, ફ્રા ૧, ક૦ ૧૧.

હ્વરે રઓચો યજમઇદે; હ્વરે-બરેજિસ્તેમ બરેજિમનાંમ્ યજમઇદે.

[વીસ્પ૦, ક૦ ૧૯, ક૦ ૨.

અર્થ.

તેજ ઘોડાવાળો ખોરશેદ હોરમજ્દની આંખ છે.

[ઇજ્જ્ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪.

ખોરશેદની રોશનાને અમો વખાણિયે છિયે; ખોરશેદ જે બુલંદમાં સૌથી બુલંદ છે તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[તેજ, સ૦ ૨૧૩.

અરદીબેહેશ્ત મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

૨અોચિનવન્તેમ બવાહિ યથે માઓંઘ્રેમ્.

[આફરીને પગામ્બર જરતોશ્ત.

અનાઇશ. આ દુજ્વરેષ્ન ઘ્રહો દરેષ્ન્યા હેન્તૂ
જષ્યાચા વીરપાઓંઘ્રહો ફ્રઓસેન્તાંમ રુપા
હુખ્વથ્રાઇશ. જેનેરાંમ ફ્રુંતહાંમ્યા રામાંમ્યા
આઇશ દધાતૂ બ્યેઇતિબ્યો વાજ્રિબ્યો

ઇરતૂઇશ. દરેજો હુ. દેરેજા
મેરેથ્યાઉશ મજિસ્તો મેરેુચા અરતૂ

અર્થ. [ઇજ્ન હા ૫૩, ફ૦ ૮.

માહતાબના જેવા રોશનીવાળા થજો !

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૩૮૩.

બુરાં કામ કરનારા શિકસ્ત પામેલા થજો ! તેઓ સઘળા ધિકાર સાથે હસી કહાડેલા તથા વીળાપ કરતા થજો ! સારી હકુમત ધરાવનારાઓથી તેઓ દુખ અને જખમ પામજો ! માણસોનાં રેહાણોમાંથી તથા કુટુંબોમાંથી તેઓ ન્યાત બાહેર થયલા હોજો ! પોતે બે ફાંસાવાળા (હાથે પગે બેડી નખાયલા) થઇને તે બેડીઓને હલાવજો ! સૌથી મોટી મર્ગ તેમની ઉપર જલદીથી આવી પડજો !

[માયા બા માએની, સં૦ ૧૩૫—૩૬.

અસ્પંદાદ મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિશ્ત્રીએ ॥ રએવાઓ ખરેનંઘુહાઓ અવાંમ્ પઇરિકાંમ્ આદરેજયેઇતિ, બિઅ્દાઇશ્ય, થ્રિઅ્દાઇશ્ય અવનેમ્નાઇશ્ય વીસ્પઅ્દાઇશ્ય, માંનયેન્ અહે યથ હજંઘ્રેમ્ નરાંમ્ એઇમ્ નરેમ્ આદરેજયોઇત યોઇ બ્યાંન્ અસ્તિ અએઓજંઘહે અએઓજિસ્ત.

[તીર યશ્ત, ૬૦ ૫૪.

અર્થ.

જે મિસાલે કુવતમાં ઘણાજ જોરેમંદ હોય એવા હજાર માણસો એક માણસને બાંધી શકે તે મિસાલે ચળકાટવાળો તથા નૂરમંદ તેશ્તર હજદ દુજ્યાઇર્ય[1] નામની પરીને બેવડી અને ત્રેવડી બેડીથી, તથા ફાવી નહિ શકે એવી તમામ બેડીઓથી બાંધે છે.

[ખોરદ અવ૦ બા માઅેની, સ૦ ૨૪૪.

---

૧ દુકાળ અથવા ટીપણીનું વરસ.

અસ્પંદાદ મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હ્વર્સ્તોઇબ્યસ્ચા માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વચેથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્સ્ત્વોઇબ્યસ્ચા; અઇબિ ગઇર્યા દઇથે વીસ્પા હુમતાચ્યા હૂખ્તાચ્યા હ્વર્સ્તાચ્યા; પઇતિરિચ્યા દઇથે વીસ્પા દુશ્મતાચ્યા દુઝૂખ્તાચ્યા દુઝ્વર્સ્તાચ્યા.

[ઈજ્૦, હા ૧૧. ક૦ ૧૭.

અર્થ.

તમામ નેક વમાસણુ, નેક વાણી અને નેક કરણીને મારી મનસ્ની, ગવસ્ની અને કુનસ્નીથી હું વખાણું છું; સઘળા નેક વિચારો, નેક સખુનો અને નેક કામોને હું એખ્તિયાર કરૂં છું; સઘળા બદ વિચારો, બદ સખુનો અને બદ કામોને હું છોડી દઉં છું.

[ઈજ્૦ અને વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૯૪.

અરદીબેહસ્ત મહિનો—દેપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

યજેમનાઓંઘ્હો નેમંઘ્હા મજદાઓ
રફેધ્રેમ ચગેદો.

[ઈજ૦, હા ૫૭, ક૦ ૨૦.

અર્થ.

દાદાર હોરમજદની ખુશહાલીને આતુરતાથી શોધનારા તથા નમ્રતાથી યાદ કરનારા અમો થઈયે !

[ગાથા બા બામીની, સ૦ ૨૨૦.

અસ્પંદાદ મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

તુમ્ મઐથનહે પાત નિપાત અહિ અહુ-જાંમ્ ; તુમ્ વરેજાનહે પઇતિ નિશ-હરેત અહિ અહુજાંમ્.....યહિ સોઇરે મિથ્રો-દ્રુજો અહિ વીચિશિ જત પઉવં મશ્યાકાઓંઘ્રહે.

[મેહેર યશ્ત, ક૦ ૮૦.

અર્થ.

અય મેહર ઇઝદ! જુઠું નહિ બોલનારાઓનાં મુકામનો તું રક્ષણ કર્ત્તા તથા પાસ્બાની કરનાર છે; જુઠું નહિ બોલનારાઓનાં કારખાનાંઓનો તું સંભાળ રાખનાર છે.....તારી હજુરમાં છુપી રીતે કોલ તોડનારા ઘણા માણસો શેકસ્ત પામેલા પડેલા છે.

[યશ્ત બા માએની. સ૦ ૧૦૪-૫.

અસ્પંદાદ મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

વીસ્પ ન્માન સ્રઓશો પાત યજમઈદે.
ગેઉગાઘ સ્રઓશો આશ્યો ફ્રૂગો ક્રિતો પઈતિ જન્તો.

[ઈજા૦ હા ૫૭, ૬૦ ફે.

અર્થ.

સરોશ ઈજદથી પાસ્થાની થયલાં તમામ ઘરોને અમો વખાણિયે છિયે, કે જ્યાં અશો સરોશ મિત્રાચારી ભરેલો, ચહવાયલો. તથા માન પામેલો હોયછે.

[ઈજા૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૩૮.

અસ્પંદાદ મહિનો—રશ્ને રોજ.

અવસ્તા.

*અશ્ચોમહિ નરેમ્ અષવનેમ્ અર્થ-વસ્ંએમ્.

[હજ્જ૦, હા ફ૦

હુમતનાંમ્ હૂખ્તનાંમ્ હ્વર્સ્તનાંમ્, યદ્ચા અન્યદ્ચા, વેરેજયમ્નાંમ્ચા, વાવેરેજનનાંમ્ચા, મહી અઇબી-જરેતારો નએનએસ્તારો, યથના વોહુનાંમ્ મહી.

[ઈજ્જ૦ હા ૩૫, ફ૦ ૨.

અર્થ.

સાચું કામ કરનારને અશો નર તરીકે હું પસંદ કરૂં છું.

[ઇજ્જ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦

અગે સાહેબ! જેમ અમો સારાં માણસોની વખાણ ગાનારા તથા તે વિશે વિચાર કરનારા છિયે, તેમ અમો આ દુનિયાને માટે તથા પેલી દુનિયાને માટે નેક વિચાર, નેક સખુન તથા નેક કામ કરનારાઓની અને કરી જનારાઓની વખાણ ગાનારા તથા તે વિશે વિચાર કરનારા છિયે.

[ઈજ્જ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૦.

અસ્પંદાદ મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

ઈંમ્ ફ્રવ૧ીમ્ યજમઇદે. [ખોરદેહ નિયાએશ.

પઓઇર્યેનાંમ્ તકએષનાંમ્ પઓઇર્યનાંમ્ સાસ્નો—ગૂષાંમ્, ઇધ આઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ચ અહ્મ્ય દએનામ્ચ બઓધસ્ચ ઉર્વાનેમ્ચ ફ્રવશીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ આષાઇ વઓનરે. [ખોરદેહ અવસ્તા.

અર્થ.

પોતાનાં ફ્રરોહરને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૫]

પહેલી દીનવાળા (પોર્યોદકેશી) ઓમાંના તથા પહેલા દીન કબૂલ કરનારાઓમાંના અશો મર્દો તથા ઓરતો, જેઓ રાસ્તીને માટે ફતેહથી લડયાં હતાં, તેઓના જાનને, અંતઃકરણને, બુદ્ધિને, રવાનને તથા ફરોહરને આ જગાએ માન સાથ યાદ કરિયે છિયે. [તેજ, સ૦ ૩૬૨-૬૩.

અસ્પંદાદ મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

અત્ વે સ્તઓતા, અઓજાઇ મઝ્દા આઓંઘ્હાચ,
યવત્ અષા તવાચા ઇસાઇચા.

[ઇજ૦, હા, ૫૦, ક૦ ૧૧.

અર્થ

અય હોરમઝદ! જ્યાં સુધી રાસ્તીની મારફતે હું શક્તિ ધરાવું છું તથા તાકત રાખું છું ત્યાં સુધી જેમ પહેલાંથી હું થતો આવેલો છું તેમ તારી કીર્તિ ગાનાર તરીકે હું જાણીતો થઇશ.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૯૮.

અસ્પંદાદ મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

પેતરૂ આથ્રેમ બવાહિ યથ રામનો ખાસ્ત્રહે.

[આફ્રીનં પેગામ્બર જરથોસ્ત.

રામ ખાસ્તરેમ્ યઝ્મહાઓ દંથ્રહુરેશ આફ્રીનામિ. દસ્તરે બએપજેમ્ આફ્રીનામિ યૂખ્માકેમ દહ્મનાંમ નરાંમ અષઓનાંમ. વીસ્પે આફ્રીનામિ કે અસ્તિ વોહુ અપવ અંતરે જાંમ અસ્મનેમ્ચ. હજંગ્રેમ બએપજનાંમ બએવરે બએષજનાંમ્.

[હેજ૦ હા ૬૮, ક૦ ૧૫.

અર્થ.

માનો રામ હજદના જેવા પુર સુખવાળા થજો !

[ખોરદેહ અવ૦ બા માઅનીં, સ૦ ૩૩૧.

આ દેશના રામખાસ્તરને હું વખાણું છું. તમો ભલા તથા અશો નરોની સુખાકારી અને તનદુરૂસ્તી ઉપર આફ્રીન કરૂં છું. જમીન તથા આસમાનમાં જે સઘળું ભલું અને અશો છે તે ઉપર આફ્રીન કરૂં છું. તનદુરૂસ્તીઓમાંની દશ હજારગણી તનદુરૂસ્તીઓ તેઓને હોજો ! [ઇજ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૬૬.

અસ્પંદાદ મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

.........ગત તોઇ વસેમા
અએમ દેરેધાઇ તત.

[ઈજશ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અય હોરમજદ ! રાસ્તી પકડી રાખવા માટે તનદુરસ્તી તથા સુખ તારી પાસેથી હું ખચીત માંગું છું.

[ગાથા બા માઈની, સ૦ ૭૮

અસ્પંદાદ મહિનો—દેપદીન રોજ

અવસ્તા.

વીચિરો અહુરો; અથા ને અંઘ્હત્ યથા
હ્વો વસત્.

[યસ્ન હા, ૨૯, ક૦ ૪.

અર્થ.

હોરમજદ પોતે સારાં નરસાંનો ઇનસાફ કરનાર છે; જેમ તે પોતે ઇચ્છે તેમજ અમોને થજો !

[ગાથા આ માઝ્ઝીની, સ૦ ૧૬.

અસ્પંદાર્મદ મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

માનયેન્ આ સ્પિતમ જરથુસ્ત્ર ! અએતેમ્ દાતેમ્ યિમ્ વીદોયૂમ જરથુસ્ત્રિ ઉપઇરિ અન્યાઇશ સ્ત્રાઇશ મસનચ વંઘૂહનચ સ્ત્રયનચ યથ જયો વોઉરૂકશેમ્ ઉપઇરિ અન્યાઓ આપો;.....માનયેન આસ્પિતમ જરથુસ્ત્ર! અએતેમ દાતેમ યિમ્ વીદોયૂમ જરથુસ્ત્રિ ઉપઇરિ અન્યાઇશ સ્ત્રાઇશ મસનચ વંઘૂહનચ સ્ત્રયનચ યથ ઇમાંમ્ જાંમ્ આચ પઇરિચ બવાવ. [વંદી૦ પરગ૦ ૫, ફ૦ ૨૩—૨૫.

અર્થ.

અએ જરતોસ્ત ! જે પ્રમાણે વોરૂકષ દરિયો બીજા દરયાઓ કરતાં વધારે મોટો છે,......જે પ્રમાણે આસ્માન આ જમીનને આસપાસથી ઘેરી લેછે, તેજ પ્રમાણે બીજી દીનોના કરતાં આ દુરવંદીથી વેગળી જરતોસ્તી દીન મોટાઇમાં, ખુબીમાં તથા શોભામાં ખચીત વધારે છે. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૧૧૨—૧૩.

અસ્પંદાદ મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

સ્પેન્તાંમ્ વંઘુહીમ્ વરેને હા મોઇ અસ્તૂ.
[ઈજ૦ હા ૧૨, ક૦ ૧.

દામીમ્ યજમઇદે યાંમ્ આર્મઇતીમ્ સ્પેન્તાંમ્ યેહે દાથ્રે અષહેચ અપઓનાંમ્ અષ-પઓઇર્યનાંચ્ચ કામનાંમ્. [વીસ્પરદ, ક૦ ૧૯, ફ૦ ૨.

અર્થ.

ભલાં અને આબાદી વધારનારાં ડહાપણને હું પસંદ કરૂં છું, અને તે ડહાપણ મેળવવાની ઇચ્છા રાખું છું. [ઇજ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦

ડહાપણને તથા ભલા આબાદી કરનાર વિચારને અમો વખાણિયે છિયે, જેની ઉત્પત્તિ રાસ્તીની, તથા અશો લોકો જેઓ રાસ્તીમાં સૌથી સરસ છે તેઓની પેદાયશની છે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૩૧.

અસ્પંદાદ મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવરતા.

વોહૂ ઇથ જરથુસ્ત્ર! હૂંસ્તેંમ બ્યઓાથનેમ્ વેરેજિમ્નેમ્. [વંદીદ, પરગ૦ ૩, ફ૦ ૪૨.

યો નઇરે નેમંઘૂહેન્તે નોઇત્ નેમો પઇતિ-બરઇતિ. તાયુશ નેમંઘૂહો બવઇતિ હજંઘૂહ નેમો--બરહે. યત્ વા કસ્વિકાંમ્ચિન. અઓધામ્ચિત્ ઇથ વા અસ્નિ ઇથ વા ખ્પફ્ને મઓથેમ્નહુ ખાઇ પઇરિ ગેઉર્વયેઇતે. [વંદીદાદ, પરગ૦ ૪, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ જરતોસ્ત![1] અહીં આ દુનિયામાં નેક કામ કીધેલુંજ ભલું. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૯.

જે કોઇ પોતાની ફર્જ જેના તર્ફ અદા કરવી જોઇએ, (પછી તે ગમે એવો કમીનો હોય,) તેના તર્ફ તે નહિ અદા કરે તો, તે ધણી તે ફર્જ ગોયા તેની કનેથી છીનવી લે છે, અને પોતે ફર્જનો ચોર થાય છે. માણસે રાત દહાડો પોતાની ફર્જ અદા કરવાના કામને વળગી રહેવું જોઇયે. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૯

---

૧ ભણનાર અહીં પોતાનું નામ દે તો લાયક છે.

અસ્પંદાદ મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

મેરેસા ચવત્ યા માઇનિશ યે દ્રેગ્વાઇતે ખ્ષથ્રમ્
હુનાઇતી
દુશ ખ્ષઓથનાઇ અહુરા યે નોઇત જ્યોતૂમ્ હુનરે
વીનસ્તી
વાસ્ત્રયેહ્યા અએનંઘ્હો પસેઉશ વીરાત્ત્યા અદ્રુ-
જ્યન્તો.

[ઇજશ્ને, હા ૩૧. ક૦ ૧૫.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ ! જે શખ્સ દુષ્ટ કામ કરનાર પાપીના હાથમાં સત્તા આપેછે, તથા જે શખ્સ ખેડુતને અને તેનાં ગાય ઢોરને તેમજ કદીપણ જુઠું નહિ બોલનાર માણસને દુઃખી કરતો હોવાથી જીવવાને લાયક હોતો નથી, તેવા શખ્સની શિક્ષા બાએ હું તને પુછુંછું કે તેને તે કેવી થવી જોઇયે ?

[માયા બા માઝ્રેની, સ૦ ૪૪–૪૫.

અસ્પંદાહ મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા—અંધ્રાઓ જેમો યત્ પથનયાઓ સ્કરે-
નયાઓ દૂરએ પારયાઓ.
[વંદી૦. પરગ૦ ૧૯. ફ૦ ૪.

સ્પેન્તેમ્ અત્ થ્વા મઝ્દા મેંગ્હી અહુરા
હ્યત્ મા વોહૂ પઇરી-જસત્ મનંઘ્હા
પેરેસત્ચા મા; ચિશ્ અહી? કહ્યા અહી?
કથા અયારે દખ્શારા ફ્રેરસયાઇ દીશ
આઇબી થ્વાહૂ ગએથાહૂ તનુષિચા.
[ઇશ્ત, હા ૪૩, ફ૦ ૭.

અર્થ—આ જમીન કેજે પહોળી, ગોળ અને પાર કરવાને દૂર પડે તેવી છે. [વંદીનો તર૦, સ૦ ૩૦૩.

અએ હોરમજદ! જ્યારે તારો પેગામ લાવનાર સરોશ ઇજદ બલી મનસ્નીની મારફતે મારી પાસે આવ્યો અને મને પુછ્યું કે 'તું કોણ છે? તથા કોણનો સદ્ધનો તું છે?' ત્યારે અય સાહેબ! મેં તને ખચીત આબાદી કરનાર ગણ્યો. દીનનો એલમ શિખવાને માટે, અય દાદાર! તારા મુલકનાં માણુસોનાં દિલમાં જોઇતું અજવાળું તથા તેને લગતી નિશાનીઓ હું કેમ દેખાડીશ?
[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦૩-૪.

અરદેબહેશ્ત મહિનો—આરદેબહેશ્ત રોજ.

અવસ્તા.

યે ધ્રહે ઉર્વ માંથ્રા સ્પેન્તો. [વંદી૦ પરગ૦ ૧૯, ક૦ ૧૪.
અત્ જી તોઇ વખ્ષ્યા મઝ્દા વીદુષે જી-ના મ્રુયાત્
ખ્યત્ અકોયા દ્રેગ્વાઇતે ઉસ્તા યે અષેમ દાદ્રે.
મ્રૂ જી માંથ્રા ખ્યાતો યે વીદુષે વ્રવઇતી
[હજ૦, હા ૫૧, ક૦ ૮.

અર્થ.

વૃદ્ધિ કરનાર માંથ્ર હોરમજદનું રવાન છે.
[વંદી૦ નો તરજુમો. સ૦

અએ હોરમજદ! તારા માંથ્ર લોકોમાં હું ખચીત જાહેર કરીશ, કારણકે દીનદાર માણસે સમજુ શખ્સને જણાવવું જોઇયે કે શેવટે બુરાને માટે શિક્ષા છે, તથા જે કોઇ રાસ્તીને ટેકો આપે છે તેને સુખાકારી છે. વળી જે કોઈ ડાહ્યા માણસને માંથ્રવાણીની ખુબીઓ સમજાવે છે તે પોતે ખચીત ખુશહાલ હોય છે.

[ગાથા બા માએની સ૦ ૨૦૮—૯.

અસ્પંદાદ મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

અત્ વ્રૂ મોઇ દાઇશ અષેમ્ ત્હત્ મા જઓઇજ઼ઓમા આર્મઇતી હચિમ્નો ઇત્ આરેમ્.

[ઇજ૦, હા ૪૩ ફ૦ ૧૦.

ખ્યાત્ યાઇશ હિસ્ચમઇદે અથા વે ઉતા ખ્યામા મજ઼દા અહુરા! અપવનો એરેષ્યા ઇ-સ્તેમ્ રાઇતી.

[ઇજ૦, હા, ૪૦ ફ૦ ૪.

અર્થ.

અય હોરમજદ! તું મને રાસ્તી બક્ષ, કારણ કે તે હું મારે માટે ખચીત માંગુ છું, કે જેથી સંપૂર્ણ મનસ્ની મુજબ બરાબર ચાલનારો હું થાઉં.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦૯.

અય મહાજ્ઞાની! તારેથી અમો આ માંગિયે છિયે કે અમો રાસ્ત અને ખાલેસ થઇયે, તથા અમારી સખાવતની મારફતે તને પસંદ પડતા થઇયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૯--૨૦.

ગાથા—અહુનવદ.

અવસ્તા.

અએતત્ચ અએષાંમ્ ઉખ્ધનાંમ્ ઉખ્ધોતેમેમ્ યાઃશ યત ક્ચ વઓચે ક્ચ વ્રુગે ક્ચ વાખ્યેઇતે. અસ્તિ જી અન અસ્ત્વત્ ઉખ્ધત યથ યત્ દિત વીસ્પો અંધૂહુશ અસ્તવાઓ આસખ્યાત્ સસ્કાંસ દદરાનો ની પઇરિ દરિથ્યાંસ્તાગત્ હરઇતે.

[ઇજ્જ૦, હા ૧૯, ક૦ ૧૦.

અહુનેમ્ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. [સરોશ બાજ.

અર્થ.

જે બંદગીઓ મેં કદી પણ કીધી હોય, જે હું હમણા કરૂં છું, અને જે હવે પછી કરીશ, તે તમામ બંદગીઓમાં હોનવરની (યાને યથા અહુવઇર્યોની) બંદગી ઘણીજ સરસ છે; કારણ કે જેટલી તમામ હાડમદ દુનિયા છે તેટલી એ હોનવરના કલામની તારીફની લિયાકત છે. શિખનાર જો ખંતી રહીને એ બંદગીનો કલામ શિખે તો મોતથી બચે છે.

[ઇજ્જ૦, તથા વીસ્પરદ નો તરજુમો, સ૦ ૯૧.

હોનવર તનને બંચાવે છે.

[ખોરદ૦ અવ૦ બા માઅેની, સ૦ ૧૭

ગાથા—ઉશ્તવદ.

અવસ્તા.

અએતત્ચ નો વચો ફ્રાવ્રઓચે સ્પન્તેમ્ચ હિસ્માઇરીમ્ચ યચન કહમાઇચિત હાતાંમ અપાત્ હ્ચ યત્ વહિસ્તાત્..

[ઇજ્ન૦, હા ૧૯, ફ૦ ૧૧.

અહુનોવઇર્યો વચાંમ્ વેરેથ્રજાંસ્તેમો. અર્હુ-ખ્યો વાખ્શ્ યાહિ વેરેથ્રજાંસ્તેમો.

[સરોશ હાદોખ્ત, ફ૦ ૩.

અર્થ.

હોનવરનો કલામ તેની ઉત્તમ અશોઇને લીધે હયાતી ભોગવનારાઓમાંના કોઇનેબી શિખવા તથા યાદ કરવા માટે અમોને જાહેર કરવામાં આવ્યો છે.

[ઇજ્ન૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૯૨.

બધી બંદગીઓમાં હોનવરની બંદગી સૌથી ફતેહ આપનારી છે. એ સાચો અને અસરકારક વચન સૌથી સરસ ફતેહ બખ્શનાર છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅ્નિ, સ૦ ૨૬૫.

ગાથા—સ્પેન્તોમદ.

અવસ્તા.

યસ્ય જરથુસ્ત્ર! ઇમત ઉપ્ધેમ વચો ફ્રવઓચાત, ના વા નાઇરી વા, અપ-સર મનંઘ્રહ, અપ-સર વચઘ્રહ, અપ-સર ષ્યઓથ્ન ....નોઇત દિમ યવ અંગ્રહે અયાંન, નોઇત અંઘ્રહાઓ ખ્શપો, દ્રવાઓ જરેતો જરનું મનો જજરાનો, અપિખ્ય અવ-સ્પશિતચિન અવિ અવ -સ્પશ્નઓત ; નોઇત ગઇહે વઝો-વાંથ્વયેહે ત્બએષો ફ્રાસ્તિચિન ફ્રાશ્નુયાત.

[સરોશ હાદોખ્ત, ફ૦ ૪.

અર્થ—અએ જરતોસ્ત! જે કોઇ મર્દ યા ઓરત હોનવરની બંદગીનો કલામ, અતિપય અશોઇવાળાં મને કરીને ભણે......તો તેને તે દહાડે યા તે રાતે કોઇબી દુરવન્દ, જુલમગાર, દુઃખ દેનાર કે ઇજા કરનાર પોતાની બંને આંખોથી નજરે જોઇ શકે નહિ; તેમજ જોરાવર ટોળકીવાળા લુટારાની ખ-રાબી આગળ વધીને તે ભણનારને પહોંચી શકે નહિ.

[ખોરદ૦ અવ૦ બા મ.એની, ફ૦ ૨૬૫—૬૬.

ગાથા—વોહુક્ષથ્ર.

અવસ્તા.

ઇમત્ચ, જરથુસ્ત્ર! ઈમત્ ઉખ્ધેમ્ વચો ફ્રસ્રુયાઓ, યત્ આજસાત કેરેસસ્ય ગધોતુસ્ય, ...ન્યાઓન્ચો દએવ, ન્યાઓન્ચો દએવયાઝો, જફ્રે અવ-ગેઉર્વયાંન્ અથ રારેષ્યન્તો.

[સરોશ હાદોખ્ત, ક૦ ૬.

અર્થ.

અએ જરતોશ્ત! આ હોનવર, બંદગીનો એ કલામ, તું એ ભણ્યત્રો જોઇયે, કે જેથી કરીને જ્યારે દીન દુશ્મનો તથા ચોરોનું ટોળું આવી પહોંચે ....ત્યારે બુરા માણુસો (દેવો) નાશ પામનારા થાયછે, દેવપરસ્તો નાશ પામનારા થાયછે, અને એ પ્રમાણે જખમ કરનારાઓના મહોડાં બંધ થઇ જાયછે.

[મિર૦ અવ૦ બા માએની ૨૦ ૨૬૭.

આથા—વહિસ્તોઇશ્ત.

અવસ્તા.

યેજિ શ્વા દિઊઍપ યેજિ મનંઘ્રહ યેજિ વચંઘ્રહ યેજિ ષ્યઓશ્ન યેજિ જઓપ યેજિ અજઓપ આ તે અધ્રૂહે ક્ચ સ્તુયે ની તે વઓ-ધ્રયેમિ યેજિ તે અંઘ્રહે અવા-ઉરૂરઓધ્ર યત યસ્ન-હેચ વહ્રકૈચ. [ઇજ૦, હા ૧, ક૦ ૨૧.

અર્થ.

અગે દાદાર! અગરજો મેં મારા વિચાર, વચન અને કામ મારફતે મારી રાજીખુશીથી અથવા મારી નામરજીથી મેં તારો ગુનાહ કીધો હોય, અથવા જો તારી બંદગી કરવામાં અને સ્તુતિ ગાવામાં મેં કસુર રાખી હોય, તો તે ગુનાહ અને કસુર કબૂલ કરીને અને તે માટે પસ્તાવો કરીને હું તારી ભકિત કરૂં છું.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૭[1].

---

૧ ઈબારતમાં કેટલીક ફેરફાર કરવાની અહીં મેં છુટ લીધી છે.

જશન—અવરદાદસાલ ગાહ.

અવસ્તા.

અષઘ્ના યાસા અષીમ્ યાંમ્ ઈષ્યાંમ્ અહુરો મસતા મઝદાઓ.

[વંદી૦, પરગ૦ ૨૦, ફ૦ ૧૧.

ફ્રતુમ વીસ્પો-વીધ્વાઓંઘ્રહુેમ યઝમઇદે, યિમ્ અહુરેમ્ મઝદાંમ્.

[વીસ્પરદ, કર૦ ૧૯, ફ૦ ૧

અર્થ.

સચાઈની સચાઈ યાને સંપૂર્ણ રાસ્તીને હું શોધું છું, કે જે પસંદ પડતી નેકીને દાદાર હોરમજદે મોટી ગણેલી છે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૨૭.

તમામ જાણનારી અક્લ જે હોરમજદ પોતે છે તેને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સ૦ ૨૧૩.

